

መንደርደርያ

በገዛ አገራቸውና በገዛ ምድራቸው ላይ እየኖሩ፤ በየዕለቱ የውርደት አተላ የሚጋቱ ወገኖች ቀጥተዋል፤ እየጨመረ መጥቷል። ጥንታውያን ጀግኖች አባቶች፤ ይህን መሳይ ብሔራዊ ውርደትን በመጥላት፤ ለሕዝባቸው ክብርና ለሃገራቸው ነፃነት ሲሉ፤ ከግዕዝን ወራሪዎች ጋር እየመከቱ በየጉራው ሲታገሉ ኖረው ነበር። ዝርዝሮቹን ጉራዎች መጥቀስ ገና ስራልግ እንኳ፤ አድዋንና መተማን ማንሳቱ ይበቃል። የነዚያ ጀግኖች አባቶችን አዕም፤ ገና ያስከበሩት መሬት በልቶ ሳይጨርሰው፤ በአንድ ትውልድ ዕድሜ ውስጥ፤ የሞቱላት ሀገር የግዕዝን ወራሪዎች መፈንጫ፤ የልጆቿ ክብር መረገጫ፤ ለመሆን በቃች።

እነሱ አስቀድሞ ታይቷቸው፤ “ የጠሉት ይወርሳል፤ የፈሩት ይደርሳል ” ብለው ይተርቱ እንደነበር ሁሉ፤ ዛሬ እኛ ትንቢታዊ ንግብ ቃላቸውን፤ በድርጊት አየን። የፈሩት መድረሱ ቢያስደንቀንም፤ የጠሉት መውረሱ ደግሞ ይበልጥ አስገርሞ አስጨነቀን። ታዲያ ይህን ትንቢት የነበረ የአባቶች ንግርት፤ ለመጭ ትውልድ መዝግቦ ማቁየቱ፤ ፋይዳ ይኖረው ይሆን? አለያስ፤ በትግል ያለውን ተጋዳይ፤ ብሔራዊ ውርደት ያሳደረ በትን ቆራጥነት፤ ይበልጥ እንዲቀጥል መራራ ሐሞቱን ሠፍነግ አድርጎ በትግሉ እንዲጠነክር አይረዳው ይሆን? አለያስ፤ በንቃት ማነስ ምክንያት የደበረውን ሀዝባዊ ወገን፤ የሀገሩን ክብር ለማስደፈርና ሀዝባዊ ልዕልናን ለማፍራት፤ ተዳፍሮና ተባብሮ እንዲነሣ ለመገፋፋት፤ ይህ ዐይነቱ የግፍና የውርደት ታሪክ የርዳታ ድርሻ አይኖረው ይሆን? እነዚህን ተደራራቢ መጠይቆች፤ መጪው ታሪክ ይመልሳቸዋል።

የተጣሰ አጥር!

(የመናገሻዬ ትኩረት ላይ ያለውን ብልጭታ)

“ ማርጀትዋ በጃት እንጅ አሮጌት እናቴንም አይለቃትም ነበር ። ትናንትና በዓታ በዓል ለማክበር ስንሔድ፣ ፊት በር ላይ ጂፒን አቁሞ ሴቴን ሁሉ ሲመትር፣ በናቴ የበሰ ተጀርባ ሸንጦ ላይ ዐይኑን ጥሎ ነበር ። እኔን ይበልጥ የሚገርመኝ በኔ ቤተሰብ ላይ ብቻ ይህን ያህል መቅነዝነዙ ነው ። አንደኛውን ምክንያት እንኳ አውቀዋለሁ ። የኔ ቤተሰብ የውበት መደብር፣ የቆንጆዎች አድባር መሆኑ ነው ። እንዳውከምን ዐይነቱ ዘመን ላይ ደረሰን? ምን ዐይነት የአውሬዎች ጊዜ ላይ ጣለን? ” አሉ እንገ እየተናነቃቸው ። በሣሎናቸው እንደ ሀዘንተኛ ጋቢያቸውን ተጀቡነው በመቀመጥ ከአማቻቸው ጋር የሚወያዩት፣ ስለተጠላቂባቸው ልጅ ጉዳይ ነው ። ከበስተፊታቸው ካለች ክብ ጠረጴዛ ላይ ሞኝ እንግሥ በጠርመሽ ቀርቧል ። እያንዳንዱን ዐረፍተ ሐሳብ በጨረሱ ቍጥር አንንዳንድ መለኪያ ይጨልጣሉ ። ከበስተጀርባቸውም የሚንጠላጠልበት ጉጠት መሳይ ምስማርም በግድግዳው ላይ ይታያል ።

“ ወይ ነዶ! ” አሉ ድንገት ከተቀመጡበት ተነስተው በሣሎኑ ውስጥ እየተንገራደዱ ። “ ወይ ነዶ! መንጥር ባትወረሰብኝ ኖሮ፣ ዘንድሮ ይለይልኝ ነበር! እንዲህ የባዕድ ምናምንቴ መጫዎቻ አሻንጉሊት ከመሆን ታድነኝ ነበር! ወይ ነዶ! ” አሉ እጃቸውን ዘርግተው፣ ጠመንጃቸው ይሰቀልበት የነበረውን ምስማር እየዳሰሱ ። “ ወይ ነዶ! ጠላትን ገድሎ መሞት ክብርክ

ነው! በምውትነት ሕያውነት! ውርደትን ቀጭ ብሎ ከመ ጋት፣ ምራቲንም በግዳጅ ከመ ዋጥ፣ ጠላትን አጥፍቶ መሞት፣ ሞትነቱ ከማር ይልቅ ይጥማል። እንደተከበሩ መሞት በክብር መሞት ያህል ይቆጠራል። አላመቸኝም እንጅ፣ ይህ፣ የጣልያን ፋሽስት አንገት ሲጎምድ የኖረ ጎራዲም በቀሌን ይወጣልኝ ነበር!! ” አሉ የሽለላና የቀረርቶ ያህል ስሜታቸው እየሞከሩ ቸውና ጎራዲያቸውን መዘው እያወጡ። “ ወይ ነደ! የውር ደት ማኅደር ሆኜ ልቅር! አይደረግም! ግን ያንድ ቀን ጉዳይ ነው! ሲያመቸኝ አርጄው እሞታሰሁ!!.....” አሉ ብስጭት ናላቸውን በጥብጦት እየተወራጩ።

“ አይደለም! እርስዎ ብዙ ነገር አይተዋል! መታገሥ አለብዎት! የማያልፍ ነገር የለም! የጊዜ ጉዳይ ነው። ትክክልኛ ፍርድ የምናገኘበት ወቅት ይመጣል። ፍቅም አይመስለኝም። መታገሥ ግን ይኖርብናል ” አለ አማቻቸው፤ ቆንጆ ሚስቱን ካስጠለፈ ሳምንት ሆኖት፣ ከጣሊቤቱ አገት ጋር ስለጉዳዩ ለመወ ያየት መጥቶ በትካዜ ስሜት ተዝናንተው የተቀመጡ እግሮቹን እያነዘረ።

“ ትዕግሥትኮ ቁና አለው። መጠኑን ሲያልፍ ታጋ ሹን ሲያሳብደው ይችላል። እኔ ግን እስካብድ ድረስ መጠበቅ አይኖርብኝም! ባለቤቱን አርክሶብኛል! የልጆቹን እናት! የእህ ቲን ባል፣ አድጋሪ የሚል ሰበብ ፈጥሮ እሷን እንደልቡ ለማግ ኘት ሲል አሳስሮ፣ ይኸው በእስር ቤት ሲማቅቅ ሦስተኛ ዐመ ቲን ይዟል! ሦስት ሴቶች ልጆች ቢኖሩኝ፣ ሦስቱንም ከናታ ቸውና ከአክስታቸው ጋር እኩል ወሽሞ እንደ ባዝራ ባሳኘው

ቀጥር ይነዳቸዋል። አንድ ወንድ ልጅ ቢኖረኝ፣ በእህቶቹ፣ በናቲና በአክስቲ መዋረድ፣ በቀላቸውን ለመወጣት በሞክረ ቀጥር፣ ፀረ ፀብዮት እየተባሰ እንደጥጃ በየጊዜው ይታሠራል ይፈታል። እንደውም ለሞኑን ከዚህ ሰው ጋር ግጭት ፈጥሮ፣ ሲገድሰው ዝቶበታል! ታዲያ ታገሥ የምትለኝ የቲን ነው? መታገሥ ምን ሊፈጥርልኝ ነው? ውርደቱ ያደባባይ ይፋ ከሆነ ሰንብቷል!” አሉ በደረሰባቸው ውርደት ተበሳጭተው እዩዩአቸውን ለማትለጥ እየዳዳቸው።

“ ዛሬ ደግሞ ምን ሆኑ? ብዙ ጊዜ ታግሠው የለ ምን? ውርደቱ የመጣው በኛ ብቻ አይደለም። ባገር ላይ የመጣ፣ በየቤቱ የደረሰ ነው። ቆንጆ ሚስቱ ያልተጎሸመች በት፣ ኩረዳ ልጁ ያልተደረረችበት፣ በክብር የኖረች እናቱ ያልተዋረደችበት እንደሌለ ያውቃሉ። ይህ ዐይነቱ ውርደት በሴቶቹ ወገኖቻችን ላይ የደረሰ ሲሆን፣ በኢኮኖሚያችን መድቀቅ የተነሳ፣ ስንቱ በረሀብ እንዳለቀ፣ ስንቱ በችግር እንደማቀቀ፣ ስንቱ ጤናውን አጥቶ እንዳበደ፣ ስንቱ ቤት ሀገሩን፣ ዘመድ ወገኑን ጥሎ እንደተሰደደ፣ ስንቱ ያለወንጀል በየእስር ቤቱ ያለፍርድ እንደሚሠቃይ፣ ስንቱ በየመንገዱ ገላመጥከኝ እየተባሰ መከራውን እንደሚያይ፣ እርስዎም ሆኑ ያገሩ ሰው በሙሉ ያውቀዋል። ታዲያ ለምንድር ነው መበሳ ጨትም? መበሳጨት ብቻውን፣ ራስን መልሶ ይጎዳል እንጅ ምንም ፋይዳ አይሠራ። ርግጥ በተሰይ በኛ ቤተሰብ ሴቶች ላይ የደረሰው ውርደት ወደር አይገኝለትም። ባለቤቱ እንደሚያውቁት ሁሉ፣ ከኔ በስተቀር በሕይወቷ ሙሉ ሌላ ወንድ አታውቅም። ምሥ ክሯ ነኝ! ቀና ብላ እንኳ፣ ወንድ ቀርቶ ሴት አታይም ነበር። ይኸው ዛሬ የውርደት ሽማግሌን ለብሳ የመገን ሸላ መተረቻና

መዘበቻ ለመሆን በቃች ---” እንገው በፊቱ ላይ ኩልልል እያለ መንጠብጠብ ሲጀምር፤ መናገር አቅቶት ይንተገተብ ገባ።

“ ሴቶቻችን ተዋረዱ ለምን ትለኛለህ! የተዋረድነው እኛ ወንዶቻቸው እንጅ! እነሱም ምን ዓቅም አላቸው! የምና ስከብራቸው እኛ ነበርን! ጥንታዊ ብሂሉማ፤ ‘ መሪን በመን ግስቱ፤ ጉልማሳን በሚስቱ’ ሲመጡበት ይሞታል እንጅ አሳልፎ አይሰጥም ነው የሚባለው! ታዲያ ሚስቱን፤ እህቱን፤ ሶስት ልጆቹን ለባዕድ ነጣቂ አስረክቤ እንዴት ታገስ ትለኛለህ! በዚህ ጥቁር የውርደት ህይወት ውስጥስ፤ መኖሪ ምን ትርጉም አለው ትላለህ? ሀገር፤ ነጻነት፤ መብት፤ ፍርድ፤ በኔ በዚህ የጨለማ ህይወት ውስጥ ምን ፍቺ አላቸው? ለዎች ራሳቸውን እያታለሉ ይኑሩ! ለዎች እኔንም ያታሉ! እኔ ግን ራሴን ማታ ለል አልችልም! በመሸ በነጋ ቁጥር፤ የነዚህ የሴቶች ወገኖቹ ውርደትና ርክስት እንደ ትልቅ ገዳም ደወል ጆሮ ግንደ ላይ እየሮኸ ጤና ከሚነሳኝ ይልቅ፤ ትክክለኛ የሆነ ምርጫየን ማዘጋጀት ይኖርብኛል። ታገሥ ብለህ የምታቀርብልኝን ምክር ህን። በውርደቱ ደወል ጩኸት ጆሮየ ስለደነቆረ ልሰማህ ልችልም። ይልቅስ በቀሌን የምወጣበትን ዘዴ ብትመክረኝ ይኸ ላል። እኔ አባትህ እንደሆንኩ ቆርጫለሁ---” ብለው በሣሎኑ ውስጥ እየተንገራደዱ፤ የያዙትን ጉራደ እንደ ቀላል ለበቅ ያውሰበልቡት ጀመር። ከጉራሴታቸው፤ የታወቀ ካድሬ መኖሩ አላመቻቸውም እንጅ፤ “ ገዳይ---ሰው ገገሩ፤ ሰው በወንዙ ቢበላ ሣር ቢበላ መቅመቆ፤ ይከበር የለም ወይ ሰውነቱ ታውቆ---” ብለው ለማቅራራት ነሽጧቸው ነበር። አባትና ለማች

በዚህ ሁኔታ እንዳሉ፤ ወንድ ልጃቸው የሣሎኑን በር አንኳክቶ ዘው ይላል። ለማችና አባት ያሉበትን ሁኔታ አይቶ ለጊዜው ግር አለው።

“ ደኅና አይደላችሁም እንዴ?” ሁለቱንም ይጠይቃል።
“ አይደለንም!” እየተንገራደዱ “ ደግሞ መቼ ነው ደህና ሆነን የምናውቀው ” ለጥያቄው መልስ መሆኑ ነው፤ አባት ተናገሩ።

“ የድሮው ትዝ እያላቸው እያወሩኝ ነው ” አለ ለማች ሁኔታውን ያበረደና፤ ልጃም እንዳያውቅ የሞከረ መስሎት፤

“ ጸረ ምን የድሮ፤ የዛሬውን በሰው እንጅ!” አሉ ከቁጣ ባላነሡ ተግሳጻዊ አነጋገር።

“ እባክህ እንዲታገሡ ምክራቸው ” አለ ለማች፤ ከመቀመጫው እየተርበተበተ ተነስቶ።

“ ስለምን ነበር የምትወያዩት?” አለ በሁኔታው ተደናግጦ ልጅ!

“ ከቤተ ሰባችን ሴቶች ላይ ስለደረሰው ችግር ነበር ” አለ ለማች።

“ ታዲያ ምን ተወያያችሁ!” ሲል ጠየቀ መነሻውን ለማወቅ።

“ ጸረ ተወኝ! እበቀላለሁ ይላሉ ” አለ ለማች፤ ከመቀመጫው እየተርበተበተ ተነስቶ።

“ አይ ይኸንንን ጉዳይ ከኔም ጋር ብዙ ግዜ ተነጋግረን አንድ ሌላ ነጥብ ላይ ደርሰናል!” አለ ረጋ ብሎ ልጅ።

“ ምን! የበቀል ርምጃ ለመውሰድ!” አለ ለማች ተቻኩሉ “ ብቻ ሁላችንንም እንዳታስጨርሱን!”

“ ማለቅስ አሁንም ቢሆን ሁላችንም አልቀናል ” አሉ አባት በሁለቱ መካከል ጣልቃ ገብተው ስ

“ አይ መጨረሱ የነሱ ፋንታ ነው። በኛ በኩል ግን የምናደገውን በደንብ ማወቅ አለብን። ለማወቅም እንዲረዳን፣ ችግሩን በጠገቡ ሳይሆን በሰፊው ማየትና መመርመር አለብን። የችግሩን መሠረታዊ ምክንያት ከሥሩ ሰርስረን መረዳት አለብን። ከአባቴ ጋር እንደተነጋገርነው ከሆነ፣ በቤተሰባችን ሴቶች ላይ ስለ ደረሰው በደል፣ በጠገቡ አይተን የምንቀበልበትን ሁኔታ መንገድ ከማሰብ ይልቅ፣ ለበደሉ መነሻ የሆነውን ዋና ምክንያት፣ ዐቅማችን በፈቀደን መጠን ማናጋቴ ይበልጥ ዋጋ አለው-----” ብሎ ገና የጀመረውን ሐሳብ ሳይጨርስ፤

“ ሥርዓቱ ነው ጠላታችን ይልሃል! ” አሉ አባቴ እንደ ሥላቅ እየሞከራቸውና ሐሳቡን ለማካኪያስ እየተጣደፉ ስ

“ ትክክልኛ ነኝ! አልተሳሳትኩም! ” አለ ልጃቸው ያለ ማመንታት ስ

“ ይኸውልሃ ሥርዓቱ ነው ሚስትህን ያስጠለፈው! ” አሉ እየሳቁ ስ

“ አዎ ርግጠኛ ነኝ! ምን የሱ ሚስት ብቻ! በሺና በሚ ልዩን የሚቁጠሩ ሚስቶች ናቸው የተጠለፉት ስ ጠምዛዛ ማሸን ገን ያሃገላና ገዳዳ ባርኔጣ ያሸጠለቀ ተራ ወታደር ሁሉ፣ ያልተ ነኩሳቸው ሚስቶች ቁጥር እግጅ በጣም ትንሽ ነው ስ ድርም ቢሆን ድንቁርናው ሀገር ሲፈታ ምንም ያህል አልቀረው ነበር፣ ይኸው ዛሬ ኃይልና ሥልጣን እግኝቶ፣ በሰፊው ሕዝብ ላይ እየሸናበት ነው ስ አለ ስ

“ ሥርዓት የምትሉት የወታደሩን ሥርዓት ይሆን ? ” አለ አማኞቹው፣ በቀረበው አዲስ ሐሳብ ውዥንብር ተመቶ፤

“ እባክህ እሱ የሚያትተው የሥርዓት ዓይነት ብዙ ነው! ከቅድመ ታሪክ፣ ከድገረ ታሪክ የነበረ ሥርዓት፣ የባርነት ሥርዓት፣ የፊውዳል ሥርዓት፣ የሞናርኪ ሥርዓት፣ የምናምን ሥርዓት እያለ የማይዘበዝበው የነገር ዝግገትል የለም! ” አሉ አሁንም በብስጭት የተበረዘ ሣቅ እየሳቁ ስ

“ ታዲያ የዛሬውን ሥርዓት ምን ሥርዓት ነው የሚ ሉት፤ እንዲህ የሰውን ሚስት ሁሉ የሚያስጠልፍ? ” አለ አማኝ፣ አባትና ልጅ ተወያይተው ስላልተግባቡበት ሐሳብ እየጠየቁ ስ

“ ሊያምኑ አልፈለጉም እንጅ፣ በየዕለቱ የምንበላውን እንጅራ የየዘመኑ ሰው በእንደት ያለ ሁኔታ ሊያገኝ እንደ ሚችል ዘርዘሬ በመተንተን በበቂ ማስረጃዎችና ማሳያዎች አስረ ድቻቸው ገብቷቸዋል፤ እህል በጠቅላላውም ለሰው ልጆች የሚ ያገለግሉ እቃዎች፣ ቆሳቆሶችም ሆኑ ሸቀጣ ሸቀጦች በምን ዓይ ነት ሁኔታ ተመርተውና ተገኝተው፣ ምን ዓይነት ኅብረተሰባዊና ተግባራዊ ግንኙነት ሊያስገዝፋቸው እንደቻለ፣ እነዚህንም ሊያ ስገኙ የቻሉ የየዘመኑ ተግባራዊ መሳሪያዎችና ኃይላተ-ምርት ሁኔታ ምን ዓይነት እንደነበሩና ዓይነታቸውም ከዘመን ወደ ዘመን በመደብ ቅራኔዎች ፍጭት አማካይነት እያደገ እንደመጣ በሚገባ አስረድቻቸው ተቀብለውኛል ስ ይሁን እንጅ ሐሳቡን ቢቀበሉኝም አላመኑበትም ስ ሳያምኑበት መቀበል ደግሞ ብቻ ውን ፋይዳ የለውም ስ ደግሞም--- ” ብሎ ሲቀጥል ሲል፣ አማኝ የሚስቱን አባት የጋለ ሐሞት ያበረደ መስሎት፤

“ ለበቀል ብቻ ቆርጦ መንግሥት ብዙ አያዋጣም ። ታግሶ፣ አሁን እሱ እንደሚለው ሁኔታውያን ሁሉ በሰፊው በማየትና ለገጠመን ቤተሰባዊ ችግር ብሔራዊ መፍትሔ ለማግኘት መሞከር ያዋጣል ” አለ ሲፈራ ሲቸር። አማች የሚሰቱን አገት ለማብረድ የሚጥርው፣ በሚፈጥሩት ጠንቅ፣ ዳፋው እሱም ላይ ሊደርስ እንደሚችል በመፍራት ነው ። በርግጥም የወታደሩ ፋሽስታዊ መንግሥት በእንደዚህ ያለው ጉዳይ ላይ፣ የተለያዩ አሠራሩና ተዘውትሮም የሚታየው፣ አንድ ሰው ሲቃረ ነው ያገኘ እንደሆነ፣ ሰውየውን ብቻ ማጥፋት ሳይሆን መላ ዘመዱንና የቅርብ ወዳጆቹን በሙሉ በመደዳ መጥረግ ነው ። ጅምላ ጠረጋ እንጅ ‘ወንጀለኛ’ የሚለውን ብቻ ነጥሎ ማጥቃት አይሆንለትም ። ከዚህም አደገኛ ሁኔታ ለጊዜውም ቢሆን የልጃቸው ሐሳብ አዳኝነት መልክ አለውና፣ የሱን ሐሳብ ይማጠናል ። ”

“ ምናልባት የሱ ሐሳብ አጠቃላይ መፍትሔ ሳይሆን አይቀርም! መፍትሔነቱም በሩቅ ሲታይ እንጅ በቅርቡ ላለው ጊዜያዊ ሁኔታ አይደለም ” አለ ወለል ወለሉን እየተመለከተ ።

“ አዎ የዋሁ! ሰሩቁ እንጅ ለዛሬው ችግራችን መፍትሔ አይሆንም አልክ! ታዲያ ምናለ፣ የባዕድ ዲቃላህን እስከትቃቀፍ ድረስ ዝም ብለህ መጠበቅ ነዋ! እኔስ አይዋጥልኝም! የሚሰቱና የሦስት ልጆቹ የባዕዳን ዲቃላዎች ቤቱን እስኪሞሉ ድረስ ቁጭ ብዬ ማየቱ አይሆንልኝም ። ከክፉ ዘር እርሾ ለማስቀረትም አይጠቅመኝም ። እኔ አንድ ነጠላዬን የተዋረድኩት አንሶኝ፣ የሚቀጥለውን ትውልድን ክልስ እያሰኘሁ መኖሩ፣ ሳስበው እንኳን ይዘገንኛል! ሞትን ለምን ብዬ ነው የምፈራው! በመወለዴ መሞቴንም አውቃለሁ ። ታዲያ መሞቴ

ላይቀር፣ ለምን ትርጉም ያለው ሞት አልሞትም? ለምንስ ሚስቴና ሴት ልጁ ለተዋረደችበት ወንድ ሁሉ፣ በሞቴ አርአያና ምሳሌ አልሆነውም ። እንዲያው ባታከላክሱኝ ደግ ነው ” አሉ አገት ከንዴታቸው ብዛት የተነሳ አረፋ መሣይ ምራቃቸው በከንፈሮቻቸው ዳርዳር እየተንዘረበረበ ።

“ አይሆንም! የርስዎን ቆራጥነት ብቻ አይደለም ማየት! በሆነው ሁኔታ እስኪያልፍ ድረስ፣ እንደሆነው ሆነው መኖር የሚፈልጉ ዘመዶቻችንም ይኖራሉና፣ ለነሱም ማሰብ ይኖርብዎታል! ” አለ አማች ተዳፍሮ!

“ አይ! ቆራጥነቱስ የምንፈልገው ስሜት ነው! ግን የቤተሰባችንን ሴቶች ያባላገ አንድ ደንቆሮ ወታደር መግደልና መሞት ዋጋ አይኖረውም ። የሚፈጥረው ጥቅም ዘለቄታነት የለውም ። እሱ ሲሞት ሌላ ፎጠናና ትኩስ ወታደር ሊተካ ይችላል ። የሴቶቻችንም ውርደት፣ ሰው ቀየረ እንጅ አላከተመም ማለት ነው ። ስለዚህም ነው እኔ መነሳትም ሆነ መቃወም አለብን የምለው፣ ሥርዓቱን እንጅ፣ ሥርዓቱ የወለዳቸውን ጥቂት ግለሰቦች አይሁን! ” አለ ልጃቸው አሁንም አቋሙን ለማስረዳት እየሞከረ ።

“ እውነቱና ሐቁ ይኸ ይመስለኛል ። ግን ሥርዓቱ ስትል ምን ማለት እንደሆነ ለኔ በመጠኑም እንደገና ብታብራራልኝ!! ” አማች ጥያቄውን በለዘብታ ያቀርባል ።

“ በገባሩና በጉልተኛው መካከል ያለው መሬት-ጠቀስ ፍልሚያ ገና ገፈቱ እንኳ አልተቀመሰም ። በላብ አደሩና በከበር ቲውም መካከል ያለው የፋብሪካዎችና ኢንዱስትሪዎች ተግባራዊ ፍልሚያ ገና እፍታው እንኳ አልተነካም ። በየረድፋቸው ያሉት መሠረታውያን ቅራኔዎች ገና ጥሬ ናቸው ። መፈታት

ቀርቶ እሰሰሱም ። በጊዜያችን የሁለቱም መንፀገረቂያ ሥልተ-ምርቶች በገጠርና በከተማ ጉልተውና ቅልጥጥ ብለው ይታያሉ ። ሞረር ዘመቱ ገበሬ በጅ እዙር አሁንም ከገባርነት ኑሮው አልተላቀቀም ። ሰብሱን በማጭድ አጭዶ፣ ከምሮ ይጉትር እንጅ፣ ባመረተው ምርቱ አላዘዘበትም ። በሰብሱ አሰባቡ ለባዕዳን ሀገሮች ሳይቀር እየተጋዘበት ነው ። ላብ አደሩ ሠራተኛ በፋብሪካ እሳትና በእንዳሳትሪ ኩረንቴ እየተቃጠለ፣ በመዶሻው ቀጥቅጦ ያመረተው እቃ ሁሉ፣ ከበርቲው በፈጠረው ሽርክና ለባዕዳን በርካሽ እየተሸጠ፣ ጉልበቱ ባስገኘለት እቃ ራሱም ሆነ ወገኑ ሊጠቀምበት ካለመቻሉ አልፎ፣ ለላቡ የሚመጣጠን ዋጋ አላገኘበትም ። ይህ ሁሉ ምዝበራና ብዝበዛ፣ ጉልተኞችና ከበርቲዎች ተባብረው በዘዋዳት መላ፣ በዐብዮት ስም፣ አዲስ ጊዜያዊ መንግሥት፣ በሥውር እንዳሉ፣ መቋቋሙን አስነግረው፣ ብዝበዛቸው በአዲስ መልክና አቀራረብ እየተካሄደ ነው ። እንደ እባብ ቆዳ ያረጀው ጉልተኛና ከበርቲ ተገልፍፎ ይውደቅ እንጅ፣ አዲሱና አደገኛው ጉልተኛና ከበርቲ በቦታው ተተክቶ ይገኛል ። ምንም እንኳን በአርሶ አደሩ ገበሬና በጉልተኛው፣ እንዲሁም በላብ አደሩ ሠራተኛና በከበርቲው መካከል በመፋተግ ላይ ያሉ ቅራኔዎች እድገታቸውን ጠብቀው አንድ መፍትሔ እንደሚያመጡ ቢታመንም፣ ለጊዜውም ቢሆን የቅራኔዎቹን ግለት ያበርዳል በሚል ግምት ጉልተኞችና ከበርቲዎች ከአጋር ባዕዳን መንግሥት ጋር በመደለት፣ እንደራሴያቸውን ሥልጣን ላይ በማስቀመጥ አዲስ ጊዜያዊ መንግሥት አቋቁመዋል ። 'ጊዜያዊ ወታደራዊ መንግሥትም' ይባል 'ደርግ' በሙሉ ተጠሪነቱ ለአዲሱ የጉልተኛና የከበርቲ መደብ ነው ። በመካከ ላቸውም በወሽመጥ ገብቶ የጥቅምም ሆነ የሥልጣን ተካፋይ

የሆነው፣ በዘመናችን በዓለም ላይ ልዕልናን ለመቀዳጀት ያሰፈሰፈው፣ የዘመናዊው ሪቪገርኒኸም ባለቤትና፣ ሶሻል ኢምምፔሪያሊስት በመባል የታወቀው የሶሻሊዊት ገብረት መንግሥት ነው ። ከኢትዮጵያ ጊዜያዊ ሁኔታ ላይ፣ ባለው መንግሥት አንጻር እነዚህን ሦስት ጠላቶች ነጥሎ ማየት አይቻልም ። እስከዚህ ድረስ ከተከታተላችሁልኝ፣ ስላለው ሥርዓት እናገራለሁ ።

በበዝገዥ መደብ ደጋፊነት የተመሠረተ ማንኛውም መንግሥት፣ ሕዝባዊነት የለውም ። ሰፊው ሕዝብ ከጭቆናውና ከርግጫው በስተቀር ከእንዲህ መሰሉ መንግስት ሥልጣንም ሆነ ጥቅም አይጋራም ። ኢሕዝባዊ መንግሥትም በመሆኑ የገዥውን መደብ እንዳይቀናቀንበት ሲል፣ በመሠረቱ የሕዝብ የሆኑትን ዲሞክራሲያዊ ነፃነት፣ ዲሞክራሲያዊ መብት፣ ዲሞክራሲያዊ ፍትህ--- ይነፍጋል ። ተጋፍተው የሚመጡትንም ያጠፋል ። ይህ በመሆኑ፣ በሰፊው ሕዝብና በገዥው መደብ የማያቋርጥ ትግል ይካሄዳል ። የኃይል ሚዛን በሚወስነው መሠረት ይህ ትግል አንድ ይከራል አንድ ይረግባል ። አንድ ይጠፋል አንድ ይከስማል ። ግን ጨርሶ ሊጠፋ አይችልም ። ከዚህ የትግል ሐረግ ውስጥ አንዲቷን መዘን እስከጫፏ ብንደርስ ያቺ የሐረግ ዘለላ ከኛ ቤተሰብ ውስጥ መርታ ታመጣንና በኛና በጠላቶቻችን መካከል ከሚካሄደው ትግል ላይ ታደርሰናለች ። የኔን እናት አክስትና ሦስት እህቶች በገዛ ሀገራቸው በገዛ ሕዝባቸው መካከል የውርደት ጋቢ አልብሶ የሚጫወት ባቸው ላለው መንግሥት አጋር እሆንሁለሁ ብሎ በመግባት የሥልጣንና የጥቅም ሙሉ ተካፋይ የሆነው የባዕድ መንግሥት ቅጥር ወታደር ነው ። እናቱንም ሆነ የቀሩት ዘመዶቹን ለስሜቱ ማርኪያ ማድረጉ ከጥቃቅን ጥቅሞቹ እንደአንዱ ሲቆ ጠር ይች

ላል ህይወትን የማይገባ ጥቅሙን እንዳያገኝ መቆጣጠርም ሆነ መከላከል የኛ ግዴታ ነው። በዚህም ረገድ አገቴ የሚያደርጉት የበቀል ዝግጅት ሁሉ ትክክል ነው። ግን የሐረጉ ግንድ እስካለ ድረስ እንዲቷን ዘለላና ቅርንጫፍ ለመቀረጥ ማቀዱ ብዙ ረብህ አይኖረውም። ስለሆነም ተባብረን ግንዱን መገዝገዝ ብሎም ቆርጦ መጣል ይኖርብናል። ይህ ግንድ ሥርዓቱ ነው። አምባ ዝን ፋሽስታዊ የወታደር መንግሥት ከአጋር ኃይሎች ጋር (ጉልተኛ፣ ከበርቴ፣ ሶሻል ኢምፔሪያሊስት) ያቋቋመው ኢሕዝባዊ ሥርዓት ነው። ባጭሩ ሲካተት፣ በማቆጥቆጥ ላይ የሚገኘውን ቡርገዮዎች፣ ሙጥኛ ብሎ የተቆራኘ፣ የቀኝ ክንፍ ንዑስ ከበርቴ አጋፋሪ የሆነ የፋሽስት መንግሥት ነው። በነጠላ አምባ ዝን መሪ የሚነዳው ያስተዳደሩ ጋሪ፣ በየአቅጣጫው ለከፈተው ጦርነት፣ በገጠርና በከተማ ባሉ ቢሮክራቶች፣ የየቀበሌ ካድሬዎች፣ የሠራተኛ ማኅበራት ሹማምንቶች፣ የገበሬ ድርጅት ተጠሪዎች አማካይነትና ቀጥተኛ ወኪልነት፣ በአዋጅ የወረሰውን ሀብት ሁሉ ከቀጥጥር ሥር በማዋል ካፒታል ደሰበሰባል፣ በምብና ታንክ ይገዛል። ሕዝብ ይገድላል፣ ያርዳል፣ ያቃጥላል። ቅደር ቋንቋ አምጥቼ፣ “ የቀኝ ክንፍ፣ የቡርገዮዎ ተቀፅላ ነው” ስላችሁ ግር ይላልና በግራዝያኒ ይመራ የነበረው የጣልያን ወረራ በፈጸመው አሠቃቂ ግፍ አንፃር፣ የፋሽስትን ትርጉም ይበልጥ እንደምትረዱት በማመን፣ ከዚያ አሥር ጊዜ የሚከፋውን የዛሬውን ፋሽስት፣ ከዚያ የጣልያን ፋሽስት ጋር እንድታነፃፅሩት ከመጠቆም ይልቅ ሌላ ያገለለጥ ምርጫ ያለኝ አይመስለኝም። በተጨማሪ ልገልፀው የምፈልገው፣ ይህ ሴቶች ወገኖቹን ያዋረደ ባዕድ ወታደር፣ ጉልበት ያገኘበትን መሣሪ

ያዎች፣ ጠብመንጃም ሆነ ጅጥ ታንክም ሆነ ሮኬት ከየት ያገኘው መሰላችሁ? ፋሽስቶች ባቋቋሙት ሥርዓት አማካይነት ከሕዝባችን በየረድፋና በየመልኩ ከሚዘረፍ ሀብት፣ ከሶሻል ኢምፔሪያሊስቶች የተገዛ ነው። ይህን የሕዝባችንን መዘረፍ ተባብረን ማስቀረት ብንችል፣ እንኳን ሴቶቻችንን ቀርቶ፣ የጊቢ ያችንን ዝንብም እሽ ማለት አይችልም! ትሰሙኛላችሁ ---” አለና ረዥም ዲስኩሩን አበቃ።

“ ምንው ይኸን ሳላይ ቀደም ብዬ በሞትኩ! ” አሉ አገት በትካዜ ባሕር ሰጥመው ህይወት አገባል፣ ብዙዎች ያገራችን የጊዜው አረጋውያን፣ በየዕለቱ የሚናገሩት ነው። መጠር በሚገባቸው ዘመን ብሔራዊ ክብራቸው ተገደ፣ ሽምግልናቸውም ሆነ ዜግነታቸው ተንቆ፣ ከሠፍነግ የመረረ ኑሮ፣ በህይወታቸው መጨረሻ ዘመን ስላጋጠማቸው በምሬት የሚናገሩት ነው።

ለባላምበራስ ገብርዬ ግን፣ የፊትኛውም ቅድመ ፋሽስት ዘመን፣ የደስታና የፍስሐ ዘመን አልነበረም። በተፈጥሮአቸው ሕዝባዊ ዝንባሌ ያላቸው በመሆናቸው፣ ካለፉትም ባለሥልጣኖች ጋር ሳይጣጣሙ የኖሩ ናቸው። ከግዙት ባላንሰ ሹመት በዳር አገር ሲንከራተቱ የኖሩ ነበሩ። መሰል የድሮ ጓደኞቻቸው ቢትወደድ፣ ደጃዝማች፣ ሲባሉ፣ እሳቸው ግን ተጀምሮ እስኪጨረስ በባላምባራስነት ደረጃ ነው የኖሩት። የወታደሩ ፋሽስታዊ መንግሥት፣ በጡረታ መልክ እስካወረዳቸው ጊዜ ድረስ፣ ያንድ አውራጃ አስተዳዳሪ ነበሩ። በአቆርቋዥነት ድምር መዝገብ ውስጥ ያስገባቸው እንጅ፣ ባላምባራስ ገብርዬ ጡረታ ወጡ በተባለ ቀን፣ ያውራጃቸው ከተማ ሕዝብ ተኩስ ከፍቶ፣ “ እስቲ ማንው አስተዳዳሪያችንን የሚሸርብን!” እያለ አንድ ቀን ሙሉ ሲያንጣጣ ውሏል። “ ለሶሻሊስት ትምህርታዊ ጥም

ቀት እንዲካፈሉ እንጅ፤ ተመልሰው ይመጣሉ።” በሚል ዘዴ የተነሳውን ዐመፅ አበረደው እንጅ፤ በአስተዳዳሪነት ተወዳጅነታቸው ወደር የማይገኝላቸውን ባላምባራስ፤ ከአውራጃው እንዲለዩበት ሕዝቡ አልፈለገም። በተለይም ባላምባራስን ይበልጥ የሚወዳቸው የየባላባቱና የየትልቁ ሰው አንጋች የሆነ ጎረምሳ ሁሉ፤ ወሬሣ ሲመታ ተስማምቶ ዱር እስከመግባት ወስኖ ነበር። ይህ የጎብረተ-ሰብ ክፍል ባላምባራስን እንደነፍሱ የሚወድበት ዋናው ምክንያት የሰውን መሠረታዊ እኩልነት ላይ፤ የጌቶቻቸውን በቅሎም ሆነ ፈረስ ልገም ይዘው ግማሽ ቀን ያህል፤ ጌቶቻቸው በእልፍኝ ውስጥ ጠጥተው እስኪረኩ ድረስ መጠበቅ ነበረባቸው። በዚያ አውራጃ ባላምባራስ ገብርዬ ከገቡ ጀምሮ ይኸ ድርጊት አክትሟል። የባላምባራስ አንዱ የትርፍ ሰዓት ተግባራቸው፤ እነዚህን የጌቶቻቸውን ፈረስ ጠባቂዎች፤ በራሳቸው ገንዘብ እየጋበዙ ከጌቶቻቸው እኩል አስቀምጠው ማስተናገድና፤ በየመጠጥ ቤቱ ደጃፍ ላይ ሁሉ የፈረሰና የበቅሎ ማሠሪያ ምሰሶ ማስተካከል ነበር። ከዐመት ቆይታም በኋላ፤ ይህ ጌቶችና አሽከር፤ አብረው በእኩልነት የመጠጣቱ ጉዳይ የተለመደ ተራ ነገር መሆን ችሏል። ባላምባራስ፤ ለዚህ ድርጊታቸው ቅመም እንዲሆን በማሰብ፤ በየመጠጡ ቤት ለዚህ ተግባራቸው በተሰማሩ ቁጥር የሚያለዝቧት አንዲት ዜማ ነበረቻቸው።

“ ጌቶችም ቢሆኑ እንደኛው ሰው ናቸው!
 እሜቴም ቢሆኑ እንደኛው ሰው ናቸው!
 ከኛ የተለየ ምን እግር አላቸው?”

* (የተዘለለ) — በጥቅም ያጣሉት ላይተርገላላይትና በላላተግራት ነው። ወተር በየጠጃ ላይ በየመስክሉ ላይ ይጻፍ።

ከኛ የተለየ አራት እጅ የላቸው?
 በባሕርይ እንጅ የምናከብራቸው!!” ይሏታል በአራራይ ዜማ።

ባላምባራስ ገብርዬ፤ በሚያስተዳድሩት አውራጃ ሕዝብ በጣም የተወደዱና የተከበሩ በመሆናቸው፤ አንድ ቀን ሕዝቡን ያሣምፅና ያስነሣብናል በሚል ፍራቻ ብቻ በጡረታ ተገልለው እግድ የተጣለባቸው አዛውንት ናቸው። ማእከላዊ እድሜአቸውን አገባደው፤ ወደ ሽምግልና ዘመናቸው የገቡ ትክክለኛ ሰው ናቸው። በዚያ ዘመን ሁሉ የሥልጣን ጊዜያቸው፤ የወደሮ መሪት እንኳ በርስትነት የላቸውም። ሌላው ቀርቶ፤ በአውራጃው ውስጥ በአስተዳዳሪነት የኖሩት፤ በራሳቸው ገንዘብ በተከራይት መለስተኛ ቤት ውስጥ ነው። መተያያም ሆነ ጉቦ ሲያልፍም አይነካቸው። የሚያደርጉት ውሳኔ ሁሉ፤ ሕዝቡ መርጦ በሰየማቸው የጉባኤ አባሎች የሚጸድቀውን ብቻ ነበር። ላጠቃላይ ስብሰባ ጠቅላላውን ያውራጃ ሕዝብ የጠሩበት ጊዜ ጥቂት አልነበረም። የያኔው ማዕከላዊ መንግሥት ያልፈቀደ ላቸው ሆኖ ነው እንጅ፤ ከበጌ አድራጊ፤ ገለልተኛ መንግሥታት እርዳታና ብድር በቀጥታ በአውራጃው ስም በመጠየቅ፤ ያውራጃቸውን ሕዝብ ኑሮ ለማማሻሻል ያልሞከሩት መንገድ የለም። አንዱ የሚያበሳጫቸውና ካለፈው መንግሥት ባለሥልጣናት ጋር ሲያናቀሩቸው የኖረው የዚህ ሕዝባዊ እቅዳቸው አለመሣካት ነው። ከማስተዋልና ከኑሮ ከቀሰሙት እውቀት በስተቀር መደበኛ ትምህርት የላቸውም። በጌ ፈቃድና ቅን ሐሳብ በባሕርያቸው ላይ የሠፈነ በመሆኑ፤ አለመማር የሚፈጥረው ጥቁር ጠባይ በሳቸው ላይ አልሠረፀም። በሥልጣን ላይ በነበሩበት ጊዜ ሁሉ፤ የግል ኑሮአቸውና ትዳራቸው

ትዝም ብሏቸው አያውቅ። ያውራጃ ሕዝባቸው በየረድፉ ሲያድግ የሚችልበትን መንገድ ከማውጣት በስተቀር፣ ሌላ ነገር የሚያስቡበት ኅሊና አልነበራቸውም። ሌላው ቀርቶ፣ በበዓልም ሆነ በተራ ቀናት የሚሰብሱት ልብስ ልዩነት የለውም። በቅርቡና ባጠገቡ ተገኝቶ፣ የሕዝቡን ችግርና ብሶት ለማቃለል ሲሉ፣ በየሚጠጠዋቸው ቀበሌና ወረዳ ሲዘዋወሩ፣ በአውራጃ ቤታቸው የሚገኝበት ወቅት በጣም አጭር ነበር። እንደውም ቤተሰባቸው፣ ከመለያየት ቆይታ የተነሳ፣ የሚነፋ ፈቁበት ጊዜ አለ። ለሚያስተዳድሩት ሕዝብ፣ ዘመኑ ከፈቀደ ላቸው የበጎ ፈቃድ መጨረሻ ክልል ድረስ፣ ካንጀታቸው ርዳታ አድርገውለታል። እንዳንደም ክልሉን እየጣሱ በመገኘታቸው፣ በበላይ ባለሥልጣን ተጎብኝተዋል፣ ተኩርኩመዋል። ከነበራቸውም ሥልጣን እንዲባረሩ፣ ካንድ ሁለት ጊዜ ያህል ተወስኖ፣ በራስ እምሩ አማላጅነት ታልፈዋል። ከአውራጃ አስተዳዳሪነት ምድብ ሥራቸው ሌላና፣ ጠቅላይ ግዛቱና የሀገር ግዛት ሚኒስቴር ከሚሰጠው የሥራ መምሪያ ክልል ውጭ፣ ምንም ዓይነት ተግባር እንዳያከናውኑ፣ ጥብቅ ትእዛዝ በየጊዜው ቢተላለፍባቸውም ቅሱ፣ ባለምባራስ ግን ሕዝቡን በየአቅጣጫው እያስተባበሩ ለልማትና ለእድገት እንዲሠማራ በማድረግ፣ ተዘረክርኩ የኖረውን የአውራጃውን ኅብረታዊ ተግባር ሥርዓት አሲዘውት ነበር።

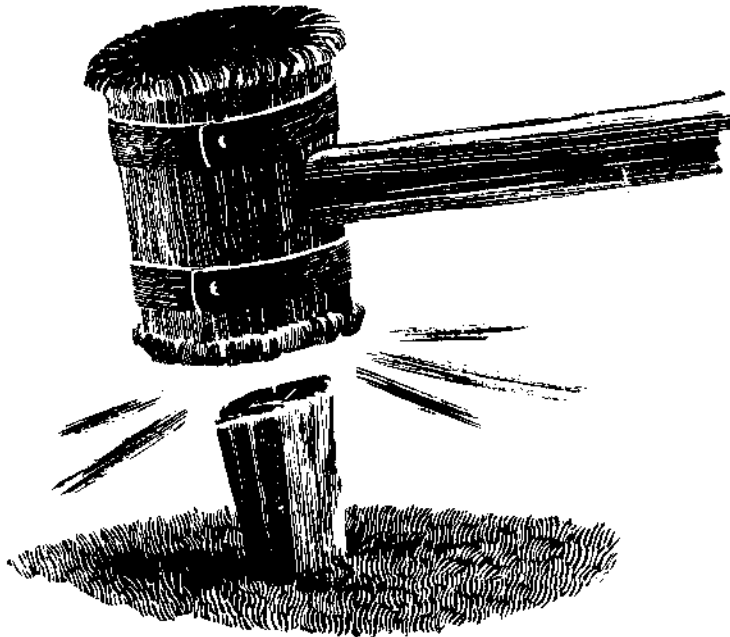
አውራጃው በራሱ አስተዳደር እንዲመራ አዘውትረው በመወትወታቸው፣ ማዕከላዊው መንግሥት በጣም ይፈራቸው ነበር። ለዚህም ፍራቻው ሲል ነው ከሦስት ያላነሱ ምክትል አውራጃ አስተዳዳሪዎች ሾሞ፣ ባለምባራስን እንዲቋጣጠሩ ያደረገው። ባለምባራስ ግን፣ በየገጠሩ እተየተዘዋወሩ ከገበሬው

ቤት በማረፍ የሚበላውን እየበሉ፣ የሚጠጣውን እየጠጡ፣ የቅርብ ችግሩን እየተወያዩ ከጭብጥ ሁኔታ በመረዳት፣ የሚመኙትን ያህል ሲረዱት ባይችሉም፣ ለችግሩ ጊዜያዊ መፍትሔ ከመስጠት አልተቆጠቡም። የዘለቂታ መፍትሔው ምን መሆን እንዳለበት ቢያውቁም፣ በተግባር ለመግለጽ፣ ካቅማቸው በላይ በመሆኑ ምን ጊዜም ያዘኑ ነበር። ሆኖም ያውራጃውን ሕዝብ በጎብረት እርሻ ለማሠራት የቻሉ፣ የመጀመሪያ አስተዳዳሪናቸው። ምናልባትም ለዚህ ውጤት መብቃታቸው፣ በሚያስተዳድሩት አውራጃ ውስጥ የነበረው የመሬት ሥራት የዘር ርስት የሚባለው ዐይነት በመሆኑ፣ እንደሌላው ክፍለ ሀገር፣ የገባርና የተልተኛ (ጢሰኛና ባላባት) ቁርቋሶ ስለሚያፅዕበት ይሆናል። በዚህና በዚህ መሰል ድርጊታቸው፣ በአውራጃው ሕዝብ ከፍተኛ ተወዳጅነት አፍርተዋል። ከመወደዳቸው ብዛት የተነሣ፣ ከሕፃን እስከ ሽማግሌ፣ ለማረጋገጫ የሚጠቀምበት መሐላ ሁሉ የሳቸው ስም ነበር።

በሀገራችን ለውጥ እንዲመጣ ከፍተኛ ምኞት ከነበራቸው ሰዎች ውስጥ አንዱ ባለምባራስ ነበሩ። ራሳቸው መሥራት እንኳ ባይችሉ፣ የሚሠሩ ሰዎች ተመርጠው፣ ያዲስ ሕይወት አዲስ ልማታዊና እድገታዊ ትርዒት ማየት ደስታቸው ነበር። በወርጎ የካቲት፣ የተመመው ሕዝብ፣ የለውጥ መፈክሩን ይዞ ሲሰሩ፣ አሮጌ ሥርዓት ሲያኖጋ በመመልከታቸው፣ ደስታ ፈንቅሏቸው፣ ታመው የማያውቁትን፣ ሁለት ቀናት ያህል አልጋቸው ላይ አሳልፈዋል። ይህ በሆነ በዓመቱ ነው፣ ከእስረኛነት ባልተሻለ ሁኔታ፣ በጡረታ ተገልለው፣ ያዲስ አበባን ከተማ ክልል እንዳይወጡ ታዘው፣ በሚኖሩበት ቤት እንዳሉ፣ አዲሱ መንግሥት ያመጣውን ግፍ እየጎፈነናቸው በመቅመስ ላይ ያሉት።

በሀገራችን ጥንታዊ ባህል መሠረት፤ በቁርባን ያገቧ ቸው ሞንዳላ ባለቤታቸው፤ ባላምባራስን በዐለም መገኘታቸው ከሚያስደስታቸው አንዱ ምክንያት ናቸው። ተፈጥሮ፤ በልዩ ጥበባዊ ኪነቷ፤ ውበትን ደርባ ሠልሣ ስትስልባቸው የኖረች ይመስላሉ። ያያቸው ዐይን ሁሉ በውበታቸው ተደናግጦ፤ ላጭርም ጊዜ ቢሆን ይንሸዋረራል። ተፈጥሮ ተጨንቃ ስትሠራቸው ለመኖሯ፤ ደላንታዊ አፍንጫቸው፤ ዋድላዊ ከንፈራቸው፤ ኩራማሽ ጉንጮቻቸው፤ እዘዞ ሽንጣቸው፤ ጉልህ ምስክሮች ናቸው። ረዥሙ ሐርማ ፀጉራቸው፤ አስር ሺህ የተራቆተ ጉልማሳን፤ ከነስሜቱ ያለብሳል። ስለአቋማቸውና አረማመዳቸው መናገር ከንቱ ነው። ለሰዎች ያልተሰጠ ልዩ ተውህቦ ነው። ባላምባራስ፤ እኛህን መሳይ ባለቤት ለማግኘት የበቁት፤ በጣልያን ጊዜ በፈፀሙት ጀብዳና በአስገኛት ከፍተኛ ዝና አማካይነት ነው። አለያ ወይዘሮ የውብዳርን ማግኘት ቀላል ትግል ብቻውን አይበቃም ነበር። አብረው በኖሩበት ዘመን፤ ፍቅር በቤተሰባቸው ውስጥ ድንኳኒን ጥላ፤ ፍስሐና ደስታን አስፍና ከመኖሯም በላይ፤ ያራት ብርቅዮች ልጆች ባለቤት አርጋቸዋለች። ሲዋደዱና ሲከባበሩ ላያቸው ሰው፤ ምነው እነሱን ባረገኝ እስከማለት ያስቆጫሉ፤ ያስቀናሉም። ሦስት የመጀመሪያ ተከታታይ ልጆቻቸው ሴቶች ሲሆኑ፤ አረተኛውና የመጨረሻ ልጃቸው ወንድ ነው። እነሦስቱን እናታቸውን አይቶ ማየት ነው። ዘመናዊውን ሜክላፕ እየጨመሩበት፤ ከናታቸው አስበልጦ ፍፁም መላእክት አስመስሏቸዋል። ሁለቱ የተዳሩ ሲሆኑ አንደኛዬቱ ገና ናት። የመካከለኛዬቱ ልጅ ባል፤ ባልታወቀ ምክንያት ተገድሎ ከሞተ ስድስት ወራት አልፎ

ታል። በፀረ አብዮት ተሳቦቦት፤ በባእድ ወታደሮች በጨቤ ተዘክዝኩ፤ አይሞቱ ሞት እንደሞተና በዚያው በሞተበት ምሽት መኪናውም ተቃጥላ መገኘትዋ፤ ላዲስአቦች ያደባባይ ትንግርት ሆኖ እንደታሪክ የሚነገር ግዳይ ተደርጓል። የሞተበት መሠረተ ምክንያት ግን እንደተባለው በፀረ ዐብዮትነት ሳይሆን፤ ውብ ሚስቱን ለማስከበር ባደረገው ቆራጥ መከራ ነው። ሚስቱ ሁለተኛዬቱ የባላምሪስ ልጅ ስትሆን፤ የሦስት ውብ ልጆቻቸው ኩኩብ ናት። ባሏ ከሞተ ጀምሮ የምትኖረው ከባሏ ገዳይ ጋር ነው። ይህም የውደታ ሳይሆን የግደታ ነው። ይኸው አስገዳጃ የባዕድ ወታደር፤ በሷ አሳቦ፤ ጠቅላላ የቤተሰቧን ሴቶች፤ አክስቷንም ሳይቀር ወሽሞ በፈለገው ሚና እየገዳቸው ነው። ትንሿን ሴት ልጅ ገፈርሳ በሚገኝ ቪላ ውስጥ ቅምጥ አርጓት ዐመታት አልፈዋል። የአክስቷን ባል በፀረዐብዮት ስም አራተኛ ክፍለጦር ውስጥ፤ ያላንዳች ፍርድ አሣስሮ፤ የባል ያህል ካክስቷ ቤት ይወጣል ይገባል። እናታቸውን ሲፈልገው በስልክ፤ ሲያሻውም ከቤታቸው ደጃፍ እየመጣ፤ ያመላልሳቸዋል። አንድ የቀረችው የመጀመርያ ልጃቸው ነበረች፤ እሷንም ከባሏ ላይ ጠልፎ በመውሰድ፤ ነፋስ ስልክ ከሚገኝ ከአንድ ደጃዝማች የተወረሰ ቪላ ውስጥ ካስቀመጣት ሣምንት ሆኗታል። ስለተጠለፈች ሚስቱ ለመወያየት መጥቶ ነው። አማች ካባቷ ቤት እንዳለ፤ ቀደም ሲል ሲነጋገሩ ያገኘናቸው። በዚያን ቀን፤ ልጅ፤ አባት አማች ሆነው ባንድነት የጦፈ ውይይት በማካሄድ ላይ እንዳሉ፤ የጅግ መኪና ጥሩምባ፤ ከውጭ፤ ሦስቱም ይሰማሉ። እንደለመደው እናትን ሲወስድ፤ መጥራቱ ነው። አባትና ልጅ ጥሩምባውን ለምደውታልና፤ ይኸውልሀ ሲወስዳት መጣ! ብለው ለአማች ይነገሩታል። አማችም “እስቲ ስለሚስቱ ሁኔታና ደገንነት ልጠይቀው! መቼም ከሱ ሌላ

ች ካ ል

ተክለው የማይተውት፣ ተቸክሎም ላይቀር፣
 በነጋ በጠላ፣ መሮጥ ለመቀርቀር፣
 ሞራል ኦቲክስ ገድሎ፣ ያን ስጫት ለማክበር፣
 መሰናን አንግሦ፣ ገሲናን ለመቅበር፣
 አለ ሲያደዘድዝ፣ ሲያሸቃብጥ በሀገር፣
 አረም በቀል እንጨት፣ ከመራጃው ጭምር፣
 ችካሉ ናዜራ፣ የወሲብ ድንብርብር!!

የሚደፍረን የለም!” ብሎ፣ ደመ-ነፍሱን የሳሎኑን በር ከፍቶ፣
 ወደ ዋናው አጥር በር ያመራል ።

“ ባትዋረድ ደግ ነው!” አለ የባላምባራስ ልጅ፣ የሳሎ-
 ኑን መስከራት ከፍቶ ወደ አማቹ እያቀና ።

“ ደገንነቷ ብቻ ለመጠየቅ ነው!” አለ አማች የሚስ-
 ቲን አቃጣይ ፍቅር፣ ውስጥ ውስጡን አንፍሮት ማልቀስ
 እየቃጣው ።

የውጭውን በር ከፍቶ እንደወጣ፣ መረመንድ ግንድ
 የሚያህል ሰው፣ ጅገን ተደግፎ ከውጭ ቆሞ ያገኛል ። ዐይኑ
 ላይ ጥቁር መነጥር ገትሯል ። በቀኝና በግራው ሽንጡ ላይ ከጠ
 መንጃ የሚስተካከሉ ሁለት ሽጉጦች ታጥቋል ። ያደረገው ጫማ
 ቅልጥሙን በሙሉ ሸፍኖ ከጉልበቱ ሎሚ ይደርሳል ። የለበሰው
 ኻጉርጉር ነብርማ ካኪ ሲሆን፣ ጎፊሬውን የምትሚገት ከፊያ
 ራሱ ላይ ጣል አርጓል ። ሥንዝር የሚያህል የትንባሆ ሲጋር
 አፋ ላይ ለጉሞ ጢሱን ያዐናል ። ደረቱ ላይ ያለው ፀጉር እመ
 ጫት ድመት ከነልጅቿ ይደብቃል ። ካንገቱ ሥር፣ ያልተደ
 ረደረ የወርቅ፣ የብር፣ የነሐስ ጌጣ ጌጥና ሐብል አይገኝም ።
 ከግራ እጁ ላይ ቋጥኝ የሚያህል ሰዓት አሥሯል ። ከሰዓቱም
 አጠገብ አምባሮች ተደርድረዋል ። አስሩም ጣቶቹ በተሸከሙት
 የቀለቤቶች ብዛት አለመድከማቸው መጥኔውን ይስጣቸው ። ደረቱ
 ላይ፣ ያቡኑ ሰላማን ጢምና ሪዝ የሚስተካከለውን የዕንቅጅን
 ገፅታ የሚያሳይ ምስል ለጥፏል ። በዚህ ሁኔታ ከባላምባራስ
 ደጃፍ ላይ እንዳለ ነው፣ አማች ሆዩ ሲፈራ ሲቸር ለማንጋገር
 የከጀለው ።

“ ጉድ ሞርኒንግ ሰር ” ይላል እንደባሕሉ እጅ እየጎሳ
 አማች፣

“ የሰ ጉድ ሞርኒንግ! ” ይላል ከግልምጫ ጋር፡
ወታደሩ!

“ አይ ሀቭ ኤ ፕሮብሌም ” አለ አማች እየተሸቆጠቆጠ

“ ሁዋት ፕሮብሌም? ” አለ ጥምባሆውን በብዛት
እያሰነነ

“ ማይ ዋይፍ ኢዝ ሎስት ” አለ አማች ሚስቱን መልስ
ልኝ በማለት ፈንታ ለ

“ እር ዩ ክሬዚ! ሺት! ” ሲጋሩን አጭሶ ሲጨርስ ነበ
ረና፡ ቀሪዋን ቁራጭ ይወረውርበታል። ወደ አማችም ይበልጥ
ቀረብ ብሎ “ ጐ አንደ ቲል ቲ ቤንጂስቶ! አይ ዶንተ ኪር!”
አማችን አንድ ካልቶ አቅምሶ ካጠገቡ እንዲሄድ ያዘዋል።

አማችም በሁኔታው ተደናግጦ ወደ መጣበት ሲመለስ
በሩን ሲከፍት ሲል፡ የባላምባራስ ሚስት ተዘጋጅተው ሲወጡ
ያጋጥመዋል። ይህም ሁኔታ ተጨማሪ ማስደንገጫ ሆነበት፡
እናቱ እንደጠፋችበት ሕፃን፡ እሪ ብሎ ሲጮህና፡ ጅፔ
አማቱን ጭኖ ይዞ ሲሔድ እኩል ይሆናል። ጩኸቱን የሰሙ
አባትና ልጅ ከቤት ርጠው ቢመጡ፡ አማቻቸው፡ የቀጠቀ
ጡትን ያህል ተዝለፍልፎ ደጃፍ በመውደቅ ሲያላዝን ያገኙ
ታል፡ ደጋግፈው ከቤት ካገቡት በኋላ፤

“ ነግሪህ ነበርኮ! ” አለ ልጃቸው። አማች ግን ሲያዳ
ምጠውም አልቻለም። ትንሽ ቆይቶ ነፍሱን ሲዘራ፡

“ ባላምባራስ ትክክል ናቸው! ” አለ እቅታ እየሞ
ከረው።

“ አሁን ገባህ መሰለኝ!” አሉ ባላምባራስ እየተከራራሩ!!

“ እኔና ርስም እንበቃለን። ሐረጉን እንቆርጣለን።
ልጅዎ እንደሚለው፡ እሱም ግንዱን ይቀረጥ!” አለ ንደትና
ብስጭት በሸፈነው ለቅሶ እየተንሠቀሠቀ።

“ ጥሩ፡ ሁለታችንን አያቅተንም! አፈር እናስገጠ
ዋለን!” አሉ ባላምባራስ፡ በስተኋላ ሐሰባቸውን የደገፈላቸውን
አማቻቸውን እያፀናኑ። ታዲያ ማውደም ያለብን እሱን ብቻ
ሳይሆን፡ በሚረጨው ገንዘቡ ባሪያው ያረጋቸውንና የኛን ቤት
ሴቶች ጠቁመው ያሳዩትን ካድሬዎችና የቀበሌ ሹሞች ጭምር
ነው። ” አሉ ባላምባራስ፡ በንደት ለ

“ እርስዎ እንዳሉ! ቁርጥም ቁርጤ ነው!” አለና ተስ
ማሙ። በዚያንው እስት መንፈቀ ሴሊት ላይ፡ ሚስታቸውን
ወደ ቤታቸው ሲመልስ ሲመጣ፡ በጐራደና በጦር ሊበቀሉት
ወሰነው፡ ቀኑን ሙሉ ዝግጅት ሲያካሔዱ ዋሉ። እቅዳቸውም
እሱን ካረዱ በኋላ፡ ወደ ጠቋሚ ካድሬዎችና የቀበሌ ሹማም
ንት ቤት ሴሊቱን ለመሔድና ተመሳሳይ ግዳጅ ለማክናወን
ነበር። ግን ምን ይሆናል፡ በዚያን ዕለት ማታ በአማቻቸው
ልፍስፍስነት እቅዳቸው ሁሉ ከሸፎ፡ የባላምባራስ ጐራደ ብቻ፡
የወታደሩን ጆሮ ግንድና ግራ ዓይን ሲበቀል፡ አስከትሎት
መጥቶ የነበረው የወታደሩ ንደኛ፡ ተወልደው ባደጉበት፡ ተድ
ረው በወለዱበት፡ በገዛ ሀገራቸው ከተማ፡ በተፈጠሩበት
ምድር፡ በኖሩበት ቤት ደጃፍ ላይ፡ ባላምባራስን የሸጉጥ ጥይት
አርከፍክፎባቸው ጠላታቸውን ሳይገድሉ ወደቁ። ተገደሉ።
ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላም፡ ምድረ ወታደር፡ ምድረ ነጭ
ሰባሽ ግቢያቸውን ወረረው። አማቻቸው በጥይት ቆሰሎ፡ ከነ
ጦር ኤግዚቢቱ ተያዘ። የባላምባራስ ሬሳም ለምርመራ ተወ
ሰደ። እቤታቸው የነበረ ሰው ሁሉም ሲያዝ፡ ያ ልጃቸው
ብቻ፡ በማይሳካ እቅዳቸው ቀንም ቢሆን አልተስማም ነበርና
እምልጣል። እስከዛሬም ይኑር ይሙት አይታወቅም፡ ተፈልጎ
አልተገኘም። በማግሥቱም፡ ጋዜጣውም ሬድዮኑም ቲላቪዥ

ኑም በሙሉ ባላምባራስ ባላምባራስ ሸተተ። የሰየላቸው አድ
ኃሪ! ታዋቂውን ተራማጅ አጋራችንን ሊገድሉ ሲሞክሩ ተገደሉ
አለ። በምሽቱም ፕሮግራም ላይ፣ ሲገደል ሙከራ ስለተደ
ረገበት የቅጥሩ ወታደር ዝናና ታሪካዊ ተግባር መግለጫ
ተነገረ። ስለ ሶሻሊስት ዲስፕሊት፣ ስለ ኢንተርናሽናል ሰብዕ
ናው ወደር የማይገኝለት ተራማጅ ወታደር ስለ መሆኑ ተተ
ረከ።-----

ይህ ወታደር የኢትዮጵያን ዐብዮት ለመጠበቅ ከውጭ
የመጣ "ተራማጅ" ነው። የሻለቃነት ማዕርግ አለው። ስሙ
ሻለቃ ፔርና ይባላል፤ ሻለቃ ፔርና በሙሴነትና በደፋርነት
በሩስያውያን ከፍተኛ አማካሪዎች የታወቀና፣ አንጉላ በነበረ
በትም ዘመን በወሰዳቸው የጨካኝነት ግዳጆቹ ዝና ያተረፈ በመ
ሆኑ፣ በሹመት መልክ ተዛውሮ አዲስ አበባ ከመጣ ዐመታት
አልፈውታል። የመናገሻይቱን የአዲስ አበባ ከተማ ፀጥታና ዲስ
ፕሊን የማስከበር ኃላፊነት የተሰጠው፣ ከባላይ ሊቆምበር
ቤንጂስቶ ጋር ቀጥተኛ ግንኙነት በፈለገው ጊዜ የማድረግ መብ
ትና ሥልጣን ያለው የውስጥ ባለሟል ነው። ለከተማይቱ
ፈላጭ ቆራጭ ሆኖ፣ ያሻውን ሁሉ ሲያደርግ የራሽያ ከፍተኛ
አማካሪዎች ሁሉ ሳይቀጥሩ፣ የውሳኔው ተገዥዎች ናቸው።
በቀዩ ሽብር ጊዜ ባስገደለው ታጋዮች ቁጥር ብዛት ከባላይ
አካል ሊቆምበርና ከብራሻንሽ እንዲሁም ከሀገሩ ልዩ ልዩ
ሽልማቶች ተበርክተውለታል። በየቀበሌው የግሉ ወኪሎች
አሉት። በእባላይነት ያሠፈሠፉትን ምድረ ካድሬዎችና የቀበሌ
ሹሞች እንደፈለገው ያዛቸዋል። ይነዳቸዋል!

አንዳንድ የዋሐን ያዲስ አበባ ነዋሪዎች ብሶታቸውን
ሊያቃልል የሚችል እየመሰላቸው፣ በደላቸውን ለማመልከት

በሔዱ ቀጥር፣ " አድኃሪ ነህ ይበልህ! አቆርቋኻ ነህ፣ መደብ
ደቡ ደግ አርጓል! " የሚል መልስ በመስጠት፣ በጥሬ መል
ውሎ ይመልሳቸዋል። መጠጥ ቤት ገብቶ ወይም ከሱት እቃ
ገዝቶ፣ ዋጋውን ቢሞት አይከፍልም። ደፍረው የሚጠይቁት
ሲኖሩ " ሔዳችሁ ቤንጂስቶን ጠይቁ! " የሚል በትዕቢት
የተወጠረ መልስ ይሰጣቸዋል። ትክክል አለመሆኑን ለመግለጽ
የሚሞክር ሰው ባገኘ ቀጥር፣ ቢፈልግ ያስደበድበዋል፣ ከፊለ
ገም ላልተወሰነ ጊዜ ያሳስረዋል። ተናዶ ዐይኑን ያፈጠጠ
እንደሆነ፣ ዘሎ ለመዋጥ ያደገ አዞ ምሥጋን ይንሣው። ምን
አለፋችሁ፣ ያላመረረውና ያላለቀሰበት፣ ድፍን ያዲስ አበባ ሰው
አይገኛም። በተለይም ያዲስ አበባ ሴቶች፣ በተለይም ያዲስ
አበባ ልጃገረዶች--- በሥጋቸው ብቻ ሳይሆን፣ በነፍሳቸው
ጭምር ነው ያላገጠባቸው።

ሻለቃ ፔርና፣ የክልሉን መልክ ያለው የሲፓንን
ዲቃላ ነው። ጥሩ ሲፓንኛና ፈረንሳይኛ እንግሊዝኛ ካገሩ
ቋንቋ ጋር መናገር ይችላል። ባገሩ፣ የኤለመንተሪ ትምህርት
የጨረሰና በዘመድ ረዳትነት ሥልጣን አግኝቶ፣ ወደ ውጭ
የተጓዘ ነው። አንጉላ ውስጥ በነበረበት ጊዜ ብዙ የመግደል
ሙከራዎች ተደርጉበት ነበር። አዲስ አበባም ቢሆን፣ ሦስት
ጊዜ ተሞክሮበት ለጥቂት አምልጧል። ለጥበቃ እንዲያመች
ተባሎ፣ አራት ቦታዎች እየተዘዋወረ እንዲኖር ጥሩ ጥሩ
ቪላዎች ተሰጥተውታል። ዋና መቀመጫ ሔድኳርተሩ ለላይ
ኛው ቤተ-መንግሥት ጎረቤት የሆነው ከሒልተን ሆቴል
ነው። የፈለገውን ማድረግ እንዲችል፣ ሊቆምበር ነኝ ገዩ፣
ልዩ ሥልጣን ሰጥቶታል። በዚህም ሥልጣኑ፣ ባዲላቦች ላይ
ከሸንጉ አልፎ አርቶባቸዋል። በእምቢታ ያስቸገሩትን ቆነጃጅት

ሲገል፡ ቀጥሩ ከመቶ ይጠጋል። ሊቋቋሙት የሞከሩትን ሁሉ “ አድኃሪ አለመንት ነው! ” እያለ እንዳሻው መንጥሯል። በዚህ ሰበብ አማካይነት በመጠቀም፡ በየእሥር ቤቱ የሚያማ ቅቃቸው የቆነጃጅት ባሎች ቀጥሩ አይታወቅም። ምን አለፉ ችሁ፡ በአዲስ አበባ ውስጥ፡ ከበላይ አካል ልዩ ሹሞች ይልቅ በጣም የሚፈራው፡ ሻለቃ ፔርና ነው።

እንደውም አንድ ቀን፡ ሁለቱም በለመዲት ሴት ተጋ ጭተው፡ ሻለቃ ፔርና፡ ሊቆምበር ን “ ክብርህን ብትጠብቅ ይሻላል! የሥልጣኑ ኃይል ቀልፍ ያለው በኔ እጅ ነው! ብንከባበር ይሻላል! ” የሚል ማስጠንቀቂያ ከሰጠው ወዲህ፡ ባገኘው ቀጥር ሲሸቆጠቆጠሉት ሌላ ነው አሉ። ከቆውንም የቅርብ ጊዜው እነጋገሩ “ ሒድና ለቤንጂስቶ ንገር! እኔ የምፈራው መሰለህ! ” ሆኗል፡ የልቡን ሠርቶ የሚያማርርበት ሰው ባጋጠመው ቀጥር ነው ይህን ማለት የጀመረው፡ ባላም ባራስ ግራ ዐይኑና ግራ ጀሮውን በጎራዲያቸው ከከሉት ወዲህ፡ ይህ የደረሰበት አደጋ፡ ለአብዮታዊነት ግዳጁ እንደ ከፍተኛ መሥዋዕትነት ተቆጥሮለት፡ ከብሬኻኑሽ በመሪው በኩል በተቀዳጀው ታላቅ የኒሻን ሽልማትና፡ ባገኘው የኩሎኔልነት ማዕርግ ነው። የደረሰበትንም ከፍተኛ የአካል ጉድለት ለመቃ ከም፡ ልዩ የቀዶ ጥገና ስፔሲያሊጥቶች በብሬኻኑሽ ታዘውለት፡ ለሦስት ወራት ያህል በሞስኮ የታወቀ ሆስፒታል ሲታከም ቆይቷል። ሐኪሞቹም፡ የባላምባራስ ስል ጎራዲ፡ በስላች የኩሪዳቸውን ግራ ዐይንና ግራ ጀሮ መልሶ ጥቅም ላይ ለማዋል ብዙ ጥረት ቢያደርጉም ሊሳካላቸው ባለመቻሉ፡ በፍ የል ወጠጤ አዋጅ በዚያን ሰሞን ከተረሸነ ያንድ ተጋይ ሬሳ ላይ የተወሰደ፡ ትኩስ ዐይንና ጀሮ በቀዶ ጥገና ጥበብ ተተክ

ቶለት ከዳነ በኋላ፡ ሀሻሬ ለወራት ጊዜ ያህል ረፍት ሲያረግ ቆይቶ አዲስ አበባ ተመልሷል። ሥጋው ከሥጋ፡ ነርቩ ከነርብ ኅብሩ ከኅብር፡ መጠኑ ከመጠን ሲመሳሰልለት ባለመቻሉ፡ በቀዶ ጥገናው አማካይነት የተተካለትን የታጋይ ጀሮና ዐይን ለመሸፈን፡ ልዩ ባርኔጣና ልዩ መነፅር ተሠርቶለት፡ መነፅሩ ገት ሮና ባርኔ ጣውን ቀሥሮ፡ መላ አዲስ አበባን፡ ከንጦጦ እስከ ቦሌ፡ ከገፈርሳ እስከ ኩተቤ፡ ከመቸውም በበለጠ ፍጥነት ሲያስስ ይውላል። የሚፈጽመውም ግፍና ጭከና፡ ከወትሮው ከሮ፡ እጥፍ ድርብ ሆኗል። ዛሬ በአዲስ አበባ፡ የኩሎኔል ፔርናን የግፍ ፅዋ፡ መጠኑ ይለያይ እንጅ፡ ያልቀመሰው ሰው አይገኝም። አዲስ አበባም፡ እንደረለገው የሚምነሽነሽባት አዲስ አበባው ሆናለታለች። ማን አለብኝ ብሎ፡ ልቡ ያበጠበትና ደረቱ የተነፋበት ደንቆሮ የባዕድ ወታደር፡ በዚያ ክቡር ሕዝብ መካከል ተገኝቶ፡ ተከብሮ ለዘመናት ያልኖረውን ያህል፡ ብሔ ራዊ ከብሩን በመድረር፡ ያልዘለለው፡ የባሕል ዕድሞ፡ ያልተራ መደው፡ የኢኮኖሚ ግንብ፡ ያልጣሰው ሰብአዊ የፍትህ፡ የመ ብት፡ የግንት፡ የእኩልነት አጥር አይገኝም። ይህን ማየት አንችልም ያሉ ኢትዮጵያውያን ልጆቿ ታርደዋል ወይም ተሰደ ዋል። ሁሉ ያልፋል፡ በማለት ተስፋ ያረጉም እየተረገጡ አሉ። ይህን ብሔራዊ ውርደት ለመቋቋምም ጥቂቶች ጫካ ገብተ ዋል። አልተቋጩም እንጅ፡ በከተማም ሆነ፡ በገጠር፡ ፔርና ና አምላኪዎቹን ባፍ ጢም ለመድፋት፡ ሁልጊዜ ትግላዊ መከራ እንዳደረጉ ናቸው። አንድ ቀንም በቀዶ ጥገና የተተካለትን፡ የታጋይ ዐይንና ጀሮ ነፃ ለማውጣት ብቻ ሳይሆን፡ እንዲያ በኢትዮጵያውያን ጭቁን ሕዝቦች ላይ እንዲጫወት የፈቀ ደለትን የፋሽስት ሥርዓት፡ ከነቁንጮው ጭምር፡ ንጣጥሎ እንደ ሚጥል፡ ታሪክ የሚከስትለት የታጋይ ኢትዮጵያዊ የትግል

እውነት ነው። ይህ ታሪካዊ ክሥተት ነገ የምናየው ድላዊ ሐቅ ነው።-----

ባላምባራስ ገብርዬ፣ ከዝ ደጃቸው ላይ፣ በአረመኔው ጥይት፣ በግፍ ተደብድበው፣ ለሞት ሊያጣጥሩ በነበሩበት ወቅት፣ እንድ ከፍተኛ ኃይለ ቃል ተናግረዋል። ይኸውም የሚከተለው ነበር፡-

“ ያለፉት ኢትዮጵያውያን አባቶቹ፣ ያለፈው ትውልድ ያገሬ ሕዝቦች፣ ይህን መሳይ ባዕዳን ወለድ ውርደት እንዳይደርሱባቸው በመጠንቀቅ፣ ባላቸው አቅም ሁሉ፣ በደማቸውና ባጥንታቸው ሲከላከሉ ኖረዋል። የሐንሰ በመተማ፣ ቴዎድሮስ፣ በመቅደላ፣ ምኒልክ በአድዋ የተጋደሉት፣ ይህ የሀገራችን ብሔራዊ ክብር እንዳይጣስ ነበር። የሕዝባችን ብሔራዊ ባሕል እንዳይደፈር ነበር። አዲሱ ትውልድ፣ ዘውድ በመጫናቸው ብቻ ሊያክቸሉላቸው ቢቃጣም፣ ሀገራቸውንና ሕዝባቸውን ከብሔራዊ ክብርና ከብሔራዊ ባሕሉ ጋር፣ ታሪክ ባቀረበ ላቸው ግዴታ መሠረት፣ በነበሩበት ዘመን እንፃር፣ እስከዛሬ ጠብቆ በማቆየት፣ የባዕዳንን ወረራ ሁሉ በየአቅጣጫው ለማጫናገፍ፣ የከፈሉትን መሥዋዕትነትና የፈፀሙትን መራራ ተጋድሎ ታሪክ ሲፍቀው አይችልም። ታጋይ ሕዝብም ከጎናቸው ነበር። ዛሬ፣ የዓለም ታናናሽ ሀገሮች፣ ሦስተኛ ምርጫ ባጡበት ዘመን፣ ለምዕራብ ወይም ለምሥራቅ ኃያላን በዝባኸ መንግሥታት፣ በጥገናነት መንበርከክ፣ ግዴታ መስሎ ቢታይም፣ ይህ የወረርሽኝ ግዴታ፣ ለጆግኖቹ ኢትዮጵያውያን ዕድል ፈንታ አልነበረም። ይሁን እንጅ እድሜ ደጉ ሁሉን አሳዩን። በአንድ ትውልድ እድሜ ውስጥ፣ እኒህ በዝባኸ መንግሥታት በእር

ዳታና በሥልጣኔ እድገት አማካሪነት ስም፣ በሀገራችን ውስጥ ሠርገው በመግባት፣ ወኪል፣ መሪዎቻቸውን በመንግሥት ሥልጣን ላይ አስቀምጠው፣ የሕዝባችንን ላብና ደም እንደ ጥገት ላም በፈራረቃ ሲያልቡት አየን። ገና አንዱ ጅብ ጓዙን ጠቅሎ በሬት በር ሲወጣ ሲዘጋጅ ሳለ፣ ሌላው ጅብ በጓሮ በር ሲገባ ተመለከትን። ዛሬ ሀገሬ ከሦስት ሺ ዘመናት በኋላ፣ የደርቡሾችን ምጣት ሳይቀር ያልተቋቋመችውን ያህል፣ በዐብዮት ስም ተደፈረች። የውስጥን ብሔራዊ ችግሮችና ድክመቶች ልጆቿ፣ ራሳቸው በራሳቸው፣ በውስጣዊ ትግል፣ ከጊዜ በኋላ ይወጡት ነበር። ይህንንም፣ የራሳችንን ችግር በራስ የመወጣት እውነታ፣ የባዕዳኑ ጊዜያዊ ወረራ ከመቸውም ይልቅ፣ ሐቅነቱን እያጎላ አምጥቶታል።

ይህ የዛሬው ትውልድ፣ የተጣሰውን ብሔራዊ አጥር ለማስከበር፣ ከመቸውም የበለጠ ግዴታና ኃላፊነት አለበት። የኢትዮጵያ ጭቁን ሕዝብ፣ ለባዕዳን ቀርቶ፣ ለሀገሩ ጨቋኝ መሪዎች እንኳ እንደማይተኛ አውቃለሁ። ታሪክም ደጋግሞ መሥክሯል። ያገሬ ሕዝብ የትግል ባሕርይ እንደነግ፣ እንደሠራጥ ያለ ነው። በወቀጡት መጠን፣ የድል ቅባት ያመጣል። ምንጊዜም ቢሆን ይሸነፋል ብዬ አላምንም። ይህን እምነቴንም አጥንቴ ሳይቀር ከሞትኩ በኋላም ይመሠክራል። የጊዜውን መርዘምና ማጠር አላውቅም እንጅ፣ የኋለ ኋላ፣ ይህ ዛሬ፣ ባዕዳን ከብሔራዊ ጭፍሮቻቸው ጋር የጣሱትንና የመነቃቀሩትን ብሔራዊ ክብር፣ ነፃነት፣ መብት፣ ፍትህ፣ ጭቁኑ ያገሬ ሕዝብ፣ ባጥንቴ ሸክላነትና በደሙ ሲሚንቶነት እንድገና ገንብቶ እንደሚያስከብረው፣ ሕያው ትንቢቱ ነው። ብሬኸንሽና ጭራዎቹ፣ በዐብዮታውያን ወታደርነት ስም

የላኳቸውም አለሌ ኩርማዎቻቸው፣ በጋለ የሀገሪ ታጋዮች ብረት፣ የሚከላከቡት ጊዜ ሩቅ አይደለም። ያ ልጄ የተናገረውም ትክክል ነው። ሕዝባችን ሥርዓቱን በመቃወም ማመፅ ይኖርበታል። ብሔራዊ አጥሩ ተጥሶበት በሶሻሊዝም ስም ሲበዘብዝ የኖረው የምዝብር ሕዝብ፣ የወጣነውን የትግል ጅምር ተማሳሳይ ችግር የደረሰባቸው ኢትዮጵያውያን ያካትቱታል እንጅ፣ የተጣሰው አጥር እንደተመነቃቀረ አይሰነብትም።

--- ስትሞቂኝ የኖርሽ ያገራ ፀሐይ፣ ብርሃንሽን ስትለግሽልኝ የኖርሽ የሀገሪ ዠንበር፣ አዝርዕቱንና ዕፀዋቱን ስታበረክኝኝ የኖርሽ ያገራ ምድር፣ ስተነፍስህ የኖርኩ ያገራ ዐየር፣ ስጠጣህ የኖርኩ ያገራ ውሃ---- ለባዳን ወራሪዎችና ለሀገራችን ፋሽስቶች፣ የተፈጥሮ ልግሥናችሁን እንዳትገብሩላቸው ተስፋይም እምነቴም ነው።” የተጣሰው አጥር፣ “ በቅርብ ጊዜ ውስጥ፣ በጭቁን ወገኖቼ አጥንትና ደም ከአዲስ ነፃነቴ፣ ዲሞክራሲው፣ ፍትሁ፣ መብቱ እኩልነቴ፣ ይዘታዊ መልኩ ጋር ይገናኛል። የብሔራዊ ክብራችንን አጥር ለመድፈርና ለመጣስ ምክንያት የሆኑ ሁሉ፣ በቅርብ ጊዜ ውስጥ ሕዝባዊ ፍርዳቸውን ያገኛሉ!” የባለምባራስ ኑዛዜ መሆኑ ነው።

“ ወጋ ወጋ አድርጎ እዚያም እዚህ ምድር!
የኔም ሆነ ያንቺ ግዴታክ ነበር!
ማንም የጣሰውን እንደገና ማጠር! ”

ተፈጸመ

ምድረ በዳ-ወሰድ፣ ትል ይሉ ወይ ትንኝ፣
ስንቴን ወገን ቀጫ፣ አዲስ ሕይወት ሲመኝ!?
ስንት ለም እያለ፣ የሚታረስ መሬት፣
ለማራት ተብሎ፣ ታጋይ ትኩስ ወጣት፣
ሲሣይ ሆኖ ተረ፣ ለበረሐ ነፍሳት!

መንደርደሪያ

እበላ ባይ የገዥ መደብ አሠፍሰፎ በሚሟግትበት ወቅት፣ የብዙዎች ንፁሐን ሕዝባዊ ሕይወት በጥቃቅን ምክንያቶች መነሻነት ይጠፋል። የሕዝብ ሕይወት፣ በቀላሉ ተጥጥር ሥር ሊውሉ በሚችሉ ደዌያት ይበክላል። ግቡና ዓላማው የራሱን ግላዊ ፍላጎት ለማርካት ብቻ እስከሆነ ድረስ፣ የገዥው መደብ፣ ለግል ስሜቱ እርካታ ሲንዘላዘልና፣ ጥንብ እንዳያ አሞራ ጥቅም ባለበት ቦታ ብቻ ሲያንገብብና ሲያደዘድዝ፣ በመሐሉ “ በሥርዓት አስተዳድረዋለሁ ” ብሎ ቃል ኪዳን የገባለት የሕዝብ ሕይወት መቅና ያጣል። መቅና ማጣት ብቻ ሳይሆን፣ የመኖር ዋስትናው እየተናጋ፣ ያለዕድሜው እየተቀጨ ያልቃል። ሕይወትን ያህል የምድራችን ትልቅና ክቡር ፀጋ፣ በማይረቡ ጥቃቅን ምክንያቶች ከማጣት የከፋ፣ ሌላ ምንም ነገር አይኖርም።

የገዥ መደቦች፣ ሆነ ብለው የሚፈጥሩአቸው አንዳንድ ረጋ-ሠራሽ ወጥመዶች፣ ለብዙ ሕዝቦች መጥፋት መነሻዎች እንደነበሩ፣ የየጊዜው ታሪክ አሳይቷል። የዘመናችን ፋሽስቶችም በየወቅቱ ያጠመዷቸው የመቅለፍት ወጥመዶች፣ ምን ያህል አሠቃቂ እንደነበሩ ማሳየት ያደገባዩን እውነት ይበልጥ ለማጉላት ይረዳ ይሆናል እንጅ፣ በማንም ዘንድ የታወቀ ነው። ሆኖም፣ ለዝክረ-ነገር መዝግቦ ማቆየቱ፣ መጭውን ትውልድ ከመለል ሥቃይ ለማዳን ማንጠንቀቂያ እንዲሆንና “ እንዳይሞኝም ይረዳዋል ” ተብሎ ይታመናል።

ይህ ሐተታዊ መጣጥፍ ባቀራረቡ ከልብ ወለድ ታሪክ

ይለያል። ካጭር ልብ ወለድ፣ ሰየት ባለ መልክ በጣልቃነት እዚህ መቅረቡ፣ እንባብያንን በባሕርያት ትረካ ላለማሰልቸት ተብሎ ነው። ጽሑፉ በተናጠል የሚያጠኑት መሪ ባሕርይ የለውም። እንባብያን ይህን ነቁጥ አስመልክተው እንዲያነቡት ይጠየቃሉ። ይህን ዐይነት አፃፃፍ ካጫጭር ታሪኮች መካከል ጣልቃ ማሰገባቱ፣ ሌላው ምክንያት ደግሞ አንድን ትንግርት በሌላም ያፃፃፍ መልክ ማቅረብ እንደሚቻል ለማሳየትና ባንድ ዐይነት ጽሑፍዊ አቀራረብ ብቻ ላለማሰልቸት ሲባል ነው።

ሞኝ ባገኝ

“አጥፍቼው ልጠፋ ከነቃም ሊያጠፋኝ ደሙን ተዋህጄ ጉልጥምቴን ልል ሙጥኝ በክሥተቴ ዝቆኩ ለመኖር ካልበጡኝ ብልጡማ አያስጠጋም ምናልባት ሞኝ ባገኝ! -----”

ቀትር ቀን ላይ ነው። ዠምበር ሙሉ ፀዳሷን ረገጥ ቃለች። ለምልክት ያህል እንኳ፣ ከህዋ ደጃፍ ላይ ደመና አይ ታይም። ደረቴን ገልብጦ ለሰጠው ያዲስ አበባ ከተማ ምድር፣ በፍፁም ለጋሥነት ያቺ ፀሐይ ስጦታዋን ስታበረክት፣ ያ ፀሐ ያማ ቀን የመጀመርያ ቀን ይመስላል። ጉብኡችና ኩረዶች በስ ሪኳርተር መኪና ላይ ተጭነው በማሸንገን ተከበዋል። ቊጥራ ቸው ከአስር በላይ ይሆናል - መኪናዎቹ! የሚያሳዝኑ ዐይኖች፣ በሌሎች ያጎረጡ ዐይኖች ይገለጸዋሉ። ግማሹ ልጁን፣ ግማሹ ወንድሙንና እህቱን፣ የተቀረውም የዘመዱንና ባልንጀራውን ለመሸኘት፣ ካራተኛ ክፍለ ጦር ደጃፍ ላይ ጢም ብሏል። በስ ሪኳርተር መኪናዎች ላይ ተጭነው የነበሩ ወጣቶች ሁኔታ፣ ተመልካቹን ሁሉ በማሳዘን ላይ እንዳለ፣ ይግረማችሁ ብሎ፣ ወደ ህምሳ የሚጠጋ የማክ ትሬንታ ቊጥራቸው ይህን ያህላል ብሎ ለመገመት የሚያስቸግር የወጣቶች መዓት ጭኖ ካልተወቀ ሥፍራ እየገሠገሠ መጥቶ ካራተኛ ክፍለ ጦር በር ላይ ተደረ ደረ። የነዚህ ሁሉ ወጣቶች መንሻ ስፍራ ባይታወቅም፣ ለተወ

ሰኑ ዐመታት እስር ቤት የማቀቁ ለመሆናቸው መልካቸው ያስረዳል ለ ፈታቸው፤ ሆነ ብለው ጭስ ላይ የሠቀሱት ብቅል ይመስላል ለ ፍፁም ጥቀርሻ ሆነዋል ለ ያካል ሥጋቸው አልቆ አጥንታቸው ብቻ እርቃኑን ቀርቷል ለ የጻፈ ሞት ምስል ይመስላሉ ለ በገፅ አጥንቶቻቸው መካከል ጨርሰው ያልጠፉ ዐይኖቻቸው፤ ረዳት ጉልበት የሚመኙ ይመስላል፤ ክብልል ክብልል ይላሉ ለ ሽፋሽፍቶአቸውና ቅንድቦቻቸው፤ ለምልክት ያህል እንኳ ከቦታቸው ላይ አይታዩም ለ ጆሮዎቻቸውና አፍንጫዎቻቸው ቢሆኑም ሰወጉ ያህል ጉች ጉች አሉ እንጅ፤ ጉልተው አይታዩም ለ መከራና ሥቃይ ያንገላቱዋቸው እነዚህ ወጣቶች፤ በዚያን ዕለት አራተኛ ክፍለ ጦር እንዲመጡ የተደረገው፤ በሦስተኛው የናት ሀገር ጥሪ - " በእረንጓዴው የልማት ዘመቻ " - መሠረት፤ ገጠር ለማልማት እንዲካፈሉ ተወስኖ፤ ለሥምራቱ እንዲዘጋጁ ታስቦ ነው ለ

ቀደም ሲል፤ በአሥር ስሪኳርተር መኪናዎች ተጭነው፤ ከክፍለ ጦሩ ግቢ ውስጥ ሠፍረው የነበሩት ወጣቶች ግን በቀበሌዎችና ሌሎች ድርጅቶች አማካይነት ተመንጥረው የታፈሱ፤ ተማሪዎች፤ ሥራ አጠኝ፤ ሴትኛ አዳሪዎች፤ ረዳት የለሽ ወገኖች ናቸው ለ ልጆቻቸውን ለዚህ ዘመቻ መታፈስ የሰሙ ወላጆችና ዘመዶች፤ እንግቸውን እያነቡ፤ ከውጭ ሆነው ለዘመቻ የሚነሱበትን ሰዓት ለማየት አኩብኩቡ ይጠግባቸዋል ለ አብዛኛዎቹም እናቶች ነበሩ ለ የዘመኑ መዓት የጠበሰባቸው!!

እንዳንድ ሁኔታው ያላስቻላቸው እናቶች፤ ከክፍለ ጦር ደጃፍ ላይ ተምበርክከው፤ የየግል መሸአቸውን መደርደር ጀምረዋል ለ በዚያ ቀውጢ ዘመን፤ እንኳንስ ተለይተዋቸው ሩቅ ሀገር መሔዳቸው ይቅርና፤ እዚያው እጉያቸው ተደብቀው የነ

በሩ ልጆቻቸው፤ በየምክንያቱ እየተወሰዱ መረሸናቸውና፤ አንዳንዶቹም ድንገት ወጥተው፤ እውስጥ ይግቡ ስምጥ የት እንደደረሱ ሳይታወቅ የውሃ ሽታ ሆነው መቅረታቸው፤ እናቶችን እየታወሳቸው ነበር ለ እነዚያ ሩቅ ሀገር ተወስደው፤ ዱር ለመመንጠር፤ በረሐ ለማልማት ያስገደዱቸው ምስኪን ልጆቻቸው፤ የሚገጥማቸው ሥቃይና መከራ እየታዩቸው ነበር የሚያሰቅሱት ለ ያልቅሱ እንጅ፤ ልቅሶአቸውን ቁምነገራ ያለው የወታደር ባለሥልጣን አልነበረም ለ እንደውም እዚያ ክፍለ ጦር በር ላይ ተሰብስበው፤ በልጆቻቸው ላይ መጥፎ እድል የሚያሟርቱ እናቶችን ሁሉ፤ በደረጃቸው ፀረ-ዐብዮተኞች ናቸው ተብለው፤ ልጆቻቸው ለሞትም ይሁን ለሕይወት፤ በወጉ ሳይሸኑ፤ በቅፅበት ከዚያ አካባቢ እንዲባረሩ፤ አንድ ዩኒት ጦር ታዘዘ ለ

ከዚያም ምኑ ይነገራል ? የታዘዘው ዩኒት፤ ደካማዋን እናት ከብርቱዋ እናት አልመረጠም ለ ዝም ብሎ መደዳውን በሠደፍ መጥረጊያና በሳንጃ መሠቅሠቂያ፤ እየጠቀጠቀ ጠረጋቸው ለ የዚያ የታዘዘ ዩኒት ጦር የማምሻው ተግባሩ፤ እነዚያን መከረኞች እናቶች የማጉላላትና የማንገላታት ሥምራት እንደነበር፤ ካካባቢው የነበረ ወጭ ወራጅ መንገደኛ ሳይቀር ተመለከተ ለ በዚያ ዕለት ምሽት፤ መሸለኪያ የተባለው ሥፍራ፤ የሽብርና የግርግር ቦታ ሆኖ ከወትሮው ብሶበት ነበር ለ ደም የተለቀለቀው የናቶች እንባ እንደ ጉርፍ ፈሠሠ ለ የድሮ የራሔል የእናትነት ታሪካዊ ዋይታና ስለልጆቿም ስትል የመሠቀቂ ትራገፍ ዲያዊ ድራማ ፤ በዚያ ምሽቱ ያራተኛ ክፍለጦር ደጃፍ መድረክ ላይ ባዲስ መልክ ቀርቦ ታየ ለ ተባራሪ ተመልካችም፤ በአንከሮ ሳይሆን፤ በሀዘንና በብስጭት ተመለከተው ለ ጥይት ባይተኩሰባቸውም፤ በመከረኞቹ እናቶች ላይ የሠደፍና የሣንጃ እሩ

ምታ ወርዶባቸዋል። በዚያ ምሽት፣ በዚያ ሥፍራ የተገኘች መክረኛ እናት ሁሉ፣ አንድም ቆስላለች፣ አንድም ያበጠ ዐካል አትርፋለች። ከዱላው ፋሽስታዊነት የተነሳሳ መላወስ ያቃቃቸው፣ በወሣንሳ እየተነሱ፣ በአንቡላንስ የተወሰዱት ቀጥራቸው ትንሽ አልነበረም። ከሣንጃው አረማዊነት የተነሳ ዐይናቸው ሳይቀር የቁሰሉ እናቶች ብዛታቸው አንስተኛ አልነበረም።

በዚያ ዐይነት የምንጠራ ሥምራት፣ የታዘዘው ዩኒት ጦር፣ የክፍለ ጦሩን ደጃፍ ካፀዳ በኋላ፣ የዕለቷ ዠንበር ጠልቃ፣ ምሽቱ ጨለምለም ሲል፣ ለዘመቻው የተዘጋጁት የታፈሱና በእግስር ቤት የቆዩ ወጣቶች መንቀሳቀስ ጀመሩ። የት እንደሚወሰዱና ለምንስ እንደሚጓዙ የማያውቁ፣ እነዚያ አሳዛኝ ወጣቶች፣ ዝምታና ፀጥታ ውጧቸዋል። ብቻ አልፎ አልፎ አንዳንድ ወጣት፣ ድምፁን ከፍ እያረገ፣ ደገና ክረሙ፣ እኛ ወደ እልቂታችን መሔዳችን ነው! ይል ነበር። ከናቶች ዋይታ በስተቀር፣ ሲያስጥል የሞከረ ወንድ አልነበረም።

ከምሽቱ ሁለት ሰዓት ገደማ ላይ፣ እነዚያ ስሪ ኳርተሮችና የማክ ትሬንታዎች፣ የሒትለርን የሥንቅ ማጓጓዣ ይመስላል። ተያይዘው ፣ በወብዮት አደግባይ፣ በአስመራ መንገድ፣ በየካ፣ በኩተቤ፣ በላምበረት አድርገው ነገዱ። በላዮቻቸው ላይ እንደሰርዲን ታምቀው የተጫኑት የሚያሳዝኑ ዘማቾችም፣ የሌሊቱን ቀርና የቀኑን ሐሩር መከላከያ ሳይሰጣቸው፣ የደረቀ ሞፎ እየጋጡ፣ ካሥር ቀናት ጉዞ በኋላ፣ እንዲያለሙ ከተወሰነላቸው በረሐ ደረሱ። ለምን ያንን በረሐ ለማልማት እንደተወሰነ፣ ባይገለፅላቸውም፣ ሰው የሌለባቸው፣ ደጋና ወይና ደጋ ሰፋፊ መሬቶችን እየዩ እንደመጡ፣ በጉዞአቸው ላይ ተመልክተዋል።

የሠፈሩበት በረሐ፣ ከዚህ በፊት የሰው ልጅ እግሩን ያልረገጠበት ምድረ በዳ ነው። የሱዳን ጠረፍ በሩቅ ይታያል። ከሁመራ አልፎ፣ አብደራሬን ተሻግሮ ጭው ካለው በረሐ ላይ ነው። ከዚህ ቀደም ሰው ያልረገጠውና ያልሠፈረበትም በመሆኑ ሥፍራው “ ስም የለሽ ” ነው። ከዚህ በረሐ ዳርቻ ላይ አንድ ከፍተኛ ዱር አለ። ከሠፈራው ቦታ ወደዚያ ዱር ለመድረስ አንደ ቀን ይፈጃል። የበረሀው መለስተኛ የውሃ ምንጭ እስክተገኘበት ቅርብ ጊዜ ድረስ፣ የሠፈረው የልማት ሠራዊት እየተቆነን ሚስጠውን ወሃ የሚያገኘው፣ ከዚያ ዱር ውስጥ ከምትገኝ አንዲት ትንሽ ምንጭ ነበር። ምድብ ሥራቸው ውሃ ማመላለስ የነበሩት ዘማቾች፣ ፣ በየሦስት ቀኑ ውስጥ፣ አንድ ቀን ሙሉ መጓዝ ነበረባቸው።

መቸም አንድ ያንን መሰል ትልቅ የልማት ዘመቻ እቅድ ሲታሰብ፣ ማንም እንደሚያውቀውና እንደሚያምንበት ሁሉ፣ በተቀዳሚ መዘጋጀት ያለባቸው ብዙ ተግባሮች፣ ፕሮጀክቶች፣ መሠናደዎች፣ አሉ። ቢያንስ ቢያንስ፣ ጊዜያዊ መጠለያ ቤቶች የመጀመርያ እርዳታ መስጫ ክሊኒኮች፣ ዶክተሮችም ባይገኙ ድሬሰሮች ሥንቅና በተለይም ውሃና አስፈላጊ ልብሶች እንዲኖሩ ግዴታ ነው። እነዚህ ከሞላ ጉደል መገኘት አለባቸው። በተጨማሪም ፣ ለዘመቻ መሥፈሪያ የሚመረጠው ሥፍራ፣ አስቀድሞ በተለያዩ ባለሙያዎችና ኤክስፐርቶች ተጠንቶ፣ አመቻኑት መረጋገጥ አለበት። ሥፍራው ጤነኛ አካባቢ መሆኑ ብቻ እንኳ አይበቃም። መጓጓዣ ሊገባው ይችላል ወይ? ሲመረት የሚችለውን ምርት የሚጠናወት ያካባቢ አውራ፣ ተውግክ፣ ፀረ

ምርት ነፍሳት አሉ ወይ? ለሠፈረው ሠራዊትስ፤ አካባቢው የጤንነት ዋስትና ሲኖረው ይችላል ወይ? ለማልማት የታቀዱትን አዝርዕቶች ያካባቢው አፈር ይቀበላል፤ ይለማማው፤ ይዋሐ ደው ይሆን ወይ? የእነዚህ ጥያቄዎች መልሶች ወሳኞች ናቸው።

ልማትን ያህል ትልቅ ፕሮጀክት አቅዶ፤ ከዚህ በላይ የተጠቀሱትን መሠናዳዎች በሚገባ ሳያዘጋጁ፤ ባዶ እጁን ያለ፤ ወጣት የልማት ሠራዊት፤ በግዳጅ ወስዶ ጭው ካለ በረሀ ላይ ማፍሰስ፤ “ልማት” ከሚለው ክቡር ዓላማና ግብ፤ በይዘትም ሆነ በቅርፅ የተሰየ፤ ሌላ ምክንያት ሲኖረው ይችላል። “ ሲበ ሉት ያሰቡትን እራያ፤ በገ-ሰማይ ይሉታል “ እንደሚባለው ያለ - ወጣት ተራማጅ አልባ አዲስአበባ ሰመፍጠር?

እነዚያ የፈረደባቸው ምስኪን ወጣት የልማት ዘማቾች ከዚያ ምድረ-በዳ ተጥለው፤ አሳራቸውን ያሰኩ፤ ፍዳቸውም ይዝቁ ጀመር። ሌቱ መሸቶ በነጋ ቀጥር፤ ምሕረት በሌለው መሃይምን ካድሬ መጨቅጨቅና መነረት፤ የዘወትር ምሳቸው ሆነ። ምግብ ይሉ ልብስ በሥርዓት አይሰጣቸውም። ከሥራ ድካምና ከጤንነት ፕድለት የተነሳ፤ መሥራት ሲሳናቸው፤ በዐብዮቱ የሚለገሙ አድጋሪዎች እየተገሉ፤ እዚያው በተሠራ ወገኒ ቤት ተልከው ይማቅቃሉ። ከመድኃኒት ይሉ መድኃኒት፤ ከሐኪም ይሉ ሐኪም ስለሌለ፤ ከጤነኛው ዘማች ይልቅ፤ የሕ መምተኛው ቀጥር ይበልጣል። ሰወጉ ያህልማ፤ የሚሰጡትን ክኒን ዐይነትና ምንነት በደንብ ለይተው የማያውቁ፤ እምስት የጤና መከጋና አሉ። ለዚያውም ክኒናቸው ቢሆን፤ የዘማ ቹን እጅ ያያሉ።

መጠለያ ተብሎ የተሠራላቸው ቤት ያው እነሱ ከደረሱ በኋላ ያዘጋጁት ጊዜያዊ ማረፊያ ነበር። ከተራ ዳስ አይሻልም።

ጎረቤታቸው ካለው ዱር በሸክም ከመጣ እንጨት የተዋቀረና ግድግዳው ባጋምና ባልታወቁ ቅጠሎች የተሸመጠጠ ሲሆን፤ ጣራው በተጣጣፈ አሮጌ የድንኳን ሽራ የተሸፈነ ነው። ለዚያ ውም ቢሆን፤ ግማሹን ጣራ ሸራውን አላዳርስ ብሎት፤ የበረሀ ሣር ተረብርቦለታል። የበረሀው ሐሩር ቃጠሎው በሚብስበት ወቅት፤ በሣርና በቅጠል ብቻ የተሸፈነው የጣራው ክፍል፤ ሰደድ እሳት የለኩሱበት ይመስል ቢል ብሎ የነደደበት ወቅት ነበረ። ደግነቱ ያ ወቅት፤ መላው ሠራዊት ለሥራ በሚሠማ ራበት በቀኑ የሥራ ሰዓት መሆኑ በጀ እንጅ፤ ስንት ዘማች በቃ ጠሎው በነደደ ነበር።

የዘማቾቹ መጠለያ የተሠራው፤ ከበረሀው መሐል ላይ ስለነበረ (ለማምለጥ ለሚሞክሩ ዘማቾች እንዳያመች ተዘይዶ ነው!) ቃጠሎው በተነሣ ቀጥር ለማጥፋት በጭራሽ እይሞ ከርም። በመሆኑም ያ ዳሳቸው ብዙ ጊዜ እየተቃጠለ፤ የሚኖ ፍት ጎላ ላይ በመጡ ድንኳኖች ውስጥ ነው። ድንኳኑም በበ ኩሉ ከበረሀው ንዳድና ሐሩር የተነሣ ወበቁና ሙቀቱ አየድርስ ያሰኛል። ትንሽ ቀዝቀዝ ብለው የሚታዩት እንደ ክፍል ወጦቹ ዛኒጋባዎች ናቸው። እነዚህ ዛኒጋባዎች፤ ጣራቸው በደርብ እንጨት ተሠርቶ፤ በአሸዋ የለበሱ በመሆናቸው፤ ውስጣቸው መለስተኛ ቅዝቃዜ ይሰጣሉ። እንደውም የበረሐው ሪፍ ሬጀሮች የሚል ስም በዘማቾች ተሰጥቷቸዋል።

ይሁን እንጅ፤ ዕድል አጋጥሞት በውስጣቸው የሚኖር ተራ ዘማች እጅግ በጣም አነስተኛ ነው። እነዚህም ቢሆኑ ከዘመቻው መሪዎች ጋር ልዩ ግንኙነት ያላቸውና፤ በወራዳ ጠባያቸውም የታወቁ እበላ ባዮች ብቻ ናቸው። እንደግል ቤታቸው ቆጥረው አዘውትው የሚወጡባቸውና የሚገቡባቸው፤ ብዙም

ቀናት የሚዝናኑባቸው፣ ከዘማቾች ሴቶች ውስጥ በመልክ ቀናን ታቸው ተመርጠው፣ ለካድሬዎቹ የዘመቻው ሹሞች፣ ያለውል የተዳሩት ቅምጠቻቸው ናቸው። እነሱም ቢሆን የግዴታ “እመ ቤቶች” የተደረጉ ናቸው። እነዚህ የበረሐ ሴት ወይዘሮዎች፣ ለምድብ ሥራቸው እንኳ፣ ከዚያ ቀዝቃዛ ጎጆዎቻቸው ውስጥ ብቅ የሚሉት፣ ለተወሰነ ጊዜ ብቻ ነበር። በሥራ ምድባቸውም ቢሆን፣ እንደሌላው ተራ ዘማች፣ የውሃ ጥድገዶች ቁፈራ ተግባር፣ የበረሐ ጉርባዎችና ዲቦችን ለርሻ የመስተካከል ከባድ ሥራ፣ ወይም ከዚያ ሩቅ ዱር ለሁለትና ለሦስት ቀናት ዕድሜ ተጉዞ ጫካ መመንጠር ሳይሆን፣ ለዘማቹ ምግብ ማዘጋጀት ብቻ ስለሆነ፣ ባካባቢው የኑሮ ደረጃ አንጻር፣ በኑሮአቸው የሚንቀሳቀሱ ቅምጠቻቸው ናቸው። በአንጻራቸውም በሔዋንነታቸው ማራኪ ያልሆኑት ወገኖች፣ ከወንዶቹ እኩል በሥራ ይማቅቃሉ።

በነዚያ ቀዝቃዛ ዛሬጋባዎች ለመኖር፣ ዕድል የተሰጣቸው፣ ሌሎች እበላ ባዮች ደግሞ፣ በወራዳ ተግባራቸው የዘመቻ መሪዎቹን የሚያገለግሉ ቡችሎቻቸው ናቸው። አብዛኛዎቹ በዘማቹ ሠራዊት ውስጥ በሰላይነት የተሠማሩ፣ ባብሮ ዘመት ጓደኞቻቸው ላይ በወራዳ ተግባራቸው ሹመት ያገኙ ዘማቾች ናቸው። እነዚህም የውስጥ ጠላቶች፣ በሚፈሩትና በሚጠሉት ጓደኛቸው ላይ ሳይቀር፣ የውሸት ወንጀል እየፈጠሩ፣ “ሲያ ሳድም አገኘነው! ሲሰደድ ሲዘጋጅ ደረሰንበት፣ ፀረ-ዐብዮት ወሬ ሲነዛ ያዝነው---” ከሚለው ክስ አንስቶ እስከ “ፍቅረኛዎን ሲያገልግ ሲያጨልግ፣ ሲያባብል ደረሰንበት!” እሚለው ወንጀል ድረስ፣ በብዙዎቹ ጓደኞቻቸው ላይ ደባ የሚፈፀሙ ናቸው። እነዚህም እበላ ባይ ንዑሣን ሹሞች፣ የሚ

በሉት ምግብና የሚመገቡበት ሥፍራ ሳይቀር፣ ከተራው ዘማች ሠራዊት የተለየ ነው። ከዋናው ማዕከላዊ የዕድገት መሥሪያ ቤትና የዘመቻ መምሪያ የሚላክ ማንኛውም ዳረጎትና ገፀ በረከት ሳይደርሳቸው አያልፍም። ከበላይ አለቆቻቸውም ጋር አልፎ አልፎ፣ እግር ከጣሰው የኮንትሮባንድ ነጋዴ ላይ ከሚወረሰው ልዩ ልዩ እቃ ውስጥና እንደውስኪ ያሉት መጠጦች ሲወረሱ፣ እነዚህም እበላ ባይ ጥቃቅን ሹማምንት የመጠጣት ዕድል አላቸው።

በተቀዳሚ ስለ ተራው ዘማች ቤትና ጠቅላላ ኑሮ ሁኔታ ተነገረ እንጅ፣ የዘመቻውን መሪዎች የበረሐ ኑሮ ሁኔታ ቢነሳ፣ ሌላ ሆኖ እናገኘዋለን። ለመጀመሪያው አንድ ወር ያህል ብቻ መለስተኛ የቤት ችግር ደርሶባቸው ነበር። ከዚያ በኋላ ግን፣ ከማዕከላዊ መቤት የተላኩ፣ ተጓዥ ቤቶች ስለደረሰላቸው፣ ከከተማ ባላነሰ የኑሮ ሁኔታ ይኖራሉ። ሪፍሬጅረተር ሳይቀር አላቸው። ትኩስ በቆርቆሮ የታሸጉ ምግቦች በየጊዜው ይደርሳቸዋል። ለነገሩ ያህል “የዘመቻ መሪዎች” ተብለው፣ ምድብ የሥራ ቦታቸው በዚያ በረሐ ይወሰን እንጅ፣ በሥራና በስብሰባ ምክንያቶች እያሳበቡ፣ አብዛኛውን ጊዜ የሚያሳልፉት፣ ጎንደር ከተማ ወይም አዲስ አበባ ነው። ቀጥራቸው አይብዛ እንጅ፣ በምሥራቅ ጀርመን መንግሥት የተሰጡ፣ በረሐ ተጓዥ የሆኑ ልዩ ልዩ ጅፖች አሏቸው። ቅርባቸው ሆነው በአዝማችነት እንዲመሩአቸው የተመደቡትን ዘማቾች ግን፣ ረስተዋቸዋል። ምናልባትም ጠቅላላውን የዘማች ሠራዊት የሚገናኙበት ጊዜ ቢኖር፣ አልፎ አልፎ በየወሩ መጨረሻ ላይ በሚደረገው አጠቃላይ ስብሰባ ጊዜ ብቻ ነው። ለዚያውም ቢሆን፣ አንድ የተለየ የበላይ ትእዛዝ ካልመጣና፣ ለሠራዊቱ መንገር ካላስፈለገ በስተ

ቀር፤ ይኸንንም የመገናኛ ወቅት እንዳሻቸው ይሠርዙታል።

ዘማቹ ሠራዊት ከዕለታዊ ሥቃይ ጋር፤ እነሱም እንደ አዛዥነታቸው ከቅምጥል ኑሮአቸው ጋር እንዳሉ፤ ወራት አለፉና የበጋው ጊዜ አልቆ የክረምት ወቅት ገባ። ያ በረሐ ባለው የተፈጥሮ የቆየ ልምዱ ክረምትነቱን የመሰከረው፤ ለግማሽ ወር ያህል፤ ከተራ ማርክፍክፍ አንስቶ ለጥቂት ቀናትም የዶፍ ዝናም ባወረደበት ወቅት ነው። ያ ለረዥም ወራት፤ በሐሩር ብዛት ሲጋይ የቆየ የበረሐ አሸዋ እንዲንሰ በዝናሙ ውሃ ሲርስ ቀርቶ፤ ጥማቱንም አላረካ። ብቻ በክረምቱ ዝናም የተነሳ፤ ዘማቹም ሆነ አዝማቹ ከዚያ በፊት በአካባቢው ያላወቁት አንዳች ነገር ተከሠተ።

ለዐይን ጉልተው የማይታዩ ረቂቃን ነፍሳት ርጥበት ከተሰማው የበረሐ አሸዋ ላይ እንደ መጻገፍ ፈሉ። ደግነቱ የበረሐውን ሙቀት መቋቋም ባለመቻላቸው ብቻ ይመስላል፤ ፈልተው በታዩበት በሦስተኛው ቀን ደጋመድ ሆነው ይጠፋሉ። ይሁን እንጅ፤ ከእነዚህ ጥቃቅን የበረሐ ነፍሳት ጥቂቶቹ፤ ለዘማቹ ሠራዊት ውሃ አመላላሽ በሆኑ በቅሎዎችና አህዮች ኩት ስር ተሰጥፈው፤ ከጋለው የበረሐ ሐሩር ወደ ቀዝቃዛው ምንጭ ያለበት ያካባቢው ዱር በመወሰዳቸው፤ ከቅዝቃዜው፤ ነፍስ ዘርተው በሕይወት መትረፋቸው፤ መርዛቸውን ለማጉልበት እስከቻሉበት ወቅት ድረስ በምንጩ አካባቢ በማደጋቸው፤ ለከፍተኛ ወረራ የተዘጋጁ ሆኑ።

የነዚህን መርዘኛ ነፍሳት አደገኛነት፤ ለግዳይ ከመሠማራታቸው በፊት፤ ከዘማቹም ሆነ ከአዝማቹ መካከል፤ የተረዳ እንድም ሰው አልነበረም። እነዚህ መርዘኛ ነፍሳት፤ በተቀዳሚ መርዘው የከረበቱት፤ ውሃ አመላላሽ የነበረች አንዲት በቅሎ ነበር።

ውሃ ለማምጣት ከሔደችበት የዱር ውስጥ ምንጭ አልተመለሰችም። አገልግሎቷን በቅርቧ ሆነው የሚያውቁ፤ የውሃ አመላላሽ ምድብ ሠራተኞች፤ አንድ ሰው የሞተ ያህል በመቀጠር፤ ለበቅሎዋ አልቅሰው በወግ ቀብረዋታል። ይህ በሆነ ባራተኛው ቀን ደግሞ ሦስት አህዮች በዚያው በዱሩ ምንጭ አጠገብ፤ ውሃ ለማምጣት እንደሔዱ ሞቱ። ያንጊዜ ነበር የውሃ አመላላሽ ምድብ ሠራተኞች ፍራቻ፤ የተጠነሰሰው።

ከዱሩ እንደተመለሱ፤ ወዲያው በማግስቱ፤ ጉዳይ ለሚመለከተው የዘመቻ ባለሥልጣን ሪፖርት አቀረቡ። ጥቆማቸውን ሰምተው አስቸኳይ ርምጃ እንዲወስዱ የሞከሩ፤ የዘመቻው ባለሥልጣኖች ግን አልነበሩም። ሁኔታው በዚሁ መልኩ እንዳለ፤ ከውሃ አመላላሽ ምድብ ሠራተኞች ውስጥ አንድ ዘማች፤ ሦስት አገልጋይ ከብቶቻቸው በሞቱ ሃምንት ባልሞላው ጊዜ ውስጥ፤ ከውሃ ማምጣት ተግባሩ በተመለሰ በሁለተኛው ቀን፤ ተኝቶ ካደረበት ከኪሻ መኝታው ላይ መነሳት ሳይችል ቀረ። እነዚያ የጤና መኩንኖች፤ ያለ የሌለ ኪኒን ቢያቅሙትም መንቀሳቀስ ሳይችሉ፤ ምን እንደነካው እንኳ መናገር እንዳታተው፤ በሚያሳዝን ሁኔታ ተሠቃይቶ ሞተ። ይህም ዜና በመላው የዘማች ሠራዊት ውስጥ ተሰማ። ይሁን እንጅ፤ በየምክንያቱ በየጊዜው የሚሞተው ዘማች ቀጥር ትንሽ ስላይደለ፤ ጉዳይ ብሎ እጅግ የተጨነቀበት አልነበረም።

ያ ዘማች በሞተ በሦስተኛው ቀን አምስት ሌሎች የውሃ አመላላሽ ምድብ ሠራተኞች ታመው ተኙ። ብዙም ቀን አልቆ ዩም፤ አምስቱም ዓረፉ። የሠራዊቱን ካምፕ ያናጋው፤ የነዚህ ዘማቾች ባንድ ጊዜ የመሞታቸው ዜና ነበር። ሁሉንም ሽብር ለቀቀበት! ይበልጥም የካምፔን ሠራዊት ያነቃነቀው፤ እነዚያን

በድንገት የሞቱ ጓደኞቻቸውን በሕክምና ለመርዳት ሔደው የነበሩት ሁለት የጤና መከራኛዎች፤ በጠና መታመም ነው። እነሱም ብዙ አልቆዩ፤ ተከታትለው ሞቱ። ከዚያ በኋላም፤ ምን ይወራል፤ ቀጥሮ የለሽ ዘማቾች እንደቅጠል ረገፉ። በዚያ አጋጣሚ የሚይዙትና የሚጥሉት መላቅጥ የጠፋባቸው፤ የዘመቻው ባለሥልጣኖች ስለተደናገራቸው፤ ብዙ ዘማቾች በቡድን በቡድን እየሆኑ፤ ቀጥጥሩ በላላበት አካባቢ እየመረጹ “ እግራ አውጭኝ ” አሉ። ዐይናቸው እያየ ከሚሞቱ ይልቅ፤ የሚሔዱ በትን ሳያውቁ መጥፋትን መረጡ። በየሁለት ወር ተረኝነት፤ በፈራረቃ የዘመቻውን ሠራዊት በታማኝነት ለመጠበቅ ይመጡ የነበሩትም ከገበሬውና ከባላገሩ የተመረጡ ሚሊሽያ ዘበኞችም በበኩላቸው፤ “ ነፍሴ አውጭኝ ” እያሉ መፈርጠጥ ሆነ። ይህም ለዘማቹ ሠራዊት የማምለጫ ሽንቁር ስለቀደደለት፤ በየዕለቱ እየጠፋ የሚሰደደውን ዘማቾች ቀጥሮ በጥፍ አሳደገው። ለማምለጥ ያልሆነለትም ቢኖር ሞቱን ይጠብቅ ጀመር።

ከሞት ያመለጡት ሦስት የጤና መከራኛዎችም የበሽታውን ምንነት አጥንተውና ተረድተው ሳይሆን፤ ለራሳቸው ሕይወት ጭምር በመፍራት፤ በዘመቻው ካምፕ ውስጥ፤ “ ተላላሬ በሽታ ” መግባቱን በጽሑፍ በመግለጽ፤ ለዘመቻው ባለሥልጣኖች ካምፕ እንዲዘጋጅ፤ የቀረውም ሠራዊት ባስቸኳይ ወደ ሌላ እንዲዛወር አመለከቱ። ራሳቸውም የዘመቻው ባለሥልጣኖች ለራሳቸው ጤንነት ሲሉ፤ ሌላ የሚወስዱት የተሻለ ምርጫ ስላልነበራቸው፤ በጤና መከራኛዎቹ ውሳኔ ተገደው፤ ዘማቹን ሠራዊት ወደ ሌላ ስፍራ ለማንቃነቅ፤ አስቸኳይ መልእክት አዲስ አበባ ለሚገኘው ማዕከላዊ የዕ

ድገት መምሪያ መቤት አስተላለፉ። አስፈላጊው ውሳኔና ትዕዛዝ ከዋናው መቤት እስኪመጣ ድረስ፤ የየዕለቱ የሞት ፍጥነት (death rate) ከአምስት ወደ አስር አደገ። እንደሠንሠለት ተቆላልፎ የሚርመሰመሰው አጅሬ ቢሮክራሲ፤ “ለበላይ አካል” በሚል ፈሊጡ እየፈተሰ ሲያጠነጥንና ሲያስተላልፍ እርስ በርሱ ሲተሻሽ ከረመ። የታች አካል ከበላይ አካል ውሳኔ ለማግኘት አንጋጦ ሲጠብቅ፤ ቀናት ተቃጠሉ። እንዲጋጣሚም፤ ከአዝማቾቹ አንዱ ተጋደመ። ይህም አስደንጋጭ ሁኔታ በፈጠረው ድፍረት፤ የቀሩት የዘማቾች ባለሥልጣኖች፤ በረሀውን ለቆ የመውጣት ግላዊ ውሳኔ አስተላልፈው፤ የበላዮቻቸውን ትዕዛዝ ሳይጠብቁ፤ ጉዞውን ባስቸኳይ ጀመሩ። በየመንገዱ እየተንጠገጠበ የቀረውን ሚቶ ቀጥሮ ማወቅ ባይቻልም፤ በያቅጣጫው እየጠፋ የተሰደደውን ዘማቾች መጠን ሳይጨምር፤ ሰው ከሚኖርበት ካቅራቢያው መንደር ነፍሱን ይዞ የደረሰው ዘማቾች፤ ብዛቱ እጅግ በጣም ትንሽ ነበር።

ከዚህ የተላላሬ በሽታ መዓትና ሞት ቀደም ብለው ካምፕን ጥለው ከሸሹት ዘማቾች ውስጥ፤ ሱዳን ውስጥ ገብተው ኖሮ፤ የሰጡት የበረሐ እልቂት ሁኔታ በሬድዮና በጋዜጣ ለዓለም በመሠራጨቱና የማዕከላዊውን መንግሥት የጫፍ ባለሥልጣኖችም ዜናው ያሳሰባቸው በመሆኑ፤ ለሚፈሩት ፕሮፓጋንዳ ብቻ ሲሉ፤ በነፍስ የተረፉትን ዘማቾች ከሚገኙበት ቦታ ላይ፤ በሔሊኮፕተር ሳይቀር ተፈልገው ወደ አዲስ አበባ እንዲመጡ አስቸኳይ ትዕዛዝ አስተላለፉ። (የዚህን ምንጭ ለኔ የጠቆሙት ከሱዳን ስደተኞች አንዱ ነው።) በዚህም ትዕዛዝ መሠረት፤ በሕይወት የተገኙ የዘመቻው ተራፊዎች ሦስት ቀን

ባልሞላ ጊዜ ውስጥ አዲስ አበባ ገቡ። በጣም የሚገርመው ግን፣ እነዚህን የበረሐ ስደተኞች፣ ቢቻል ሆስፒታል ገብተው በምርመራ እንዲቆዩ፣ ወይም የተለየ ማረፊያ ተመድቦላቸው የጤንነታቸው ሁኔታ እስኪረጋገጥ ድረስ፣ በሐኪሞች ጥበቃ ስር እንዲቆዩ በማድረግ ፈንታ፣ ገና እንደመጡ ለየቤተሰቦቻቸው እንዲሰጡ መደረጉ ነው። በዚህም ውሣኔአቸው የተነሣ፣ ያ የሰሜን በረሐ የወለደው መርዛማ ነፍሳት ያስገኘው ተላላፊ በሽታ፣ ከሀገሪቱ መናገሻ ከተማ፣ ያላንዳች እክል ከአዲስ አበባ ሰተት ብሎ ገባ። በበረሐው ውስጥ ልጆቿን የጨረሰው አንሶት፣ በሀገሪቱ እንብርት ላይ ተገኝቶ፣ ሕዝቡን ያተራምሰው ጀመር። መፍትሔው ታውቆ መከላከል እስከተቻለበት ድረስ የጨረሰውን ወጣት ኢትዮጵያዊ (ት) ቊጥር፣ ቤቱ ይቀጠረው ከማለት በስተቀር መገመት አይቻልም።

ከጊዜ በኋላ የወጣለት ስም “ ሞኝ ገጥኝ ” ይባላል። “ የወረርሽኝ በሽታ ” ስም ነው። ከተገኘለት መፍትሔ ጋር የተዛመደ ሥያሜው ነው። ይህ በሽታ በያዘ በሥስተኛው ቀኑ ለጥብስ እንደሚያደርስ ተነግሮለታል። በነዚያ ሦስት ቀኖች ውስጥ፣ ከማጥወልወል አንስቶ፣ ደረቅ ራስ ምታት በማስከተል፣ ሁለንተናን ቀስፎ በመያዝ፣ ወደ ላይ ያስመልሳል፣ ወደ ታችም ያስቀምጣል። “ ሞኞችና የየህን ይተወናል ብለው ችላ ሲሉ፣ በሥስተኛው ቀን ይዘአቸው ይሔዳል። ” ብልጦቹ ግን ሦስት ቀን እንዲቆይ ዕድል አይሰጡትም። ገና በሽታው ሲጀምራቸው፣ ቶሎ ብለው ከግራ እጃቸው በክርናቸው በስተጀርባ ላይ የተጋደመውን የደም ሥር፣ በተገኘው ስለት ያለፍርሃት ይበጡታል። ወዲያው ጥቁር ደም ፊን ብሎ ይፈሳል።

የዚህ ጥቁር ደም ባስቸኳይ መፍሰስ፣ የበሽታውን ቅጽጽበታዊ ፈውስ ይዞ ይመጣል። ከዚያም በኋላ፣ ያንን ሰው፣ እርምብሎ ተመልሶ አይነካውም። ሞኞች ግን በዚህዘይ፣ በፍራቻም ሆነ በሌላ ምክንያት ስለማይጠቀሙ፣ ተላላፊው በሽታ እነሱን ገጥኝ ቊጥር ድል ይመታል። በሽታው ይህን “ ሞኝ ገጥኝ ” የተሰኘ ሥያሜውን ሊያተርፍ የበቃው፣ ገጭር አገላለፅ፣ በተጠቀሰው ምክንያት ነው።

ይህ በሽታ ከነበረው አስደናቂ ጠገኖች አንዱ፣ ለወጣቶች ብቻ ውሱን መሆኑ ነው። የበሽታውን መግባት የሰሙ ቤተ ሰቦች ሁሉ፣ መፍትሔውን በወቅቱ ለማግኘት፣ ያልደረሱበት ቦታ፣ ያልጓጠጡት ኮረብታ፣ ያልቀነጠቡት ዕፅዋት፣ ያልጨለቱት ሹረት፣ አልነበረም። ከነዚህም በተጨማሪ የየሆሰ ፒታሉ ይክቶሮችና፣ የየመንደሩ ጠንቋዮችና መጣፍ ገላጮች ይገኙበታል። አንዳንድ የሕክምና ሊቃውንትም፣ “ ታላላቅ የዘመኑ በምቦችና ሮኪቶች የሚፈተኑት ከበረሐ ላይ ነው ” የሚሉውን ጭብጥ ይዘው፣ ምናልባት የበሽታው ምንጭ “ ሬድዮ አክቲቭ ” የፈጠረው ጠንቅ ነው ብለው፣ እስከመራቀቅ ድረሱ። አንዳንዶቹም ከዚህ ባልራቀ ግምገማ፣ በሽታው ከመነጨበት አካባቢ ብዙ ዐይነት ጦርነቶች የተካሄዱበት ስለሆነ፣ የዘመናዊ ጦር መሣሪያዎች ያስከተለው አደገኛ መርዝ ነው ያሉ አሉ። የተቀሩትም እንዲያ ያሉ “ ቫይረስ ”፣ ከዚህ ቀደም በዓለም ላይ ያልነበረና ሕክምና ጠብብቶችም ያልደረሱበት በሽታ ነው ሲሉ፣ ገለልተኛ አስተያየታቸውን ሠነዘሩ። ይህ ዐይነቱ የሐኪሞች አስተያየት ትክክለኛነቱ ቢያጠራጥርም እንኳ፣ እንደ

ሙያቸው አስተሳሰብ የተሠነዘረ በመሆኑ፤ ተቀባይነት ባያገኙም “እንኪያ ሰላንቲያ” ይባላል። በጣም የሚገርመውና የሚያስቀው ግን የኢትዮጵያ ወታደራዊ ዐብዮት በሚሰጡት ተግባራዊ ድርሻ እምና በመቀበል ምንም ዓይነት እርምጃ ያልወሰደባቸው፤ የየመንደሩ ጠንቋዮች፣ ባለው ቃቤዎች፣ መጣፍ ገላጭች፣ ስለበሽታው የሰጡት አስተያየት ነው።

መቼም የጨነቀው ሰው፣ የደረሰበትን ጭንቀት ለማስወገድ የማይደርስበት ቦታና የማይሞክረው ዘዴ የለምና፤ በተለላፊው በሽታ ልጆቻቸው የተያዙባቸው ቤተ ሰዎች፣ ልጆቻቸውን ለማዳን ያልደረሱበት ድቢ ደብዳቤ፣ ያልረገጡት የጠንቋይ ደጅ፣ ያልተሳለሙት የመጣፍ ገላጭ በር አልነበረም።

ዛሬም እንደወትሮው፣ የባለው ቃቤነት ዝናው በዓብዮታዊት ኢትዮጵያ ጭምር በጣም ገናና ሆኖ የሚገኘው የቁራው ቀበሌ ጠንቋይ፣ ለዚህ ተላላፊ በሽታ መፍትሔ ይሆናል ብሎ የሰጠው መድኃኒት “--- የጥንጁት ቅጠል፣ የሠንሠል ስር፣ የውሻ ኩስ፣ የዝንጀሮ ንፍጥ፣ ባንድ ላይ አድርቆ አድቆና ሠልቆ፣ ወደም ሥራቅ በሚፈስ የወንዝ ወሃ በጥብጦ በፍንጃል ማጠጣት ነው” የሚል ነበር። ሌላዋ የደሮ ማንቂያ ባለ አዶክ ብሬዋ ጫት ቃሚ፣ ለተጠቀሰው ተላላፊ በሽታ የበኩሏን መፍትሔ ስትናገር፣ “ከበረሀ የመጣን እንግዳ፣ ቁጠማ ጉዝጉዛችሁ፣ ጠጅ ሣሩን ነስንሳችሁ፣ አረቄውን ከርክፋችሁ፣ እጣኑን፣ ከርቤውን፣ ሠንደሉን እያጨሳችሁ በመቀበል፣ ያዳል ሞቴን፣ የራሔሎን፣ የአውልያን፣ የሌጌዎንን፣ የመጃንን ምሶች በማቅረብ ማስተናገድ ነው። እንግዳው ቂመኛ አይደለምና በሰላም እንደመጣ በሰላም ይመለሳል” በማለት ነበር የመረቀነችው። እንደሌሎቹ ግብረ አበሮቹ ሁሉ የእንጦጦው

መጣፍ ገላጭም፣ ስለተላላፊው በሽታ ሲፈላሰፍ ያተተው “--- ያለንበት ሐራ ዘመን ወልጋዳ ነው። ዐውደ ወርጉም ዐውደ ፀሐዩም ከውሱ ስቶ ያፈነገጠበት ቀውጢ ዘመን ነው። ዐውደ ተክታክቱም ከኬሮስ ይልቅ ለኬንትሮስ አጋድሏል። ከሠሌዳ- ሰማይ እንደሚታየው ከሆነ፣ ቀመሩ ጉደሎ ነው። ከሐሳብ ሕይወት ይልቅ ሐሳብ ሞት ጉልቶ ይነበባል። ከፀጋ ማይ ይልቅ ለየማናይ ይቀናል። መላውን ሠንጠረዥ አመላክትን በከሠተው ቅምር ሲገደፍና መገጃ ሐመሩ ሲሰላ፣ ለዘመኑ የሚላከውን መቅሠፍት ወለል አርጎ ያሳየናል። ከሐዘሎ በረሐ የመጣው ተላላፊ ደዌ ብዙ ጊዜ አይሰነበትም። በዚያው እጭር ጊዜ ውስጥ ግን ብዙ ይቀጫል። በሬደል ትርጉማን ሲታተት፣ “ገ” ንና “አ”ን አይደፍርም። “ሕ” ንም አይነካም። የሚረፈረፈው ግን “ወ” ና “ዘ”ን ነው። መዳኛው መፍትሔ እንድ ብቻ ነው። ይኸውም የመብረቅ ከሰል መታጠን ። ወዲያው ለቆ ይበናል ይተናል! ---” የሚል ነው።

ሁሉም አዋቂ ነኝ ባይ፣ ጨንቆት ለጠየቀው ሕመምተኛ የየበኩሉን እንደመሰለው ቀባጠረ። ሌላው ቢተር፣ “ዐብዮታዊው መንግሥት” እምናበት ለተቀበለው ሙያው፣ በየወሩ ለሚያስከፍለው የሥራ ግብር የሚያሟላበትን ዲናሮች ቀርጭሟል። በዚህም ተግባራዊ አገልግሎቱ፣ ዐብዮታዊ ግዴታውን እንዳበረከተ፣ ገንዘብ የከፈለበት ካርኔ ሳይቀር ያረጋ ግጥለታል።

በተግባር ላይ ውሎ፣ ለተባለው ተላላፊ በሽታ፣ ሙሉ መፍትሔ ሊያስገኝ የቻለውን፣ የክንድ ደም ስር የመብጣት ሕክምናዊ ዘዴ፣ ማን እንዳስገኘው፣ በውል ባይታወቅም፣ “ዐብ

የታወቀው መንግሥት " ፣ የሥራ ግብር የሚያስከፍላቸው አባይ ጠንቋዮች እንዳይደሉ ተረጋግጧል። ምንም እንኳ፣ ያስተካከሙ ዘይ ከዘመናዊው ሕክምና ቴክኒክ ጋር የጠበቀ ዝምድና የሌለው ቢመስልም፣ እስከፈወሰ ድረስ፣ በሕመም ተኛቹ ዘንድ ተቀባይነትን ካገኘ፣ መድሐኒትነቱን መካድ አይቻልም። ምናልባትም፣ ለተላላፊ በሽታዎች መከላከያ እየተባለ ክትባትስ ይደረግ የለ ! የደም ሥር መብጣቱም የዚያ ብጤ ይሆናል። ጥቁር ደም ግን ፊን ብሎ መውጣቱ፣ ታንኪር ሊያሰኝ ነው !!

ይህ ተላላፊ በሽታ በተስፋፋቦት ሰሞን በሕክምና ሊቃውንት አካባቢ ከፍተኛ ጉምጉምታ ተፈጥሮ ነበር። ከቶውንም ስብሰባ ብጤ ተደርጎ፣ ከበሽታው ጠባይ ዐይነት እንስቶ፣ መከላከያውን የማጥናትና፣ በመጨረሻም ስለበሽታው ምንጭ ምር ምር ድረስ የጠፈ ውይይትና ክርክር ተካሂዶ ነበር። ያም ስብሰባ፣ " የተባለውን ተላላፊ በሽታ ምንነት ለማወቅ፣ ምንጩን መረዳት አማራጭ የሌለው መዳረሻ ዘይ ነው....." የሚል ውሳኔ አስተላልፎ ነበር። ይህም ውሳኔ፣ የሳበውን ሁሉ ስቦ፣ ከፍተኛ መዘዝ በማስከተሉ እንዳንድ በስብሰባው ላይ ቀንደኛ ተካፋይ የነበሩትን ሕኪሞች እስከማሳሰብ አብቅቷል። ዋናው መነሻ፣ በስብሰባው ላይ የተነሱት፣ ጥያቄዎች እንደሠንጠረዥ እየተያያዙ፣ ለበሽታው መፈጠር ምክንያት የሆኑትን ምንጮች በመጠቆማቸው ነው። ስብሰባው ካነሳቸው ጥያቄዎች ውስጥ፣ ሕኪም "በሽታው በአሁኑ ወቅት የትኛው ሥፍራ ላይ ይታያል?"

አዝማች " አዲስ አበባ ከተማ ላይ። " ሕኪም " በምን አካባቢ ? "

አዝማች " በእድገት ዘመን ቤተሰቦች ውስጥ!" ሕኪም " እዚያ ቤተ ሰብ ውስጥ ብቻ እንዴት ሊገኝ ቻለ? " አዝማች " ዘመናዊ ይዘውት መጡ። " ሕኪም " ከየት ክፍለ ሀገር ? " አዝማች " ከበረሐ። " ሕኪም " ዘመን ለምን በረሐ ሕይደ ? " አዝማች " የልማት ሀገራዊ ጥሪ ግዴታ ለማሟላት። " ሕኪም " በረሐው ነዋሪዎች ነበሩበት? " አዝማች " ምድረ-በዳ ነው። " ሕኪም " አካባቢው በተቀዳሚ ተጠንቶ ነበር? አዝማች " አናውቅም! " ሕኪም " ከዘመቻው ተጠሪ፣ ማብራርያ ይቅረብልን !...." ከዘመቻ ዋና መምሪያ ባሉ የበላይ ባለሥልጣኖች፣ ለቀረቡ ጥያቄዎች፣ የዘመቻ መሪ " ከተባለው ሥፍራ፣ በተሰጠኝ ትእዛዝ መሠረት አዝምቻለሁ--- " ተጠሪ ሕኪሞች " ስለዘመቻው ቦታ አስቀድሞ መጠናት የሚያውቁት አለ?። የዘመቻው መሪ " አይመለከተኝም። የበላዮቼን ጠይቁ! " ተጠሪ ሕኪሞች " ማን የሚያስረዳን ይመስልዎታል? " የዘመቻው መሪ " ምናልባት የመምሪያው ኃላፊዎች!" ተጠሪ ሕኪሞች " ስለመልሶችም እናመሰግናለን! ይበቃናል! የመምሪያ ኃላፊ " ለጥያቄው እንደፈለጋችሁኝ እንድ የመምሪያ አባል ነገርኝ " ተጠሪ ሕኪሞች " አዎ አዝማች ስለነበረበት በረሐ፣ አስቀድሞ

መጠናትና አለመጠናቱን ለማወቅ ፈልገን ነበር። እንደሚ ያውቁት የተላላሬ በሽታ ከዚያ---- ”

የመምሪያ ኃላፊ “ይህን ጥያቄ እንዳነሳችሁበት አዝማቼም ነግሮኛል። ግን አንድ ያልተገነዘባችሁት ነገር አለ። የዐብዮት ጥሪ ቦታ አይመርጥም። ሆኖም ያነሳችሁት ጥያቄ ከኔ ዐቅም በላይ ነውና፤ ለበላይ ባለሥልጣን አስተላልፋለሁ። ማብራሪያውን ከላቸው ታጥጁ ይሆናል። ”

የበላይ አካል “የደርግ አገልገሎት ነኝ። የማዕከላዊ ኩሚኒስት አገልገሎት ነኝ። የኢሰጥኦም አገልገሎት ነኝ። ለጥያቄ እንደምፈለግ ተነግሮኝ ነው የመጣሁት። ”

ሐኪሞች “ በጣም አደገኛ ሆኖ ስለተገኘው፣ የተላላሬ በሽታ፣ መከላከያ መፍትሔ ለማግኘት ጥናት ላይ ስላለን፣ ለዚሁ ዝግጅት እንዲረዳን፣ የዘመቻው ቦታ፣ አስቀድሞ መጠናትና አለመጠናቱን ለማወቅ ፈልገን ነበርና --- ”

የበላይ አካል “ መቼም ያን ያህል ቍጥር የያዘ ዐብዮታዊ ዘማች ሠራዊት፣ ካንድ ቦታ ሲላክ ያለጥናት የሚሠማራ አይመስለኝም። ይኸ መቼም ዋናው መሠረታዊ ጉዳይ ነው። ያለጥናት የተደረገ በዐብዮታችን አንድም ነገር የለ። አምናለሁ ቦታው ተጠንቷል። ይህን እንጅ ዝርዝሩ እንዴት እንደሆነ፣ እኔን ስለማይመለከት፣ የበላይ ባለሥልጣን ሲያስረዳ ይችላል። ይህንም የመጠየቅ ፍላጎታችሁን አቀርባለሁ። ”

ዋና ፀሐፊ “ ዋና ፀሐፊ ነኝ። ጥያቄያችሁን ሰምቻለሁ። እኛ ብዙ ከፍተኛ አጣጣሪ ጉዳዮች በየቀኑ ስላሉብን፣ እንዲህ ያለውን ዝርዝር ተግባር ለማወቅ፣ ጊዜም ዐቅምም ዕድልም የለንም። ቢሆንም ለንዲህ ያለው ዝርዝር ተግባር እቅድ ሁሉ፣

አጠቃላይ መምሪያ ያለ በመሆኑ፣ ዘመቻው ላንድ ቦታ (አካባቢ) ጥናት የተወጠነ አይመስለኝም። ስሁሉም ምድብ የየዘርፉ አማካሪዎች ስላሉ፣ የበላይን ከመጠየቁ በፊት፣ ስለጉዳዩ የሚያውቁትን እንዲያብራሩላችሁ፣ ሁሉንም በየተራ እልካለሁ-----”

አማካሪ “ በምሕጻር ስሜ ሻራዎቻችን እገላለሁ። ፍሲያዊ ያለም አቀፍ ወዳጅነት አማካሪ ነኝ። ጥያቄአችሁን ፀሐፊው ነግሮኛል። ግን ስለጉዳዩ ምንም የማወቀው ነገር የለም። በርግጥ ያለ ተቀዳሚ ጥናት ተዘምቶ ከሆነ ከፍተኛ ስሕተት ነው! ”

አማካሪ “ ራውል ቫልዲስ ቪቮ እገላለሁ። ኩባዊ ነኝ። የቀረበልኝ ጥያቄ እኔን አይመለከተኝም። እንደማይመለከተኝ ልነግራችሁ ነው የመጣሁት። አማካሪነቴ ለጦር ነው። ”

አማካሪ “ ምሥራቅ ጀርመናዊ ነኝ። ሆረሰት ይሁሉስ እገላለሁ። በዐብዮት ኪደት ውስጥ ብዙ ስሕተቶች ሊደረጉ ይችላሉ። ይህንንም ሐቅ ባለፉት ዐብዮቶች ታሪክ ውስጥ በየምዕራፉ ዐይተናል። ግን ዋናው ቁምነገር፣ ከትክክለኛው ተግባር ይልቅ ስሕተቱ ያነሰ መሆኑ ነው። ስለዚህም ነው ሐዘቦች ድል የሚያገኙት። ወደ ጥያቄአችሁ ልምጣና፣ ጥያቄው ትክክለኛ ይመስለኛል። ግን እኔን ስለማይመለከተኝ መልሱን ልሰጣችሁ አልችልም። በነገራችሁ ላይ የኔ ሙያዩና ሥምራቲ፣ በፀጥታ ተግባር ላይ ነው። ሌሎቹን አማካሪዎች መጠየቁ ያዋጣል! ”

የነዚህ የሦስቱ አማካሪዎች ምላሽ ተሰምቶ እንዳበቃ፣ የሐኪሞቹ ስብሰባ ቀጥሎ ነበር። በዚያው በውይይታቸው ላይ እንዳሉ፣ ድግን መትረፍ በያዙ ወታደሮች ተከበው፣ ዋና ዋና ምቹ ቀንደኞች ተነቅለው፣ ወደ ማረፊያ ቤት እንደተወሰዱ፣ ስብሰባው ወዲያው ተበተነ። በቋሚ ተጠሪም የተስተናገዱ

ነበሩ። ስብሰባው ይበተን እንጅ፣ ባልታወሩት ጥቂት ሓኪሞች፣ በጉዳዩ ላይ ግለኛ ትችት ቀጥሎ ነበር። ሁኔታው በጣም ያበሳጫቸው። “ ዐብዮታዊ ጥሪ እንዴት ቦታ አይመጥርም ይባላል? ያን ያህል ወጣትና የተማሪ ጉልበት የትም በረሐ ያለ ተቀዳሚ ጥናት መስደድ፣ ዐብዮታዊነቱ ከምኑ ላይ ነው? ስንት ደጋና ወይን ደጋ መሬት፣ ደረቱን ባልብጠ፣ የሠራተኛ ያለህ እያለ ሲሆን፣ ያን ሁሉ ሠራዊት ንዳድ ከሚፈለገበት ምድረ በዳ መስደድ፣ ዐብዮትነቱ ከምን ላይ ነው? ለዚህ ዐይነት ዘመቻ ‘ የዐብዮት ጥሪ፣ የቀይ ኮከብ ጥሪ ’ እየተባለ በሙገሣ ሲዘፈንለትና ድርሰት ሲደረስለት፣ መስማትም ሆነ ማየት ወን ጀል ነው። አስቀድሞ ባልተመረመረና ባልተጠና በረሐ፣ ወጣት ታዳጊዎችን ወስዶ ያለዕድሜአቸው እንዲቀጩና እንዲያልቁ ማድረግ ይቅርታ የማያልፈው በደል ነው። ይህንን መሰል አሠቃቂ ኢሰብአዊ በደል የሚፈጽም መንግሥት፣ “ ዐብዮት ” የሚለውን ክቡር ቃል እንዲንስ ሲጠቀምበት ቀርቶ፣ በሕልሙ ሲያየው አይገባም። በዚህ ተላላፊ በሽታ ተለክፈው፣ ያለዕድሜአቸው የተሠዉ ወጣት መገናኛችንን፣ የሀገራችን የወደፊት ተራማጅ ታሪክ ሲያስታውሳቸው ይኖራል።

በዐብዮት ስም ስተፈፀመው እልቂትና ፋሽስታዊ ደባ ግን ምን ጊዜም ቢሆን ተጠያቂዎቹ ፋሽስቶቹ ባለሥልጣኖች ናቸው። በፈፀሟቸው ፋሽስታዊ ግጭት ሁሉ፣ ተጠያቂነታቸው አጋልጧቸው፣ አንድ ቀን ሰፍርድ እንደሚቀርቡ፣ በማንኛውም አመዛዛኝ ኅሊና ውስጥ የሚጉላላ እውነታ ነው። የስንት ንፁሓን ለጋ ወጣቶች ሕይወት፣ ሰው ባልደረሰበት ምድረ-በዳ ውስጥ፣ እንደጣሉት ቅራቅንቦ ቆሳቀሱ ተንክታክቶ ሲወድም

ማየት፣ የብዙ መጭ ትውልዶች ታሪክ የሚያስታውሰው የሚዘገንን ትዝብት ነው።

ይህ አስቃቂ ድርጊት ከኛ የሕክምና ሙያ ተግባር ጋር በተዛመደ አጋጣሚ የተከሠተ በመሆኑ፣ ለተላላፊው በሽታ መንገድ የሆነውን “ ዐብዮታዊ የልማት ዘመቻ ” የሚሉትን ፈሊጥ፣ ዐቅማችን የፈቀደልንን ያህል በመቃወም፣ ፋሽስታዊ ባህርዩን ማጋለጥ አለብን። ለዚህም የማጋለጥ ትግላችን የሚረዳን፣ በዐብዮት ስም ተሠልፎ ፋሽስታዊ ደባ የሚፈጽመውን መንግሥት አንዳንድ እበላ ገዮች፣ በራሳቸው ግላዊ ጥቅም አንጻር ተነስተው ሲያሞግሱና ሲቀድሱት፣ ሲዘምሩለትና ሲዘፍኑለት ባየን ቀጥር፣ ሕዝቡ ከመሰበኩ በፊት፣ ተገቢውን ሓቀኛ ጉዳይ በማሳየት የሰባኪዎቹን ተንኩል ያጋለጥን እንደ ሆነ ነው።

ይህ በዐብዮት ስም የሚነገድ መንግሥት፣ ፋሽስታዊ ሸፍጡን ጭኖ ከመጣበት ጊዜ ጀምሮ፣ በግዴታ በሕዝቡ ላይ ለማራገፍ፣ ያልተጠቀመበት ዘዴ የለም። በተለይም ደራሲያንና ጋዜጠኞችን፣ ሠዓልያንና መዘቀኞችን፣ እንዳሻው አገላብጦ ተጠቅሞባቸዋል። ከየቦታው የተለቃቀሙ እበላ ባይ ቲኪዎቹም፣ እድሜውን ያስረዘሙለት መሰላቸው፣ ያልቀጠሩለት ተማታና ያልነፋለት እንቢልታ የለም። የፋሽስቱን ሸቀጥ ለማዋደድ፣ አሻሻጭ ቅጥረኞች በመሆናቸውም፣ ያልደረደሩለት ርክሰምና ያልጀነጀኑለት ማስታወቂያ አይገኝም። ፋሽስታዊነቱን፣ በዐብዮታዊነት ለመተካት ያልመቲለት የውሸት ነጋሪት፣ ያላስተጋቡለት የውሸት አዋጅ፣ ያልነፋለት የዕድገት ቲል ቲላ አይገኝም።

ፋሽስታዊው መንግሥት በየዕለቱ ያርዳል፤ ይረሽናል፤ ያቃጥላል። ፋሽስቱ በየዕለቱ የሚፈፅመውን፣ በተለይም ይህንን ኢሰብኦይ ግብር፣ ይህንን አመፅ በደል፣ ይህንን በዐብዮት ስም የሚፈፀም ግፍ፣ ይህንን ያደገባይ ፋሽስታዊ ደባ፣ በጽሑፍ ወይም በሥነ-ምግባር የሸፈኑለት መሰለው፣ እንዳንድ የኪነት ውር ውር ባይ ፋሽስት አደር ደራሲያንና አርቲስቶች እንደቃተቱ አሉ። በተለይም ለፊደል-ዳሉ ባለሥልጣኖች ጋሻ ጃግራ ሆነው፣ ተራማጆችን ነዳጊዎች ሲከለከሉላቸው ናረው፣ ዛሬ ደግሞ በተራው ሰፋሽስት ባለሥልጣኖች ባለሚል ሆነው ሥሉሣቸውን ያዘፉ፣ የኪነት ሰዎች፣ ወላዎይ አቋማቸው የሚያጠያይቅ ከመ ሆን አልፎ፣ ተገቢ ዋጋቸውን እንዲያገኙ አሳሳቢ ከሆነ ደረጃ ላይ ደርሶታል። ፋሽስቱ መንግሥት የግፍ ድርጊቱን በሶሻሊ ገምና በዐብዮት ካገ ሸፍኖ በየዕለቱ የሚፈፅመውን ዳባ፣ “ከ ሀ ሁ ጀምሮ፣ በአቡጊዳ በኩል፣ የቀይ - ኮከብ ጥሪ” እስከሚለው ድረስ፣ የፋሽስቱን ደባዊ እርምጃዎች ሁሉ፣ ተራማጅ ድርጊት ለማስመሰል ሞክረዋል። ጭብጡንና ሐቀኛውን የኢትዮጵያ ጭቁን ሕዝብ ጊዜያዊ ሁኔታና ኑሮ፣ የሚያውቅ ሁሉ፣ የእነዚህ እበላ ባይ ደራሲዎች እሪታ፣ የገደል ማሟቶ መሆንን በግልፅ ሲረዳው ይችላል። የነሱ የውሸት ድርሰታዊ አዋጅ፣ የኢትዮጵያን ጊዜያዊ አሳዛኝ ሁኔታ ሲለውጠው አይችልም። በተለይም፣ የፋሽስቱን መንግሥት ለማንበርከክ የሚታገሉትን ተቃዋሚ ኃይሎች ለማዳከምና፣ የሲላባቸውንም ባሕርይ ለመስ ጠት ከመጠን በላይ፣ በድርሰታቸው ውስጥ ጥረዋል።

ያራምገና የቆየውን እየቀጠጠ፣ “ በሕይወት ያልጎበሩ ሰዎችን ” ባሕርይ እንገልፃለን ቢሉም፣ ራሳቸው የሚገኙበት

የንዑስ ከበርቲነት ወላዎይ ጠባባቸው፣ በውሸታምነት ያጋልጣ ቸዋል። ከሁሉ ይልቅ በጣም የሚያስገርመው፣ በፍጹም ቆራጥ ነት ኢሕዝባዊውን መንግሥት ለመቋቋምና ለመቃወም ባጭሩ ታጥቀው የተሠለፉበትንና፣ ለጭቁኑ ኢትዮጵያዊ ወገናቸው አጋር የሆኑትን ታጋዮች፣ በገዛ ራሳቸው እበላ ባይነት ዐይነ ልቦናቸው ተመልክቶ፣ እበላ ባዮች አድርጎ ለማሳየት መሞከሩ ነው።

የዘመኑን የስነ-ጽሑፍ ይዘት በዐይነሕሊና ብንመረ ምር፣ የፋሽስት መንግሥት ሥልጣን ከያዘ ጀምሮ እያደገ የመ ጣውን የሥነ ጽሑፍ መጫጫት በጉልህ የሚያሳይ ማስረጃ ነው። ኪነትም በድርሻዋ በወታደር አፈ-መዝ ፋሽስታዊ ስለት ተገዝግዘለች። በተረፈ ግን፣ የፋሽስቱን የጉልበትና የደን ደስ አገዛዝ፣ “ የናት ሀገር ጥሪ፣ የዐብዮት ጥሪ፣ የቀይ ኮከብ ጥሪ፣ የእድገት ዘመቻ፣ የልማት ዘመቻ... ” እያሉ ሶሻሊስታዊ መልክና ስም በመስጠት፣ ለማስመሰል የሚምክሩትን ሁሉ፣ የፈ ጠረውን ልዩ ልዩ፣ የድህነት፣ የድንቀርና፣ የገባርነት፣ የበሽ ታና የአልቂት ጠንቆችን በማስረጃነት በማሳየት፣ ፕሮፓጋ ንዳን፣ በጥልቅ ሁኔታዎች በመመከት፣ ማንኛውም ተራማጅ ወገን ሊቋቋማቸው ግዴታ አለበት። እኛም በበኩላችን፣ ይህን የተላላፊ በሽታ መሠረተ-ምክንያት መነሻ በማድረግ አቋማች ንን በይፋ ለመግለጽ ሠላማዊ ሠልፍ እናደርጋለን!” ብለው ለረዥም ጊዜ ሲወያዩ ከቆዩ በኋላ፣ የሚከተሉትን መርሐዎች ለሠልፋቸው አዘጋጁ።

“ ለተላላፊ በሽታ ምክንያት የሆኑ ሰፍርድ ይቅረቡ! ”
 “ ከጭብጥ ሁኔታ የራቀ ፕሮፓጋንዳ ይወገዝ!”

“ የእባላ ገዢዎች ደራሲያን መጻሕፍት ገደባይ ይቃጠሉ!”

“ በሕዝባዊ ጉዳዮች ላይ ሕዝቡ የመወሰን መብት ይኑረው!”

“ አስመሳይ ሶሻሊስቶች ይውደሙ!”

“ በበረሕ ለተሰጠ ወጣት ወገኖቻችን መታሰቢያ ይቁም!”

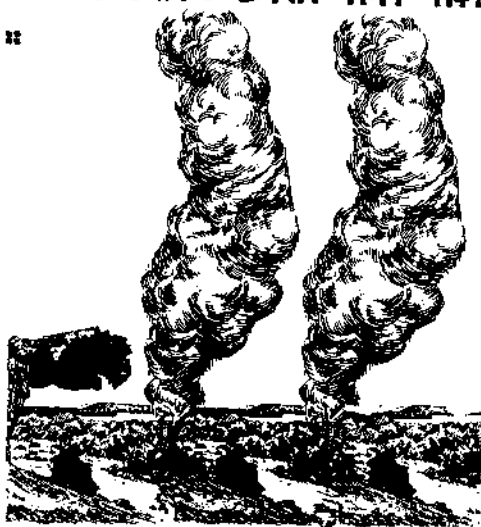
“ ሶሻሊስታዊ እውነት ምንጊዜም ትኩር! --- ”

እነዚህን የመቃወሚያ መርሖዎቻቸውን በሠሌዳ ላይ ፅፈው ካዘጋጁ በኋላ፣ ለሚያደርጉት የመቃወሚያ ሰላማዊ ሠልፍ፣ አጃቢ ደጋፊዎችን ለመሰብሰብ፣ የጥሪ ወረቃታቸውን በድብቅ በተኑ ።

ምንም እንኳን ኢሕዝባዊ መንግሥት በጉዳዩ ነቅቶ፣ ሠልፋቸውን በጠመንጃ አፈመዝ ደግኖ ቢያጨናግፋቸውም፣ በተባለው ቀንና ሰዓት ሰልፉን አካሄደው፣ የጠበቁትን መለስ ተኛ ውጤት ለማግኘት በቅተዋል ። ይሁን እንጅ ያን ውጤት ለማግኘት የከፈሉት መሥዋዕትነት ቀላል አልነበረም ። በሰላማዊው ሠልፍ ላይ የተገደሉም የቆሰሉም ነበሩ ። በተለይም፣ በልዩ ዝግጅት “ ድንቁም ሶሻሊዝም ” የተባለ የፀጉር አሠራር በመጠቀም፣ የፋሽስቲን አቋም ለማጋለጥ፣ በየዕለቱ ግንባር ቀደም ላይ ተሠልፈው የነበሩ፣ የተላላፊ በሽታው ልጆቻቸውንና ወንድሞቻቸውን የገደለባቸው፣ እናቶችና እህቶች ሞተዋል፣ ቆስለዋል፣ ታስረዋል ።

ሰላማዊውን ሠልፍ ካዘጋጁት የሕክምና ዶክቶሮች ውስጥ፣ ዋናዎቹ መሪዎች፣ ከዚያ ቀን ጀምረው የት እንደ

ደረሱ አይታወቅም ። የዚያን ከፍተኛ ሰላማዊ ሠልፍ መልእክት ለማድበሰበሰና፣ ገሕር ማዶ ድረስ አምልጦ የወጣውን የዘማቾች እልቂት ዜናና ያስከተለውንም የፕሮፓጋንዳ ተፅዕኖ ለመቋቋም በታሰበ እቅድ፣ የኢሕዝባዊው መንግሥት ባለሥልጣኖች የ “ ሞኝ ገዢ ” ን ተላላፊ በሽታ ምንጭ ላለማሳየትና በዚያም አካባቢ አንድም የዘማች ቡድን እንዳልተሠማራ ለማሳመን፣ ለውጭ ሀገር አምባግሥቶችና ለታወቁ ጋዜጠኞች ከስፍራው ድረስ ጉዞ አዘጋጅቶ አስተናገደ ። በሆለበትም በተፈለፈሉት የቀበሌ ኪነት አባሎች አማካኝነት፣ “ ተላላፊው በሽታ ጠፍቷል”፣ “ በሶሻሊስት ሀገር ሞኝ የለም!” የሚሉ የፕሮፓጋንዳ መዝሙሮች አዘመረ ። ላንዳንድ የተረፉ ዘማቾችም የዐብዮት መዳልያ ሸለመ ። ከነዚህም ማደናገሪያዎቹ ደበልጥ ያለደ ነቀው፣ ራሱ ለፈጠረው ግዳይ የተጠቀመበትን የበቀል ርምጃ ነው ። ይኸውም ለተላላፊው በሽታ መነሻ ምንጭ የሆነችው ያች የበረሕ መርዘኛ ትንሻ፣ መናኻሪያዋ ነው በሚል ግምት፣ ያን የሚያሳዝን የዱር ሀብት፣ ሠደድ እሳት ለቆበት፣ ዘሬም እንደነደደ አለ ።

ኑቢያ

ሰውጥ አለ ይሉናል ሰማን እንጅ አላዩን!
ገላገር እኛ ግን እንዳለነው አለን!
ሙቀጫና ወፍጮ ቁናና እንሥራ እያላገጡብን!

(የጠፍ. ቁ.6)

መንደርደርያ

ከመጻሕፍት ብቻ ከተቃረመ ድፍን ንገበ-ቃላት በመመራት፣ የሕዝብን ያካባቢ ጭብጥ ሁኔታዎች፣ በባሕሉ፣ በልምዱ፣ በእምነቱ አንጻር ስሉትን ጊዜያዊ ኃይሎችና ድክመቶች፣ በሚገባ ሳያጠኑ፣ እንደው ዘለው ከኅብረተ-ሰቡ ውስጥ በመግባት፣ ሥር ነቀል ሰውጥ እናድርግ ለሚሉና ለሚያተራምሱ የበቃች ሹማምንት (ካድሬዎች) ትምህርትና ተመክሮ ይሆናል። በሌላ ጎኑ ደግሞ፣ እነዚህን መሰሎቹ ተምኔታውያን ካድሬዎች፣ በዓብዮት ስም ለሚፈፅሙት ሕዝባዊ በደል፣ የሰንቱ ቤት ትዳርና ንብረት መፍረስ እንደቻለ የሚያሳይ፣ የወርኅ ማዕደት (የሽግግር ዘመን) ችግር ማንፀባረቂያ መስተዋትም ነው።

“ ዚአኪ ለዚአየ ”፣ እንዳለው ያ መጣፍ፣

ነውሩ ምን ላይ ይሆን? በወል መደጋገፍ!

አጥቤሽ ብታጥቢኝ፣ በኩልነት ብናርፍ፣

“ አንድ አካል ” ስ ማለት፣ ነው ወይ ከዚህ የሚያልፍ?

ሩቢያ

... ካፈ-ድስት ባላነሰ ትልቅ ማሠሮ ውስጥ ውሀ ጥጻ ሰች። እንጨት እንደልብ መቀረጥ ከተከለከለበት ጀምሮ፣ የጉልቻ ላይ ማሠሮዎች በእሳት ክልላል ከመጠን በላይ መለብለቡ ቀርቶላ ቸው። መዝናናት ከጀመሩ ዐመታት አልፏቸዋል። አዘውትራ “ለማ ሰሮዎች እንኳ ጊዜ ይውጣ!” የምትለዋ ሩቢያ፣ እንደልቧ የምት ማግደው እንጨት እንደወትሮው ባለመገኘቱ፣ የምትጥደው ሁሉ ቶሎ አልበሰል አልፈላ እያላት በሚያስከትለው ምሬት እየበሸቀች ነው። ማድቤቷ በዚያው በትልቅ ሠቀላ ቤቷ ውስጥ፣ ካንደኛው ጥጋት ላይ ነው። ሲቀመጡ እግር ሊያስቆም የሚያስችል ያህል ክብ መደብ በምድጃው ዙሪያ አለ። በረባዳው ምድጃ ላይ ዘወትር የምትዝቀው የታመቀ አመድ ይገኛል። በመሐሉም ላይ የኩራዳ አጎጠጎጤ ጡቶች የሚመስሉ ሦስት የድንጋይ ጉልቻዎች ጉብ ጉብ ብለዋል። ያ ሰላል እግር ማጠብያ እንዲሆን የሚዘጋጀውን ውሃ በማሞቅ ላይ የሚገኘው ማሠሮ ተንዘራፍጦ የተቀመጠው በነ ዚህ ጉልቻዎች ላይ ነው።

ከምድጃው በስተቀኝ ጥግ ጥጉን ይዞ መጠናቸው የተለያየ ጋኖችና ድብኝቶች ተደርድረዋል። የእህል ማከማቻዎቻቸው መሆ

ናቸው ነው። ከምድጃው በስተግራ፣ ከቤቱ ግድግዳ ጋር ተደግፎ የተተክሰ ወፍጮ ቆሟል። ለፋብያ እህል የምትፈጭበት ወፍጮ ቤቷ ብቻ ሳይሆን፣ መንፈቀ ሌሊት በደረሰ ቊጥር፣ ከእንቅልፏ ተነስታ ዝግሬዋን የምታቀልጥበት የምሽት ክበቧ ጭምር ነው። ኑሮዋን የሚያስመለክት ደመ-ነፍስ ሐሳቧን በዜማ የምታን ጎራጉርበት የሙዚቃ አደራሻ ነው። መንፈቀ ሌሊት ላይ መጃን ይዛ ለወፍጮ በምትዘጋጅበት ቊጥር፣ ድንገት የሚፈልቅ ዘፈኗን በቅኝት ስታንጎራጉር፣ ወፍጮና መጅ በበኩላቸው በሚፈጥሩት ጃዛቸው ያጅቧታል። ታዲያ የዘንድሮ እንጥርጥሮዋ ይዘት ከወት ሮው ለየት ይላል። በየቀኑ መንፈቀ ሌሊት ላይ ለወፍጮ ተግባሯ በተሠማራች ቊጥር፣ መልሳ ቀልሣ፣ ደጋግማ ሠልሳ የምታዜመው

“ ለውጥ አለ ይሉናል ሰማን እንጅ አላየን፣
ባላገር እኛ ግን እንዳለነው አለን፣

ሙቀጫና ወፍጮ፣ ቁናና እንሥራ፣ እያላገጡብን። ” የምትሰውን ነው። ዜማዋን ለሰማ ልቅሶውን ለመቆጣጠር አይችልም። ፋብያ ይህንን ይዘት ያዘለ እንጥርጥሮዋን ስታዜም ካን ጅቷ ስለሆነ፣ የሰሚውን ማንኛውም ሰው አንጀት ስለሚበላ፣ ከፀ ፀት ነፃ አይሆንም። ከላኛውም እንጥርጥሮዋ ጋር አያይዛ የምታ ዜመው ፤

“ ምን ዐይነት ለውጥ ነው ያላጠፋ ቅማል፣
ምን ዐይነት ለውጥ ነው የሚያጣላ ከባል፣
ምን ዐይነት ለውጥ ነው፣ ማምጣት ያልሆነለት፣ ክድሮው የሚሻል

ዝምብሎ ባደውን ባየር የሚፎልል! ” ብላ በዕዝል የምትዘመውን እንጥርጥሮ ወደ ንጋቱ ላይ፣ ያካባቢዋ ወፎች ሳይ ቀሩ በዝግሬአቸው ያጅቧታል። እንጥርጥሮዋ መሥጧት ሞቅ

ያረጋት ጊዜም፣ መጃን ከደረሰበት ላይ ታቆምና፣ ሽንጦቿን በጆቿ ደግና “ እሽክም እሰሰ! እሽክም እሰሰ!...” እያለች እስክስታዋን ታስለነካዋለች። አልፎ አልፎ ራቅ ብሎ ደረቅ መደብ ላይ ተኝቶ፣ የንጋት እንቅልፏን ሲለጥጥ ያለ ባሏን፣ በዚሁ እስክስታዋ የምትቀሰቅስበት ጊዜ አለ።

ፋብያ የሰላሣ ሰምንት ዐመት እድሜ ያላት፣ የገበሬ ሚስት ነች። ባሏን ካገባችው አምስት ዐመታት ቢያልፏትም፣ ከአምስት ዐመታት በፊት ከወለደችው ወንድ ልጇ በስተቀር ሌላ ልጅ የላ ትም። እሱንም ቢሆን ማደጎ ሰጥታዋለች። ተወልዳ እስካሁን የምትኖረው በደቡብ ኢትዮጵያ በሚገኝ፣ በአንድ የክፍለ ሀገር ገጠር ውስጥ ነው። ባሏ ሞፈር ዘመት ገበሬ ሲሆን፣ “በለውጡ ” ጊዜ በተላለፈው አዋጅ መሠረት፣ ከጢሰኛነቱ ነፃ ወጥቶ፣ የኩር ማን መሬት ባለርስት ሆኗል። በገዛ ርስትነት ላምስት ዐመታት ቢጠቀምበትም፣ ኩርማኑ መሬት ባስገኘለት ምርቱ ተደስቶ አያው ቅም። የምርትነቱ ማነሰና መብዛት ሳይሆን፣ የሚያናድደው፣ አዋጅ በሰጠው ሀብት ሊያዝበት አለመቻሉ ነው። የጋራ ጎተራ፣ የመ ዋጮ፣ የርዳታ... እየተባለ፣ ላቡ ያስገኘለትን ምርት በሙሉ ሊያገ ኘው አልቻለም። “ብዝበዛ መልኩንና ባሌበቱን ቀይሮ መጣ” ነው የሚለው የፋብያ ባል፣ ንደቱ ገንፍሎ በቃላት እስትንፋሱ ሁኔታ ውን ለመግለጽ ሲሞክር።

በዚያን ዐመት አንድ ዕለት፣ በጥማድ በሮቹ እርሻ ውሎ ማታ ወደ ቤቱ ይመለሳል። በዚያን ዕለት ከወትሮው የተለየ ድካም ተሰምቶት ነበር። “ ቤቱ ቶሎ ደርሼ፣ የጣመነ እግሬን ሚስቱ እንደተለመደው እሽትሽት አርጋ አጥባኝ፣ ” እያለ ሲገሠግስ ቤት ይደርሳል። እንዳጋጣሚ በዚያንው ዕለት፣ የገጠር ሴቶች ማኅበር

ሰብሰባ አድርጎ ኖሮ፤ ከመንግሥት በተላኩ ሴቶች ካድሬዎች እማ ካይነት “ ስለ ሴቶች እኩልነት ” ጉዳይ የመጀመሪያው ክፍተኛ ውይይት ሲደረግ ውሎ፤ ፋብያም በዚህ ሰብሰባ የመገኘት ግዴታ ስለነበረባት፤ እዚያው ውላ፤ ቀደም ሲል ገና ከቤት መድረሷ ነበር። እሷን ይበልጥ ያደከማት፤ ወደ ሰብሰባው ስትሔድና ስትመለስ የተጓዘችው የሩቅ መንገድ ጣመን ሳይሆን፤ በሰብሰባው ላይ ስትሰማ የዋለችው የካድሬዎች ዲስኩር ነው። ለጆሮዎቿ እንግዳ የሆኑ አዳዲስ ሐሳቦች ከከተሜዎቹ የሴቶች ሹማምንት ሲንቆረቀሩ ርላት ውሎ፤ መንፈሷ ተሸብሮ ሰውነቷን እጅግ አዝሎታል። ይህም ስለ የማታሰበው፤ ወርቃ ወርቅ ሐሳቦች፤ ሲምሰሰሱላት በመስማቷ፤ መንታ ስሜቶች ባንደ መንፈሷን ወረወረት፤ አለቅጥ ስለረበሻት፤ አለውትሮዋ በሐሳብ ሰጥማ ታሰላለች ነበር። “ እነሱ እንዳሉትማ ቢሆን ኖሮ፤ ሕይወት ምንኛ በሠመረ! ግን በኑሮአችን አካባቢ ውስጥ ገዝፈው በየዕለቱ የምናያቸውን ጉልህ ችግሮች፤ እንዴት ልንወጣቸው ችለን ነው። ለዚያ ክፍተኛ ተግባራዊ እኩልነት የምንበቃው? ” እያለች፤ ከሮከረዋት የማያውቁ አዳዲስ መሠረታዊና ጥያቄዎች በልሷ ውስጥ እያነሣች ትጥላለች። አለውትሮዋም የነበራት ንቃት ሁሉ ከሁለንተናዋ ደብዝዞ መጥፋቱ፤ እንደ ገበሬ ሚስትነቷ የነበሩባትን የምሽት ተግባሮቿን ዘንግታቸው፤ ብቻ ሰባሷ እግር ማጠቢያ የሚሆነውን ውሃ በማሠር አድርጋ ከምድጃው ላይ መጣጃ ይታወሳታል።

ባሏ ጥማድ በሬዎቹን እየነገረ፤ “ ካሁን አሁን ቤቴ ደርሼ፤ ጣመኔን ተወጥቼ፤ ” በሚል ተምኔቱ ሲገሠግሥ ቆይቶ ደጃፍ ላይ ይደርሳል። እንደደረሰም፤ ባለቤቱን ባካባቢው ለማግኘት በዐይኖቹ ይመትራል። ለውትሮው፤ ሚስቱ ከደጅ ራቅ ብላ በመሔድ፤ የደ

ከመ ባሏን ትቀበለው ነበር። ብዙ ጊዜም ከንፈሮቹን ሳይሆን፤ አፈር ሲቅሙ የዋሉ ጉንጮቹን መጭጭ አርጋ በመሳም፤ “ የደ ገና ገባህ ” ምኞቷን ትገልጽለት ነበር። ወዲያውም፤ እሱ የተጠመዱትን በሬዎች እስኪፈታ ድረስ፤ ጅራፋንና ጠዋት ምሳ የወሰደበትን አገልግልና ቅል ተቀብላ፤ ወደ ቤት ትመለስና፤ እቃዎቹን በየቦታቸው ታስቀምጣለች። ያላት ስታም እንደገና ተመልሳ፤ ሞፈሩንና ቀንበሩን ቅትርቱንና ወገሉን.. ከባሏ ተቀብላ ከቤት በመውሰድ በቤታቸው ውስጥ፤ በተለይ ለእቃዎች መስቀያ በተዘጋጀው፤ በቤቱ እንብርት ላይ በቆመው፤ ባለባላ ምሥሥ ላይ ታስቀምጣ ችዋለች። በዚያን ዕለት ማታ ግን፤ ሌላው ትርፍ ተግባራዊ ርዳታዋ ቀርቶ፤ በተለምዶ ምድብ ሥራዋ የነበረውን፤ ሲያርሱ ለዋሉት በሬዎች መቀበያ የሚሆን የድርቆሽ ሣር እንኳ በግርግማቸው ውስጥ አላስቀመጠችም ነበር።

ባሏ ከቤቱ ደጃፍ ደርሶ፤ መላ ገረገንቡን በዐይኖቹ ፋብያን ቢያፈላልግ ሲያገኛት አልቻለም። “ ምናልባት ከሰብሰባው አልተመለሰች ይሆናል ” እያለ ጥቂት እንዳመነታ፤ የተጫነው የድካም ጣመን አላስችል ብሎት፤ ከደጃቸው ላይ ለጥጃዎች ማሰርያ ተብሎ ከተጋደመው ግንድ ላይ፤ አረፍ ለማለት ቀጭ ይላል። ምንም ያህል አልቆየ፤ የምሽቱ አጋጣሚ አበሳጭቶት፤ ሚስቱም እንደእሱ ሰብሰባውና መንገዱ አድክሟት፤ ቤት ውስጥ ተኝታ ይሆናል በሚል ጥርጣሬ፤ ድምጹን ከፍ አርጎ፤

“ ፋብያ! ፋብያ!..... ” ብሎ ይጣራል።

“ አቤት! ” ከእንቅልፏ የቀሰቀሳትን ያህል ቀኑን ስትሰማው የዋለችውን ሐሳብ ስታሰላለች ከነበረችበት ምድጃ አጠገብ አፈፍብላ ትነሣለች።

“ ፋብያ! ፋብያ! ” ደግሞ ይጠራታል፤ በጨረፍታ የሰማው ድምጻዎችን ይሁን እይሁን እየተጠራጠረ።

“ መጣሁ! እቤት! ጌትዩ! ” የላላ መቀነቷን እያጠበቀች፤ ከቤት ባሏ ወዳለበት ቦታ እየሮጠች ትመጣለች።

“ ጉባኤው አደከመሽ እንዴ? ደጃም ሆነ ቤቱ በጣም ጭር አለብኝ ” እንደሰመመን፤ ከቤታቸው ክፍክፋት ላይ ብን ብን የምትለዋን አነስተኛ የምትዝለገለግ ጭስ፤ በፍቅር ጣራጣራውን እያየ።

ፋብያ ወዲያው ተፍ ተፍ ብላ፤ ጅራፋንም፤ ጠዋት ይዘት የሔደውን የሰንቅ መያዣ አገልግልና ቅል ትቀበለዋለች። ባልየዋ ግን አሁንም ተደናግሮታል። ሰወትሮው፤ እርሻ ውሎ ሲመጣ፤ ከቤቱ ደጃፍ ላይ ይጠብቀው የነበረው መቀበያ ሁሉ አልነበረም። ሲኖር ጠላ፤ ሲኖር ትኩስ ወተት፤ አለያም እርጉ፤ እነዚህ ሲጠፉ ደግሞ ቅራሬ ወይም አሬራ ማግኘት ነበረበት። በዚያን ቀን ምሽት ግን፤ ሌላው ሁሉ ቀርቶ፤ ለመኖሩና ለሀላጭው ተስፋና አለኝታ የነበረው የፋብያን ከንፈር ስሚያ አላገኘም። ይህንንም በማጣቱ፤ ሁኔታው ይበልጥ ተባብሶበት፤ ከመደናገር አልፎ መርበትበት ጀመረ። ፋብያ የሰንቅ መያዣዎቹን ከቤት አስቀምጣ ስትመለስ፤ ባሏ ሮጥ ብሎ ጣመን ባብረከረካቸው እጆቹ፤ ሁለት የፋብያ ትክሻ ዎቿን ያዘና፤

“ እመቤቴ! ዛሬ ምን ነካብኝ ይሆን! መላሙንም ረሳሽው!” አለና አፈር ሲቅሙ በዋሉት ከንፈሮቹ፤ የቀኝ ጉንጭዋን እንደቆላ ሎሚ ምጥጥጥጥ ሲያደርግ፤ ሰዓት ያሻ ተቆጣጣሪ ባጠገባቸው አልነበረም እንጅ፤ መምጠጡን ሲያቆም አሥር ደቂቃዎች ብሎ በመዘገበ ነበር።

“ ጌትዩ!” አለች ፋብያ የተመጠጠው ጉንጭዋ ከፈጠረው ስሜት ጋር፤ መላ ፊቷን ፍም አበመሰሎት “ ጌትዩ! ዛሬ እንደማ ትቀየሙኝ አምናለሁ!” አለች በባሏ ከንፈሮች እንደዋግምት ተስቦ የወጣው ውስጣዊ ስሜቷ፤ ቁና ቁና ያህል እያስተነፈሳት።

“ ታውቂያለሽ ፋብያ! እኔ ላንቺ ብቻ ብዬ፤ በዚህ ዐይነቱ ኑሮአችን በሥቃይ እንደምኖር! ታውቂያለሽ! ያላንቺ ጠቅላላው ዐለምና ተፈጥሮ ከነዝግንትሉ፤ ምናምንቲ ዐይነት ነገር መስሎ እንደሚታዩኝ! ታውቂያለሽ! እኔ የምመለከትሽ፤ በተራ መውደድ ሳይሆን፤ በተለየ ፍቅር እንደሆነ! በርግጥም ታውቂያለሽ፤ ብርሃንና ዐየር፤ እፀዋትና አዝርእት ሌሎችም የተፈጥሮ በረከቶች ሁሉ፤ አንቺ በሌለሽበት ወቅት ሁሉ ስኔ ምንም ዐይነት ትርጉም እንደማይሰጡኝ ታድያንን ዛሬ ምን ነካብኝ ይሆን፤ እንዲህ ጣምኔ ስመጣ፤ ነፍስ ትዘራብኛለሽ ብዬ ሳስብ፤ ከደጅ የጠፋሽብኝ!” አለ፤ ፍቅር ባጥላለው አንደበቱ በመንተገተብና በደረቷ ላይ እንደበሰለ ብርቱካን ትምቡክ ትምቡክ የሚሉ መንታ ያጉበሩ ጡቶቿን እየዳሰሰ።

“ አንተዬ እንዳትቀየሙኝ ብዬሃለሁከ! ጌታዬ፤ ሁለታችንም ብንሆን፤ ፍቅር አገብሮን እንጅ፤ በእንደዚህ ዐይነቱ ኑሮ መኖር እንደማንችል ብዙ ጊዜ ተነጋግረንበታል። የኔ ፍቅር ምንጊዜም ቢሆን ተከብሮልህ እንደሚኖር መሐላ አያሻውም። በሁለታችን መካከል ያለውን የፍቅር መተማመን፤ ከሁለታችን ሌላ፤ ማንም ሰው እንደማያውቀው ታምናለህ። ሌላው ቀርቶ፤ ወላጆቻችን እንኳ፤ ውጫዊውን ፍቅራችንን እንጅ ውስጣዊውን የነደደ ስሜታችንን አያውቁትም። እንደውም...” ብላ ልትቀጥል ስትል፤ አንድ ነገር ትዝ አላትና “ በሞትኩት! ጌትዩ አፈር በበላኝ!” ብላ

ይተሻሻት ከነበረው ሰውነቱ ላይ ተመንጥቃ፤ ወደ ቤት እየሮጠች ገባች። አልቆየችም፤ ትልቅ ቅል በሁለት እጆቿ ይዛ ወደ ደጅ እየመጣች “ ሞት ይርሳኝና ጌትዬ ረሳሁህከ! ለዛሬ የሚደርስ ጉሽ ጠላ ነበረኝከ! ዛሬ ምን እንደነካኝ አላውቅም፤ ደክመህ ስትመጣ፤ ምንም ሳልልህ ቀረሁ!” ትሰጠዋለች።

ከመቀመጫ የሚያስነሳ ጠላ ናሯል። ገፈት ገፈቱን አጥልላ፤ ሁለቱም ደጃቸው ላይ በተጋደመው ግንድ ላይ ቁጭ ብለው፤ ተራ በተራ እየተፈራረቁ፤ ያን የቅል ጠላ አሉት። ሁለቱም ጠላይቱን ከቀማመሱ በኋላ፤ በለመዱት ዐይነት መሳሳም፤ እርስ በርስ ተጨረ ማምተው ሲማጠጡ፤ ስልምልም ብለው ቀሩ። ቆይተው ቆይተው፤ ፍቅር የደበተው መንፈሳቸው እንደገና ሲመለስ፤

“ አንቺዬ! ምንም ነገር ደብቀሽኝ እንደማታውቁ አውቃ ለሁ። ወደፊትም ቢሆን በዚሁ ባሕርይሽ እንደምትቀጥዱ አምና ለሁ። ዛሬ፤ በተለይ ዛሬ፤ የሆንሽው ነገር አለና፤ ሳትደብቁኝ ንገ ሪኝ!” ሲል ተማጠናት።

“ አንተዬ! በኔና ባንተ የፍቅር መዝገበ-ቃል ውስጥ፤ ለም ሥጢር ቦታ የለውም። ግን ጌትዬ ቡዳ ነህ! አውቀህብኛል። ስብ ሰባቸው ነዝሮኝ ነው የመጣሁት። እኔን ሳይሆን አንዳንድ ሐሳቦቼን ጉሻሽመውብኛል። መለስተኛ ሽብርም ሞክሮኝ ነበር ” አለች። የሆነችውን አፍረጥርጣ ልትነግረው እየተዘጋጀች።

“ አንቺዬ፤ ለመሆኑ ብዙ ሴቶች ተሰበሰቡላቸው? ለመሆኑ እነዚህ ስብሰባውን የመሩት የሴቶች ካድሬዎች የት የሚኖሩ ናቸው? የትስ የተማሩ ናቸው? ” ሲል ጠየቃት፤ ማምሻውን ሻጉራ አድርጎት የቆየውን ምክንያት፤ በስተዙርያ ለማውጣጣትና ለማወቅ ጓጉቶ። እሷም፤ ሲተሻሹ ላልቶ የወደቀውን መቀነት ከመሬት አንስታ እንደገና ወገሷን እያሸመች፤

“ ጌትዬ ዘርዘራ አጫውትሐለሁ! ቆይ መጀመሪያ ከጠላው ልድገምህ!” አለች። ባዶውን ቅል አንጠልጥላ ወደ ቤት ገባችና፤ ወዲያው ይዛ ከተፍ አለች። ቅሉን ሰባሏ እንደሰጠች፤ ካጠገቡ ጠጋ ብላ ቁጭ አለችና የስብሰባውን ዝርዝር ሐተታ ትዘክዝክው ጀመር።

“ ያልተሰበሰበ ያካባቢያችን ሴት የለም። ብቻ ሁለት ሴቶች ‘ስብሰባው ላይ መገኘት የለብሽም’ በሚል የባሎች ተቃውሞ በተነሳው ጠብ ባገወራዎቻቸው ተፈንክተው እዚያ ማዶ ካለው የጤና ጣቢያ ተወስደዋል አሉ!” አለች ስትጀምር።

“ አንቺዬ! ደግ አላረጉም! ምናል ቢፈቅዱላቸውና ቢሔዱ ናሮ ” አለ ባል።

“ አንተም ሳታውቃቸው አትቀር፤ እነግራዝማች ውቤና እነአለቃ ፍስሐ ናቸው አሉ፤ ሚስቶቻቸውን የፈነክቱት ” አለች መሣቅ እየሞካከራት።

“ ሸሃሃ ያደርጋሉ! እነሱስ እንዲህ እንዲህ ያለው፤ የሴቶች ቅሥር ቅሥር ማለት አይዋጥላቸውም ” አለ ከት ብሎ እየሣቀ። ወዲያው “ ዛሬስ አንቺም ጠምቶሻልኮ፤ የሰንቆቹን ዲስ ኩር ያለወትሮሽ ስትሰሚ ውለሽ ” አለና ከቅሉ ሦስት አራት ጊዜ፤ በጁ እንደያዘ ጠላውን አስገብጫት። እንደመብቃት ሲቃጣትም ለገታት።

“ ለስድስት ወራት ለከፍተኛ ትምህርት መስኩብ ደርሰው የተመለሱ ናቸው አሉ፤ ስብሰባውን የመሩት የሴቶች ሹማምንት ” አለች ፋቢያ።

“ ስንት ነበሩ? ” የሹማምንቱን ብዛት ለማወቅ? ባል ያቀረበው ጥያቄ ነው።

“ አምስት ነበሩ። ግን የሚገርምህ አምስቱም ስለ ባላገሩ

ኑሮ የማያውቁ፤ ከተማ ውስጥ ተወልደው ያደጉ ናቸው አሉ ።” አለች።

“ ታዲያ ስለሌላ ሌቶች ሁኔታ ምን አውቀው ነው፤ የገጠሩን ሴት ሰብስበው ሲያስተምሩ የመጡት? ” አለ ሳል በቁምነገር።

“ አይ እሱስ እንኳ ሹማምንቶቼን ያስተዋወቁን ሴትየ፤ መጀመሪያ ሲናገሩ፤ አምስቱም ሹማምንቶች በሞስኮብ ያጠኑት ትምህርት የገጠሩን ሴቶች የሚመለከት እንደነበርና፤ በሩሲያ በሚ ፐፔ የገጠር መንደሮችም በመዘዋወር ሁሉን የገጠር ሴት ችግር ያጠኑ መሆናቸውን ገልጸውልናል ” አለች ፋብያ፤ እንደ መቅረፀ-ድምፅ ስትቀዳና ስትጠመጥም የዋሰኛውን ሁሉ መልሳ እየተረተረችሰት።

“ አንቼዬ ታዲያማ እንቅብና ሠፊድን ሲያመሳስሉ ውሰ ዋል አትይኝም እንደ!” አለ በሰላቅ ውስጥ ውስጡን እየነካካ።

“ ጌትዬ፤ እንቅብና ሠፊድን ደግሞ ምን አገናኝቷቸው ነው፤ የምትጠቅሱልኝ ” አለች፤ ሐሳቡ ይበልጥ እንዲብራራላት እየጎመገዠች።

“ አዎ! እንቅብና ሠፊድ፤ እንዳልሸው በጭራሽ አይገ ናኜም። ቅርፃቸውም ሆነ አገልግሎታቸው ለየቅል ነው። ታዲያ የመስኩብ አካባቢ ገጠሮችና የኛዎቹ ገጠሮች ሁኔታ፤ በየመልኩ የሚለያይ ባሕርያት አሏቸው። በዚያ ስለሚኖሩት የገጠር ሴቶችን ሁናቴ አጥንቶ፤ ለዚህኛው ሰኛው የገጠር ሴቶች መጠቅጠቅ፤ እንደሠፊዱና እንደ እንቅቡ ሁኔታ አይመሰል ብለሽ? የቆላና የደጋ ወፍ አይመሰሰል፤ ዘፈኑ እንኳ ለየቅሉ ነው! ደግሞም።..... ” ብሎ ሊቀጥል ሲል፤ አፉን በጁ እያመቀች

“ ቆይ በማኝ እንጅ ጌትዬ! ገና አልጀመርኩም፤ የሰብ ሰባው ዋና እንብርት፤ የሴቶች ግላዊ መብት ጉዳይ ነው ብለው፤ ከሚሰቱት የባል እግር ማጠብ እንስተው፤ እስከ ሴት ልጇ በሷ ስም መጠራት አለበት እሚለው ድረስ፤ አምስቱም ተራ በተራ እየ ተነሱ ሲሰብኩን ዋሉ ” አለችው።

“ ፋብያ፤ ይህ ዐይነቱ ጉዳይ ለኔና ላንቼ እንግዳ ነገር አይደለም። ሴቶች እኩልነታዊ ክብራቸው መጠበቅ እንዳለበት በያ ጋጣሚው ሁሉ ስንነጋገርበት ቆይተናል። እነ ግራዝማችንና እነ አሰቃን፤ የጉዳይ አስፈላጊነት ባይገባቸው ሌላ ጉዳይ ነው። እኔ ሐሳቡን ሙሉ በሙሉ እንደምደግፍ ደጋግሜ ነግራሻለሁ። ታውቂ ዋለሽ። እንኳን በባል ትዳራችን ውስጥ የምናከናውነው ተግባር ሁሉ፤ በሁለታችን የመፈቃቀድና የመከባበር መንፈስ ላይ የተመ ሠረተ እንጅ፤ ባሕላችን የፈጠረው የታላቅነትና የታናሽነት ስሜት ተፅዕኖ እንዳይደለ አምነንበታል። ግን፤ መሠረታዊውን የባለት ዳሮች እኩልነት ለማግዘፍ፤ አስቀድመው መዘጋጀት ያለባቸው የኑሮ ተግባራዊ ድርጅቶች አሉ። እነዚህ ተግባራዊ ድርጅቶች እስካል ተሟሉ ድረስ፤ በዚህ ጉዳይ የሚነሳው ሙከራ ሁሉ፤ ባልና ሚስ ትን ይበልጥ ያሻክራሉ እንጅ፤ መድኅንነት አይኖራቸውም ” አለ።

“ ጌትዬ ልክ ነህ! አንዳንድ ተርብ የሆኑ ሴቶች፤ አሁን አንተ የጠቀስኩውን ነጥብ አንስተው፤ በያካባቢው ወፍጮ ቤት ቢቋቋም፤ የውሀ አሽንዳዎች ቢተክሉ፤ የሕፃናት ማሳደጊያ ጣቢያ ዎች፤ ቢቋቋሙ፤ የመሳሰሉትም የኑሮ አስፈላጊ ድርጅቶች ቢዘ ጋጁ፤ እነሱ አበክረው የተናገሩለትን የሴቶች እኩልነት መብት ከሞላ ጎደል በሥራ ላይ ለማዋል በተሞከረ ነበር። ይህም ሁኔታ የተግባራት መፈራረቅን በባልና በሚሰት መካከል መፍጠር አስ ችሎ፤ አንድን ተግባር ሴትም ሆነ ወንድ ሊሠራው እንደሚችል

በማረጋገጥ፣ ባሕሉ በዚህ ሳቢያ ያሳደረውን የቦታችንትና የበላ ይነት ስሜታዊ ተፅዕኖ በጥቂት ቀናት ውስጥ፣ ጨርሶ ማጥፋት እንኳ ባይሆን፣ ማሻሻል ይቻላል፤ ብለው ሐሳባቸውን ያቀረቡ ሴቶች ብዙ ነበሩ። ” አለች ሳታመነታ።

“ ልክ ናቸው! በበሬዎቻችን ምትክ ትራክተር፣ በድንጋይ ወፍጮቻችን ምትክ የሞተር ወፍጮ... በየመስኩም የተሻለ ተግባራዊ የመሣሪያዎች ለውጥ ቢኖር፣ የሚሉት ሁሉ ተግባራዊ ሊሆን በቻለ ነበር። በተረፈ ግን ባል፣ እንጀራ ቢጋግር፣ ወጥ ቢሠራ፣ ጠላ ቢጠምቅ፣ ወፍጮ ቢፈጭ... እኔ አልቃወምም። ችግሩ ባሕላችን የለመደው፣ የቤትና የውጭ ሥራ አከፋፈል ሁኔታ፣ በሥራ ማከናወኛ መሣሪያዎች ሁኔታ ላይ የተመሠረተ በመሆኑ፣ የመሣሪያዎቹ አለመለወጥ ባሕሉን ሊሸረው አለመቻሉ ነው። የሚያ ሳካዝን!” አለ ሚስቱን በተቻለ መጠን እኩያው እንደሆነች፣ መን ገድ መንገዱን እያሳያት። “ እኛ እንኳ የቤቱ እኩል አዛዦች ነን!” አለ።

“ አንተዬ! እኛ ጠላችንን እየተገብነጩን የቀኑን ወሬ ስን ደልቅ፣ በሬዎቹን ረስተናቸዋል ” አለች፣ ልቧ ከበሬቱ ደልቅ ረገብ እያለ።

“ አይ ፋብያ! የኛ ነገር ያሳዝናል! በሬዎቹ አይናገሩ፣ እን ዲያ ሲደክሙ ውስጡ በማረፊያቸው ሰዓት፣ ከነቀንበራቸው አቁ መን አሠቃይተናቸው ናሯል ” አለና ወዲያው ብድግ ብሎ ይፈ ታታ ገባ። ወዲያውም፣ ፋብያ እቃዎቹን አግብታ ቤት እንዳስ ቀመጠች፣ ከግርግም ውስጥ የሳር ድርቆሽ ለበሬዎቹ እንዳላዘጋጀች ተዝ አላትና፣ ስትበር ወደ ሣሩ ክምሮች ሮጠች። ሣሩን በወቅቱ በግርግሙ ውስጥ አለማዘጋጀቷን ባሏ በመመልከቱ፣ ተጨማሪ ቀኑ የፈጠረው አዲስ ሁኔታ መሆኑ ተሰማው። “ ዕለታዊ ምድብ ተግ

ባሯን እንዳትሠራ ፣ ስብሰባው ላይ ምን መክረዋት ይሆን? ” እያለ እንደገና ያሰላለል ጀመር። በዚሁ ሐሳብ ላይ ተመሥጦ፣ የዕለቱን ስብሰባ በማስመልከት፣ ሚስቱ ያሳየችውን ጥቂት የተግባር ግድየለሽነት ሁኔታዎች ያወጣ ያወርድ ጀመር። በልቡም እንደ መተከዝ ብሎ “ ለወትሮዋ ከርሻ ለመለስ ክደጅ ተገኝታ ትቀበለኝ ነበር፣ ለወትሮዋ የመቀበያ መጠጥ አዘጋጅታ ትጠብቀኝ ነበር፣ ለወትሮዋ ሲያርሱ ለዋሉ በሬዎቻችን፣ ድርቆሽ ሣር በግርግሙ ወስጥ ታዘጋጅ ነበር። ዛሬ ምን ነክቷት ይሆን እነዚህን ተግባሮች ችላ ያለቻቸው? ነገር አለ! እነዚያ ከመስኩብ ተምረው የመጡ የስብሰባው መሬዎች፣ የመስኩብ አካባቢ የገጠር ገበሬዎች ሚስቶች፣ ለባሎቻቸው እንደዚህ ያለውን ተግባር አያደርጉምና፣ እናንተም ለባሎቻችሁ አታደርጉ፣ ይህን መሳይ ተግባር ብታከና ውኑ፣ የሴትነት መብታችሁንና፣ ከወንድም ጋር እኩል መሆናችሁን ይፃረርባችኋል ብለው ነግረዋት ይሆን? ” እያለ የምሽቱን ሁኔታ እያብላለ ይጨነቃል። ፋብያ ቋጥኛ የሚያህል የሣር ድርቆሽ በኬሻ ጠቅልላ፣ በመጫኛ የጠፈረችውን አዝላ ወደ ቤት ለመምጣት ስትዘጋጅ፣ ከድርቆሹ ክምር ሳር ላይ ቁጭ ብላ፣ እንደባሏ ውስጥ ውስጧን ጭንቀት ያኝካት ነበር።

“ ዛሬ ግላየሁት የተግባር ቸልተኛነት ታዝቦኝ ይሆናል። ምን ላድርግ! እኔ ራሴ አውቄ የፈጠርኩት አይደለም። በጆሮ የሲጠቀጠቅ የዋለው የሴት ሹማምንት ምክር ጤና ነስቶኝ ነው ያመሽሁት። ይቅርታ እንዲያደርግልኝ እጠይቀዋለሁ። እሱ ለኔ ሲል፣ ፍቅር አሰገድዶት ከሞቀ የከተማ እናት አባቱ ቤት ተሰዶ፣ የመምህርነት ሥራውን ትቶ በተራ ገበሬነት ሲቆራመድና ሲማቅቅ ናሯል። እኔ መሠረተ ምክንያቶቹ በሥርዓት ባልተጠኑ፣ በመስ ኩብ መንፈቅ በተማሩ የሴቶች ሹማምንት የስብሰባ ምክሮች፣ መሽ

በርም ሆነ መነዳት የለብኝም። እሱን የማከብረው ለሰጠኝ ሙሉ ፍቅር ስል እንጅ፤ በወንድነቱ ባሕላችን ባስገኘሁት የበላይነቱ አይደለም። እኔን ብሎ ከኔ ተቈራኝቶ በገጠር ሲማኝኝ የኖረው፤ ፍቅር ባስገኘልን መተሳሰር እንጅ ከተማ ገብቶ ከዚህ የተሻለ ኑሮ መኖር አቅቶት አይደለም። እኔን የገጠራቱን ልጅ ከነሳዳላዬ በማፍቀሩና ሚስቴም እንድሆነው በመወሰኑ፤ ወላጆቼ “ ዐይንህ ላፈር ” ብለው ረገመው ዳግመኛ ላይገናኙት ከወሰኑ ዐመታት አልፈዋል። በፊት አስተማሪ ሆኖ ገጠር ሳለ አውቆኝ፤ ጎላም ለዘመቻ ሲል መጥቶ አግብቶኝ እንኖራለን። እሱም እኔን ሲል፤ የተወለደበትና ያደገበትን ከተማ እርም ብሎ ትቶ፤ ይኸው በገጠር ገበሬነት ሲን ገላታ ዘመናት አልፈዋል። ዘመዶቹም በሙሉ፤ “ መድኃኒት አድርጋበት ነው፤ አስደግማበታለች ” እያሉ የማይደረድሩብኝ ሐሜት የለም። እኛ ግን ሁኔታውያን አገናኝተውን በእውነተኛ ፍቅር ተሳስቦ በን የምንኖር ነን። ለፍቅረኛ ከእኩልነት ላይ የመነጨ ፍቅርን ከመ ስጠት የበሰጠ ሌላ ሰጦታ የለም። በዕለት ተግባርም ሆነ በሌላ ሁኔታ፤ በፍፁም ቅንነት የምንረዳዳው፤ ከዚህ ከፍቅራችን ላይ በመ ነጩ መንፈስ አማካይነትና አስገዳጅነት ነው። እኔን ከተራ መሐይ ምነት ሞርዶ ሞርዶ፤ ከአካባቢዬ ባለው አስተሳሰብ አንፃር አዋቂ አድርጎኛል። ፊደል የማላውቀውን ሰው፤ ዛሬ መጻፍና ማንበብ አስችሎኛል። ከዚህ ሁሉ ይልቅ፤ ሰግብግቦችን ብቻ አቅፎና አንደ ላቆ በሚኖር ዐለም ውስጥ፤ ለንዋይ መንገዳዎቼ ሐሳብና ጭን ቀት በሌለበት ነፃ ሕይወት ውስጥ በገጠር ጎጆአችን የተደበቀች ኑራላችንን በሰላም እንኖራለን። ያው ያካባቢን ጭቁን ሕዝብ ያስ መረረውና ጭንቁም ያሠቃየው የኢኮኖሚና የእድገት ጎላ ቀርነት በኛም ላይ ይጫወትብናል እንጅ፤ በሁለታችን መካከል ያለው የባ ልና ሚስት ሰላም ምን ጊዜም መናጋት የሚችል አይደለም። ካቅ

ማችን በላይ በሆነው ባከባቢው የኑሮ ችግር ግን ሕዝቡ እንደ ሆነው እንሆናለን። እኩልነት በሥራ መከፋፈል ላይ የሚመሠረት ከሆነም፤ ሰባኪዎቹ እንዳሉት እኔን ላይመለከት ነው። ጌትዬ፤ ከእንቅልፍ ሲሲት ተነስቶ፤ ወፍጮውን ሳይቀር የሚረዳበት ጊዜ ጥቂት አይደለም። ጊዜ ካለው፤ እኔ ጥጥ ሰፈትል ሲያይ፤ እሱ ያዳውራል። እኔ ሲጥ ሳጣ፤ እሱ ውሃ ይጨምራል። እንጅራም ሳስስ፤ አክምባሎ ይደፋል። ድስት ጥጂ እንደሆነ እንጨት ይቆሰ ቶሳል። ለሙቀጫውም ከሆነ፤ የምነጠቀመው በሁለት ዘንዘናዎች ነው። ልብስ አጠግ ሹረት የወረድን እንደሆነ፤ እኔ ሳሽ፤ እሱ ይረግጣል። እኔ ሳሰጣ እሱ እንደድ ቆርጦ ይቀጠቅጣል። የምንጠ መዝዘውም፤ የልብሱን ጫፍና ጫፍ ይዘን ነው። የቤታችንን ወለል አዛባ ስለቀልቅ፤ እሱ መደብ መደቡን ይዞ እንደሆን፤ እኔ ወለል ወለሉ ይደርሰኛል። ሸረ ምን የሚቀረው የቤት ሥራ አለ? ” በሐሳብ ሰምጣ ድርቆሹን ለበሬዎቹ ማምጣት ዘንግታ ቁጭ ብላለች። ባሏ ሣር ለማምጣት እንደሔደች ጠርጥሮ፤ ወደ ክም ሮቹ ሲሮጥ ቢሄድ ድርቆሹን በሚገባ በኬሻ ጠቅልላ አዘጋጅታ፤ ካጠገቡ ቁጭ እንዳለች ያገኛታል።

“ ምን ሆነሽ ዘገየሽ? ” አሁንም የዕለቱን ጥርጣሬ ለማው ጣጣት ነው።

“ ሸረ ተወኝ፤ ዛሬ በሐሳቤ የማይመጣ የማይወርድ ነገር የለም! ” አለች።

“ አዎ እኔም ተሰምቶኛል! ነገ ደግመሽ ከሰብሰባው አት ሔጅም ”

“ ደግሞ ምን ላደርግ! ዛሬ የረበሽኝ አነሰኝ እንደ! ” ደረቱ ላይ ጠጋ ብላ በመለጠፍ “ ጌትዬ፤ ዛሬ ይቅርታ እንደም ታደርግልኝ እምናለሁ። ለወደፊት ግን አይለምደኝም! ” ትለዋለች

ጉንጮቹን እንደተሰመደው እየዳሰሰች።

“ ለመሆኑ ምን ዓይነት ስሜት አሳደሩብኸ ይሆን? ” አለ። የሆነችውን ለማወቅ።

“ እርሷ ድራሽባቸው በጠፋ- ደርሰው የሴት መብት እኩልነት፣ ፍትሕ..... እያሉ ያልተጨማሪቷት የለም። በርግጥ አዲስ ሰውጥ መጥቷል የሚሉን ከሆነ፣ ከነዚህ ሁለተኛ ደረጃ ችግሮቻችን ይልቅ፣ በተቀዳሚ ሊደረጉ የሚገቡትን ነገሮች ባዘጋጁልን ነበር! የኩልነቱን ጉዳይ እኛው በየቤታችንና በየአደባባይ ራሳችን በራሳችን እናስተካክለው ነበር። እሱን ትተው፣ ሲመጠምጡን የሚያድሩትን ቅግሎች፣ ቁንጫቦች፣ ተሐኖች የምናጠፋበትን መድኃኒት በሰጡን! የተዘራውን እህል ሳይቀር የሚያወድሙብንን አይጠኝ፣ አይጠ-ሞገጠኝ፣ ጃርቶኝ፣ ቁራዎች፣ የምናጠፋበትን ዘዴ ባዘጋጁልን! እንደልብ የምናንደውን ማገዶአችንን ባልከሰከሱን! ለራስ ምታት፣ ለጉንፋን በሽታችን መከላከያ ኪኒና በሰጡን! ለገበሬዎች ኑሮ እንደዋልታና ምሠሦ የሆኑትን ሚስቶቻቸውን ከማንሳሳት ይልቅ፣ በግርድና፣ በሌተኛ አዳሪነት፣ በዕቁባት ቅምጥነትና በመሳሰሉትም ችግሮች የሚሰቃዩትን እህቶች ነፃ ለማውጣት ተቀዳሚ ርዳታ ባደረጉላቸው ነበር። እነሱ ባቀረቡት ሐሳብ እንኳ ቢሆን፣ በአስፈፃሚነትም ሆነ በመካሪነት፣ ከነሱ ይልቅ የተሻሉና ችግሩንም በቅርብ የሚያውቁ፣ ከዚህ ከገጠሩ የተመረጡ ሴቶች ይበልጥ፣ ችግሩን ለመፍታት በቻሉ ነበር!

“ እምሷ! እምሷ! እምሷ! ... ” የተራቡ በሬዎች በግርግም ውስጥ ሣር ባለማግኘታቸው አቤቱታ ማቅረባቸው ኖሯል። ባልና ሚስት ተቃቅፈው ከነበሩበት ከድርቆሹ ክምር አጠገብ፣ የበሬዎቹን ጩኸት በጨረፍታ ይሰማሉ።

“ ዛሬ በይበልጥ የተበደሉት በሬዎቻችን ናቸው! ” አለ ባል፣ ቶሎ እንዲሔዱ ሚስቱን እያጣደፈና በኬሻ የተጠቀሰ ለውንም ሣር በትከሻው እየተሸከመ።

“ ምን ዓይነት፣ ሐሳብ የሚሰርቅ ጣጣ ፈጠሩብን? ” አለች ፋብያ ሣር ለበሬዎች ልታመጣ ሔዳ፣ አንድ ሰዓት ያህል ከምሩ አጠገብ በሐሳብ ሰጥማ ቁጭ ብላ መዘግየቷን እያስታወሰች። ከቤት እንደደረሱም፣ ምሽቱ ደንገዝገዝ ብሎ ኖሮ፣ ፋብያ ኩራዝ ለመለኩስ ስትጣደፍ፣ ባሏ ለተራቡ በሬዎቹ ያመጣውን ድርቆሽ፣ ከግርግማቸው ውስጥ ያስቀምጥላቸዋል። ፋብያም ኩራዙን ለኩሳ ከመስቀያው ላይ ካስቀመጠች በኋላ፣

“ ጌትዩ፣ ዛሬ መቼም ሳትታዘበኝ አልቀረህም!” ትለዋለች።

“ አዎ ነካክቶኛል! ” ይላታል ሣቅ እያለ።

“ ቆይ ዝምበል! የምን ሰጠሳ! ሁለተኛ ንክች አላረጋ ትም! ” ትላለችከልሷ መሆኑን፣ በከንፈሮቿ ሳሚያ እያረጋገጠችለት።

“ ደግሞ፣ አልተገኘችም ብለው ችግር እንዳይፈጥሩብን! ” ይላል ባሏ እንደማትማማት እየሞከረው።

“ የሚያደርጉትን ያድርጉ! እኔና አንተ እኩል እንደሆንን፣ ከኔና ካንተ ይበልጥ እነሱ አያውቁም!” አለች፣ ከምድጃው አጠገብ ካለው መደብ ላይ፣ ከድርቆሹ ጉዝጉዝ አድርጋ ደላጎ እያነጠፈች። “ እነግራዝማችን እነፈታውራሪን እነካብትሼን እነአመቴን ” ይምከሩ።

“ መጠንቀቅ አለብን እንደሕዝቡ ካልሔድን ሌላ ችግር ሊመጣብን ይችላል ” አለ ባል፣በያጋጣሚው የሆነውን እየተረከለት።

“ ጌትዩ! ውሃው እንደወትሮው ባይሞቅም፣ እግሮችህን

ላጥብ ነውና ተዘጋጅ!” አለች፤ በጃ የማሰሮውን ውሃ እየፈተሸች።

“ ፋቢያ፣ ውነቱን ንገሪኝ! የባሎቻችሁን እግሮች እንዳታጥቡ ብለዋችሁ የለም እንደ ዛሬ! ” እያሾፈ የልቡን መጠየቁ ነበር።

“ እንተ ምስጥኮ ነህ! ጌትዩ በምን አወቅኸው! እንደውም የኩልነታችሁ መፈተኛ ማረጋገጫ ነውና፤ ዛሬ ማታ እንደተመለሳችሁ፣ የባሎቻችሁን እግር እንዳታጥቡ ብለው አስጠንቅቀውናል” አለችው በሣቋ እያሰካካች።

“ እዎ ጠርጥራለሁ! ውሃው ዛሬ አለውትሮው በደንብ አልሞቀም አልሽ፣ ምን ውሃው ብቻ፣ ዛሬ አለውትሮው በደንብ ያልሆነው ውሃው ብቻ አይደለም... ” ይላታል፤ በነገር እየነካካት።

“ በል እግርህን አምጣ ” ትለዋለች? ከማሠሮው ውሃ በብረት ድስት ላይ ቀንሳ እያዘጋጀች!

“ ፋቢያ! ቆይ የመስከብ መምህሮችሽን ቃል ለማክበር፣ እኔ መጀመርያ አጥብሽና ጎላ ደግሞ አንቺ በተራሽ ታጥቢኛለሽ። ተስተካክልን ማለት አይደል? ” ይላታል ከነበረችበት ቦታ ታቅፎ አንስቶ ለሱ በተዘጋጀ የመደብ መቀመጫ ላይ እያስቀመጠና፣ እግሮቿን ወደ ተዘጋጀው የግር ማጠቢያ ገበቱ እየኮተተ።

“ ለኛ ይኸ አዲስ ነገር አይደለም! ሁልጊዜ የምናደርገው ነው!” አለች ፋቢያ መደቧ ላይ እንደተቀመጠች ባሏ ገዞ ብሎ እግሯን ሲያጥብ።

“ ፋቢያ! ፋቢያ! ” ከውጭ የሴት ድምፅ ጥሪ ይሰማል።

“ ማንሽ!” ትላለች እንደተቀመጠች ባሏ እግሯን ሲያጥብ።

“ ፋቢያ! በፋን ክፈችልኝ! እኔ ነኝ! ” ይላል የውጭ የሴት ድምፅ።

“ አትናገሪም እንደ! ማንሽ! ” ትላለች አንደኛው እግሯ

መታጠቡ አብቅቶ፣ ሁለተኛው ሊጀምር ሲል፣ ከመቀመጫዋ ላይ እንዳለች ባሏ በፋን ሲከፍት ይሔዳል። ሲከፈት ቢያዩ፣ ከነሱ ማዶ መንደር የምትኖር የፋቢያ ወዳጅ ሆና ያገኘታል። እንግዳዪቱም ገብታ ከፋቢያ አጠገብ እንደተቀመጠች፤

“ ደገና አይደለሽም እንደ፣ በምሽት የመጣሽው? ” ፋቢያ ትጠይቃለች።

“ አንቺ የታደልሽ አለመኛ ነሽ! እንደውም ይኸው ባልሽ እግርሽን ያጥባል፣ እኔ ዛሬ ለምን ስብሰባ ሔድሽ ብሎ፣ ሲገድለኝ ሲሞክር፣ በታዛ ዘልዬ ነው አምልጬው የመጣሁት። ይኸውልሽ በጉማሬው የገሰለጠኝ! ” ብለንጀርባዋ ላይ ያጉረበጠውን የጉማሬ ሠንበር ታሣያታለች። አልቆዩም፣ ይህንኑ ጨዋታ ይዘው፣ ጉሽ ጠላቸውን እየከሰከሱ ሲያወሩ፣ ሌላ የሴት ድምፅ ከደጅ ይጣራል።

“ ፋቢያ! ጸረ ፋቢያ! ፋቢያ! ” ትላለች አዲሲቱ እንግዳ።

“ ማን ልበል? ” ይላል ባሏ ድምፁን ከፍ አድርጎ።

“ እኔ ነኝ ክፈቱልኝ!” ትላለች።

“ ደገናም አላመሸሽ ” ይላል ባል በፋን እየከፈተ። ሰካሳ ይህችም እመቤት ተመሳሳይ የዕለቱ አጋጣሚ ደርሶባት ያባወራዳላ ቀምሳ ያመለጠች፣ ከማዶው ባሻገር ባለ ገረት አጠገብ የምትኖር፣ የፋቢያ አብሮ አደግ ጓደኛዋ ናራለች። ከላይዋ ላይ ያንገት ልብሰም ሆነ ነጠላ አልደረበችም። እንደውም ከምሽቱ ግብ ግብ የተነሣ፣ ባሏ ቀሚሷን ሳይቀር አራት ቦታ ላይ ከላይ እስከታች ተርትሮባት፣ አዶኩብሬ ያሳበዳት ወፈፍቱ መሰላ ነው የመጣችው። ቀደም ሲል እነፋቢያ ቤት፣ ለሽሽት የመጣችውም አብሮ አደግ ጓደኛች በመሆናቸው፣ ገና በፋን ስትገባ የቀሚሷን መቀዳደድ አይታ ሳቋን ለቀቀችው። የጐንና የጐን ሽንጧ ወለል ብሎ ይታያል። የበስተፊቷና የበስተጎላዋም፣ ሆነ ብሎ የሠሩት ይመስላል።

አፈማገጫና ኩስ አምባዋ " እየኝ! እየኝ! " የሚል ሆኖ እንዳ ቀረቡት ትርጉት መሰሎ ፈጥጦ ይታያል። ደግነቱ ሁሉም ከልብ የሚተዋወቁ በመሆናቸው፣ የዐካሏን ሁለንተና በሚያሳይ ሁኔታ በመምጣቷ፣ አልተፈረፈሩም። ሣቃቸው ግን የቤቷን ጣራ ቀድዶ ሲወጣ ምንም አልቀረውም ነበር።

" በጣም ደበደበሽ እንደ " ትላለች ፋብያ ሣቃቸው ጋብ ሲል።

" ምንም አላስተረፈኝ! " ትላለች እንግዳይቲ፣ ጥብጣብ በመሰለ መልክ በተቀዳደደው ቀሚሷ ውስጥ የቆሰሰችውን እያሣየች።

" እሱ ነብርኮ ነው! ዛሬ ስብሰባው ላይ ስሙም ተነስቶ ነበር " አለች ሌላይቲ ለሽሽት ቀደም ብላ የመጣችው ጓደኛቸው።

" ስብሰባው ላይ እንዳትገኝ አልነገረሽም ነበር? " አለ ባል።

" በጣም ሰለፈራ፣ ሒጂም ቅሪም አላለም! ያው ትዕዛዝ በመሆኑ፣ ጠዋት ለገዛው ለዘገጃጅ፣ ፊቱ ተኩማትሮ፣ አይ መሰሉ መሰሉ ነበር! " አለች ሁኔታውን እየገለጠች።

" ታዲያ ጠዋት ዝም ብሎ ለቆሽ፣ አሁን ምን ሁኔ ነው የሚልሽ? " አለች ፋብያ፣ ሣቋን እየቀጠለች።

" እግራን እጠቢኝ! ብሏት ይሆናል! " አለች ሌላይቲ ሽሽታ የመጣች ጓደኛዋ፣ በራሷ ላይ የደረሰውም ትዝ እያላት።

" አለሽ እንደ! " አለች ፋብያ እያሟሟቀች።

" ጳላላ! " አለች እንግዳይቲ፣ የምሽቱ ሁኔታ እየታያት።

" አጅሪት እምቢ ብለሽው ይሆናል! " አለ የፋብያ ባል።

" ምን በወጣኝ ንክች አላረገውም! ዛሬ ቀን ወጥቶልናል! ባሪያው አድርጎ እንደፈለገው ሲረገጠኝና ሲነዳኝ ናሯል!

ይበቃዋል! እድሜ ለሌቶች ሹማምንት! ዛሬ ሲያስተምሩን ውለ ዋል! የምን አዛዥነት? የምንስ እግር ማጠብ? ነፃ ወጥተናል። ክብሩን ጠብቆ መኖር ባይፈልግ፣ ዋጋውን የገጠር ማገበር ይሰ ጠዋል። አለያም የመፍታት መብቱ የተጠበቀ ነው! የትም ሠርቼ አድራሱ!....." አለች፣ የምሽቱ ዱላና፣ የባሏ ግብግብ እጅግ አስመ ርሯትና አበሳጭቷት። በርግጥም ባሏ የታወቀ አክብሩኝ ባይ፣ የቀበ ሲያቸው ጉረኛ ሰው ነው። ድሮም ቢሆን አብዛኛው የባላባት ልጅና የነፍጠኛ ውላጅ ቀብራራዎች ናቸው። ተጀምሮ እስኪ ጨረሰ፣ እንኳንስ ሰሌት፣ ላልመሰላቸውም ወንድ፣ ፊት አይሰ ጡም። የዚያን ዕለቱ የስብሰባ አፈና፣ ያጨለመባቸው ሰዎች ቢኖሩ፣ በእነዚያ መሰሎች ትዕቢተኞችና እብሪተኞች ላይ ነው። ተራውና ጭቁኑ ገበሬ ግን፣ ሚስቱን የሚመለከታትም ሆነ የሚያከብራት፣ ዝቅ ሲል እንደእህቱ፣ እንደሚስቱ፣ ከፍ ሲል እንደ እናቱ ነው። አልፎ አልፎ፣ መጥፎ ባሕሪ የተጣላው፣ ሚስ ቱን ፍፁም ታዛዥ አድርጎ በበላይነት ስሜት ሲያጥላላት የሚገኝ ቢኖር፣ ቀጥሎ እስከዚህም አይደለም። በተረፈ ግን፣ ራሱ የግብ ርናው ዝቅተኛ ኑሮ ተገብሮ መሥራትና መከባበርን የሚጠይቅ በመሆኑ ለመኖር ቅዕድል አይሰጥም። ስለሆነም ፍቅራቸው የእኩ ልነታቸው ምልክት ነው። ሰው ሠራሽና በትዕዛዝ የተገኘ መከባ በር ሳይሆን፣ ከልብ የመነጨ ፍፁምና ተፈጥሮአዊ የሆነ መቀራረብ ነው ያላቸው። በነግራዝማኝና በነአለቃ ቤት ያለው የኑሮ መልክ ቅይር ስለሆነ፣ ምናልባት የስብሰባው መብረቅም ሆነ ነጎድጓድ፣ በነሱ አካባቢ ተለምዶ ይሠራ ይሆናል። የነዚያ መሰሎቹ ባለትዳ ሮች፣ ስለሚስቶቻቸው ያላቸው ስሜት ብቻ ሳይሆን መላ ያስተሰ ሰብ ባሕርያቸው መለወጥ እንዳለበት፣ ሀገር የሚያውቀውና የሚያምንበት ነው። ሚስቱን ሲደበድብ ያመሽ አገወራ ሁሉ፣

የነዚያ ምጥን ቤተ-ሰቦች ዝርያና ዘርፍ ያለው ነው። በነዚህ አካባቢ ቢሆኑ ላይ የሚሸከረከሩ ሐሳቦችን፣ አራቱ ሰዎች ቁጭ ብለው፣ ያንን ጉሽ ጠላቸውን እየቀመቀሙና፣ ያጋም እንጨት እሳታቸውን እየከሰከሱ፣ ይደልቁት ጀመር።

“ እኛ ደጃዝማች ምን ውጧቸው ይሆን? ” አለች ፋብያ፣ ያውራጃው ሕዝብ ባላባት ትዝ እያላት። ከሃያ ያላነሱ የቤት አገልጋዮች አሏቸው።

“ ካብተሺ ነፃ ወጣች አትይኝም እንደ! እንዲያ የደጃዝማች ዘመድ በሞተ ቀጥሮ፣ ደረጃን ለመቤቷ ገልጣ በመስጠት በየልቅሶው ላይ ስታስደበድብ የምትውሰው! ” አለች መጀመሪያ ሸሽታ የመጣችው የፋብያ ጓደኛ።

“ እንደክብር ነበርኮ የምትቆጥረው! ” አለች ሌላይቱ ጓደኛዋ።

“ የምን ክብር እቴ! እሜቴም እንግዲህ የራሳቸውን ደረት ገለጥለጥ አርገው መደብደብ ሲኖርባቸው ነው! ” አለች ፋብያ።

“ እንደነሱ ላሉት ሁሉ፣ ስብሰባው የሰብቃ ጠበል ነው። ሌላው ቢቀር ደረታቸውን በሌላ ሰው እጅ የመደብደብ በሽታ ይፈውሳቸው ይሆናል! ” አለ ባል፣ ጠላውን እንዲጠጡ፣ የምሽቱን ሁለት ድንገተኛ እንግዶቹን እየጋበዘ። ቀጠልም አድርጎ፣ “ ፋብያ ብዙ አላጫወተችኝም። ድው ብሏታል። ስብሰባችሁ እንደት ነበር? ” አለ ባል፣ ሁለቱን እንግዶች፣ ሰለቀኑ ሁኔታ ይበልጥ ለማወቅ እየቋመጠ።

“ ልቤ ነው የረካው! ” አለች ሁለተኛ ላይ የደረሰችው እንግዳ። ዱላው አስደንግጧታል እንጅ፣ ጨዋታ የምትወድ ትመሰላለች። ስትናገርም ፎለፎል ናት። ልቤ ነው የረካው! ሲትነቱን ካወቅሁበት ጊዜ ጀምሮ እመኘው የነበረውን ሐሳቤን ነው የሰብሰቡ

ባው መሪዎች ሲናገሩ የሞሉት። እኛ ሴቶች በገዛ ራሳችን ፍቅር፣ የምንወደውን ፍቅረኛ እንኳ እንደፈለግነው ማነጋገር አንችልም። እኛ ሴቶች፣ ያልተጫነብን የቤት ሙያ የለም። እንፈትላለን- ለማልበስ፣ ወለል አዛባ እንለቀልቃለን - ለማኖር፣ እንፈጫለን፣ እንወቅጣለን እናልባለን እንጋግራለን - ለመመገብና ሕይወት ለመስጠት። ሌላው ቀርቶ፣ የወንዶች ስሜት ሲነሣ እንጅ፣ ስለኛ ስሜት ምንነት ተነግሮም ሆነ ተከብሮ አያውቅም። የቤት ራስ ወንድ ነው እየተባለ፣ ፈላጭ ቆራጭ፣ አድራጊው ፈጣሪው ባልብቻ ነው። አስታውሳለሁ አምና፣ ዶሮ የሚያርድ ወንድ ጠፍቶ ፋሲካን በደረቁ አሳልፈናል። ሸረ ሰንቱ ተነግሮ፣ ሴት ተሳስታ የወንድ ሱሪ አጥልቃ ብትገኝ፣ ያያት ሁሉ ያመናጭቃታል። ከተሜዎች እንኳ በዚህ በዚህ ተለማምደዋል። እኛ ገጠሪዎቹ...” ብላ ልትቀጥል ስትል፣ የፋብያ ባል ነገሯ ከንክናት አቋረጣትና፤

“ የተናገርሽው ትክክል ነው። በተለይም ወንዶችንም ሆነ ሴቶችን የሚመለከት አንድ ነጥብ አንስተሻል። ከተሜዎችና ገጠሪዎች ያልሸው ነው። ሁለት ፍፁም የተለያዩ ቦታዎች ናቸው። እንደየአካባቢያቸው የሥልጣኔ ክፍታና ዝቅጠት፣ በውስጣቸው የሚርመሰመረው ሕይወትና የኑሮ ዐይነት ይለያያል። ከተሜዎችኮ፣ ባይንዛዛም ያዲሱን ስልጣኔ ገፈት ቀማምሰዋል። ሳይንስ ባስገኘውም ሢሳይ፣ ባይበዛም ተጠቅመዋል። የሥራቸው ዐይነት፣ የሚሠሩበት መሣሪያ፣ የመጓጓዣው፣ የገበያው፣ ሌሎችም የኑሮ አስፈላጊ ነገሮች ሁሉ ከኛ ከገጠሮቹ ይልቅ ይበልጥ የተሻሻሉና የተሟሉ ናቸው። ይህ ሁኔታ በሴቶችና በወንዶች መካከል ያለውን ልዩነት ብቻ ሳይሆን፣ በክፍተኛና፣ በዝቅተኛ የኑሮ ደረጃ መካከል ያሉትን ልዩነቶች፣ ከኛ ከገጠሪዎቹ ይልቅ ያጠብላቸዋል። እንዲያውን የከተማ ደህ፣ ገጠርኮ እንደሁብታም አድርጎ የሚያይበት ጊዜ አለ

ከራሱ የገጠር ኑሮ ሁኔታ ጋር እያስተያየው! ከተሜዎች፣ ' ከገጠር ንብ የከተማ ዝንብ ይሻላል ' እያሉ ይተርቱብንስ የሰ? ስለዚህ ነገሩን በየመልኩ ካየው ይበልጥ ሲገባንና መፍትሔ እኛው ራሳችን ልንፈልግለት እንችላለን። ደግሞም... " ብሎ ሲቀጥል ሲል ሲላዋ አቋረጠችው።

" ምንው እባክህ፣ ጉዳያችንን ወደ ከተማ ትወስድብናለህ? እኛ የምናወራው፣ ስለኛ ራሳችን ጉዳይ፣ ስለባሎቻችን አምባገነንነት፣ ጠዋት ማታ፣ ፋታ ስለነሳን የቤት ሙያ ተግባራችን፣ በፍልጥና በጉማሬ በየቀኑ ስለመደብደባችንና ስለመሳሰለው ነው። ከተማ ምን አስሔደን። የኛን የራሳችንን የቤታችንን መራራ ኑሮና ጉዳት ከተናገርን መቻ አነሰን! ተሠቃይተናልኮ..... ምንው አንቺየ! ያንን ውሀ ለመቅዳት እንሰራችንን አዝለን ወደ ችረት ስንወርድ የምንዘፍነውን አታመጭልንም!" ብላ ለፋብያ ባል እንዲያሰሙት ትጉተ ጉታቸዋለች። ያንን ጉሽ ጠላ፣ ከደረሰባቸው የምሽት ብስጭት ጋር ሁለት ሦስቱን ቅል ጨላልጠው ስለነበር የልባቸውን ለመናገር፣ ማደፋፈሪያ ሆኗቸዋል።

" ልክ ነሽ! እናሰማለን " አለች ሚስቱም ከሁለቱ እንግዶች ጋር ተደርገ።

- " የማዳውርበት ጭኔ ተመላልጧል፤
- ውሃ እምቀዳበት ጀርባዬ ተግጧል፤
- የምሽክምበት ትከሻዬ ጉብጧል፤
- ሳፈላ፣ ስቀቅል፣ ስቆላ ስጋግር፣ ያ ዐይኔ ሞጭሙጨዋል፤
- ባሌ የሚገርፈኝ ሰውነቴ ሟልጧል፤

ይህን ሁሉ ሆኜ እንዳለሁት አለሁ። ቀን የሚያስገኘውን በተስፋ እየጠበቅሁ።---- " የሚለውን ዘፈን፣ በዘያ በጉሽ ጠላ ፈረሳቸው ሲያረግዱበት ጊዜ፣ ያ የነፋብያ ሰቀላ

ቤት የሠርግ በዓል የሚከናወንበት ትልቅ ዳስ መሰሎ፣ በሴቶቹ እስክስታ አበደ። ሦስቱም ሴቶች ተነስተው፣ የኩራዝ ላምባ ብልጭ ብልጭ እያለ፣ ባበራው ወለል ላይ፣ እስክስታቸውንና ዘፈናቸውን ያቀልጡት ጀመር። ረገርሙን ዘፈናቸውን ባጭር ሙናየ ተኩትና፤

- " አህያ መጣች ተጭና ማር
- አባወራዬ በል ደገና ደር!

አህያ መጣች ተጭና ስኳር፣ ወንድና ሴቶች እንከባበር።

- አህያ መጣች ተጭና ኮሦ፣
- ምን ይዋጣቸው እናስገብር ሲሆ!

አህያ መጣች ተጭና ፈጠ፣ ባልነት ቀረ ዐይንን አፍጦ።....." እያሉ ይደልቁት ጀመር። ፋብያም፣ አዛባ የምትለቅምበትን ገረወይና አምጥታ ከበሮዋ በማድረግ፣ ባሎቻቸው ካስመረጉቸው ሁለት ጓደኞቿ ጋር ገጥማ፣ እስክስታውን ታቀልጠው ጀመር። የፋብያ ቤት፣ ባልታሰበ አገጣሚ ተግሙቆ፣ ጨዋታው እንደደራ፣ መንፈቀ ሲሊት ተገባዶ ናሯል። እስክስታቸው አድክሟቸው፣ ከመደቡ ላይ ዐረፍ እንዳሉ፣ ቁጭ ብሎ በጥሞና ይመለከታቸው የነበረው፣ የፋብያ ባል፤

" አረ ከውጭ ዑዑታ የሰማሁ መሰሎኛል!" አላቸው።

" የምን ዑዑታ ይሆን ብለው!" አራቱም ተያይዘው ወደ ውጭ ፣ ዑዑታውን ለማዳመጥ ይወጣሉ። ለካስ ከማዶአቸው ባሻገር ላይ ከሚገኙ ቤት ውስጥ ዑዑታ ይቀልጥ ናሯል።

" የወንድ ያለህ! ድረሱልኝ! ሊገድለኝ ነው! አድኑኝ! " የሚል የሴት ድምፅ ከልቅሶ ጋር ይሰማሉ። ፋቅ በመሆኑ ግን፣ ምንም ነገር ማድረግ ስለማይችሉ " አይ ያቺ ወርቅነሽ ትሆናለች!

” እያሉ ወደቤት ተመልሰው ጨዋታቸውን ቀጠሉ።

“ የናንተም አባወራዎች እዚህ ቢመጡኩ፤ እንደወርቅነሽ መሆናችሁ ነው!” አለ የፋብያ ባል እየሣቀ።

“ አይ እነሱም ከቤታቸው አባረውናል! ያውም ደብድበው ነው ያባረሩን! ደግሞ ምን እንሁን ብለው ነው የሚመጡት? ” አለች የመጀመሪያዬቱ እንግዳቸው።

“ ሸረ አይቃጣቸውም! ” አለች ሁለተኛይቱ።

“ መምጣትስ አይመጡም፤ እየቀለደሁ ነው። ግን ጥያቄ ዬን በደንብ አልመለሳችሁልኝም! ” ይላል፤ የፋብያ ባል፤ በስብስብ ባው አማካይነት የሠረጸባቸውን ስሜት ለመገምገም እየተመኘ።

“ ስንቱን እንገርህሰን! በጣም ሰፊ ነው! ፋብያ አላስ ረዳችሁም እንዴ!” አለች ሁለተኛይቱ እንግዳ።

“ እባክሽ እሱ ሰምቶ ሰምቶ አልጠቀመውም! ” አለች ሚስት።

“ ምን አለፋህ፤ እንደነገሩን ከሆነ ከመሐላችን ውስጥ በቅርብ ጊዜ፤ የሴት ፓትርያርክ፤ የሴት ጀኔራል፤ የሴት ሚኒስቴር፤ የሴት ክፍለ ግዛት አስተዳዳሪ ፤..... ባጠቃላይ በሁሉም መስክ የመሠማራት ዕድል ሊኖረን ይችላል። ለሴቶች ተነፍሳ የኖረውን ቤተ-መቅደስ ሳይቀር፤ በቅርብ ጊዜ ገብተን እንቀድስበታለን። ብዙ ሺህ ሠራዊት ሲያዘ የሁለትና ሦስት ባታልዮን ጦር፤ ማርሻልና ጀኔራል የምንሆንበት ጊዜ ፋቅ አይደለም። እነዚህ ምሳሌዎች ይሁኑ እንጅ፤ ምን አለፋህ፤ በጠቅላላው፤ ወንዶች ከደረሱበት የሥልጣን መሠላል ጫፍ፤ እኛም ሴቶቹ የመውጣትና የመድረስ መብት እንዳለን፤ ባንድ ቀን ትምህርታቸው ብቻ አስረድተው አሳምነውናል ” አለች፤ ፎለፈሊቱ ተቀዳሚ እንግዳ።

“ እኔን ይበልጥ ደስ ያለኝ ” አለች ሁለተኛይቱ እንግዳ “

እኔን ያስደሉተኝ፤ ማንኛዬቱም ሴት፤ የፈለገችውን ወንድ መርጣ ማግባት ትችላለች ያሉት ነው። የሴቶችም የፍች መብት በሕግ የተጠበቀ መሆኑንም ነግረውናል። አጅሬን ነገ ጠዋት ጤና ይስጥልኛ ነዋ!” አለች፤ በምሽቱ ዱላ የተደበደበችበት ሠምበሯ፤ እንደ መቀሰል ብሎ ሲጠዘጠዝት እየተሰማት። ሁለቱም የፋብያ የምሽት እንግዶች ለጥቂት ጊዜ ቢሆንም ከተማ ቀመሶች ናቸው።

“ የነገሯችሁ ሁሉ በሙሉ ትክክል ነው። ሰሐ አይወጣ ለትም። ለወንዶች የሆነው ሁሉ፤ ለሴቶችም የማይደርስበት ምንም ምክንያት የለም። እንደውም! ሴቶችኩ የወንዶች እናቶች ናቸው! ማበላለጡ አያመችም እንጅ፤ ወንዶችም የሴቶች አባቶች ናቸውና ለወንዶች ዘንቦ ያጉረፈው፤ ለሴቶችም ቢያርከፈክፍ አይበዛባቸውም። ግና አያሌ ትውልዶች ለዘመናት ቆይታ፤ ባሕል በሚሉ መጫሚያቸው ረግጠው ያተሙትን አስተሳሰብ ባዲስ መልክ ለማደስ ጊዜና ዘዴ ሳይጠይቅ የሚቀር አይመስለንም። አንዱ ዘዴ ትምህርት ማሰራጨት ነው፤ በተለይም ለኛ ለገጠሬዎቹ! የጉለመ ስነውንና ያረጀነውን ሰዎች ማደስ እንኳ ባይቻል፤ አዲሱን ታዳጊ ትውልድ፤ ከጎላ ቀር ሐሳቦች ተከላክሎ ማዳን ይቻላል። አሁን እነአለቃ ፍስሐ፤ እንዲያ ወልደው፤ ከብደው፤ ያን ሁሉ ማቲያቸውን አፍሰው፤ ከሚስታቸው ጋር ሲናቆሩ፤ ለሁለቱም የሚጥም ድርጊት አይመስልም። ባጭርም ጊዜ ውስጥ፤ ይህ ትብትብ ችግር በቀላሉ እንዲፈታ፤ ካስፈለገ፤ “ የሀገሩን ሠርዶ በሀገሩ በሬ ” እንዲሉ፤ ከዚህ ከቀበሌ የችግሩን ምንነት ሠቅስቀው በሚያውቁት ገጠሬዎች ቢሞክር ይሻላል እንጅ፤ ስለመስከሙብ አካባቢ ገጠሮች ተመሳሳይ ችግር በሚል ዘዴ ለመንፈቅ ዕድሜ ታሸተው በመጡት የሴቶች ሊቃውንት፤ መፍትሔ ማፈለግ የሚያዋጣ አይመስለንም ” አለ የፋብያ ባል፤ አራምባና ቆቦ ገብቶ የሚቀጥረው፤ የሱ

ሚሰጥ በየትኛው ነጥብ ላይ ተነክታ፤ እንዲያ በአንድ ቀን ውስጥ ሻጉራ የሆነችበትን መነሻ፤ ፈልፍሎ ለማግኘት እየሞከረ ነው።

“ ግደላችሁም፣ እነዚህ ሰዎች፣ ሌላም ተልእኮ ይኖራቸው ይሆናል! ” አለች ፋብያ ድንገት ሌላ የውስጧ ሐሳብ ብልጭ ብሎባት።

“ እርሷ እባክሽን ተይ! እኛን ነፃ ለማውጣት ካልሆነ በስተቀር ሌላ የተለየ ዐላማም ሆነ ግብ ያላቸው አይመስለኝም አለች ” ያቺ ተቀዳሚቱ እንግዳቸው።

“ አቀራረባቸው ያስጠረጥራል!” አለ የፋብያ ባል፣ አስተ ያየት እንዲሰጡት በር እየከፈተና ሐሳባቸውን እንዲሠነዘሩ እየጋበዘ።

“ ሌላ ምን ተግባር ይኖራቸዋል ብላችሁ ታስባላችሁ? ” አለች ሁለተኛዬቱ እንግዳ።

“ ምናልባት፣ በአንደኛ ደረጃ የምንመኛቸውን ፍላጎቶች ለሚሟላት፣ መንግሥት፣ ዐቅምም ሆነ ፈቃደኛነት ስላነሰው፣ እኛ ንና አንድነታችንን፣ በሁለተኛ ደረጃ ፍላጎታችን ላይ ብቻ ትኩረት በማሳረፍ፣ ሊበታትንን ፈልጎ እንደሆነሰ ማን ያውቃል? የሴቶች መብት እያለ የዘረጋቸው አውታሮች፣ በቀጥታ በየቤቱ ገብተው የት ዳርን ምሰሦ ለመነቃቀር፣ እየተተበተቡ ናቸው፣ ይኸው እናንተ ዛሬ በኛ ቤት ያለው ደቃችሁ ማደራችሁ፣ ያንድ ቀን፣ አንድ ምልክት ነው። ” አለች ፋብያ፣ ከባሏ የተማረችው ይመስላል።

“ በአንደኛ ደረጃ የምንመኛቸው ፍላጎቶች የምትደው፣ እነየትኞቹን ነው? ” አለች ያቺ የመጀመሪያዬቱ እንግዳ።

“ እዚህ ላይ ፋብያን አኔም እረዳታለሁ። መንግሥት በተቀዳሚ በተለይ ለኛ ለገጠሬዎቹ ሲያደርግልን የሚገባውና፣ እኛም ለብዙ ጊዜ ስንመኛው የኖርነው፣ የተሻለ መጠለያ ቤት፣ የተሻለ

ልብስ፣ የተሻለ ምግብ የምንላቸውን ነው። እነዚህን ሊያስገኙ የሚችሉ ዘዴዎች ቁጥራቸው ቢበዛም፣ ዐይነተኞቹ ግን ገንዘብና እውቀት ናቸው። መንግሥት በሰጠን መሬት፣ ሌላ እጅ ባይገባበት፣ ከሚያደርግልን ተጨማሪ እርዳታ ጋር (መነሻ ሀብት) ራሳችን ሠርተን ገንዘብ ማግኘት እንችላለን። ካፈር ጋር ለመታገል ደግሞ፣ ጤነኛ ዐካል እንዲኖረን ያስፈልገናልና፣ ሐኪም ቤትና ክሊኒክ ቢያቆምልን አስፈላጊያችን ነው። ከዘመኑ ሥልጣኔ ለመቅሰም ሆነ ጥንታዊ አስተሳሰባችንን ለመለወጥ ደግሞ ዕውቀት ያስፈልገናል። የዕውቀትም ምንጭ ትምህርት ቤትና፣ በተግባር ላይ የምንቀሰመው የየቀኑ ልምድ ነው። ስለሆነም እኛ ገጠሮቹ ለአክባቢያችን ጠቃሚ የሆነና ሁለ-ገብ የሆነ ትምህርት ቤት ቢቋቋምልን፣ ሌላው የመጠለያችን፣ የልብሳችንና የምግባችን ማሻሻያ ዘዴ ነው! ታዲያ! እነዚህ መቶ አሉን? ይህ እንኳ የማይሆንለት ቢሆን፣ እግር አትጠቡ ከማለት ይልቅ ሴቶች ከተሸጉጡበት ቤት ውስጥ ወደ አደባባይ የሚወጡበትን ስር ነቀል ለውጥ ለማስገኘት የሚያስችሉ፣ ፕሮግራሞች ደረጃ በደረጃ ባዘጋጁ ነበር... ” አለ፣ ከበስተፊቱ ያለውን እሳት እየቆሠቆሠ ።

“ ለውጥ አለ ይሉናል ሰማን እንጅ አላየን፣ ባላገር እኛ ግን እንዳለነው አለን፣ መቀጫና ወፍጮ፣ ቁናና እንሥራ፣ እያላገጡብን!... እያለች ፋብያ ታንጎራጉር ጀመር፣ የባሏን ሐሳብ በመደገፍ።

“ ምነዋ ባሎችን ተውሸብን ” አለች ሁለተኛዬቱ ሞኛሞኛ ብጤ እንግዳዬቱ። ፋብያ ይህንን ስትሰማ፣ ከመቀመጫዋ ተነስታ፣ ባሏ አንገት ላይ ተጠመጠመችና፣ “ የኔ ባል ወተት ነው ” እያለች ያ እንደሎሚ መጠጣዋን፣ ሁለት ጓደኞቿ እያዩአት ታስነካው ጀመር። ይህን ትርጉት በማየትና በማሳየት ላይ እንዳሉ፣ ከቤቱ

ጣራ ሥር ባለ ቆጥ ላይ የሠፈሩ የፋብያ አራት አውራ ዶሮዎች ደግመው ደጋግመው “ ኩኩሱ! ኩኩሱ! ” እያሉ የሰሚዎ ቻቸውን ጀሮዎች እስኪያደነቀሩ ድረስ ጮኹ።

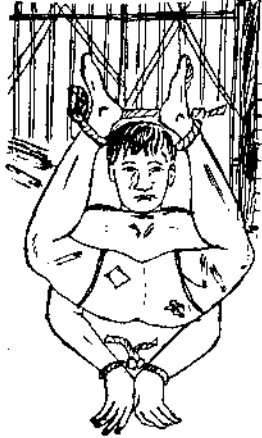
“ ዛሬ ወፍጮውም መቅረቱ ነው! ጨዋታችንን ይዘን ስን ደልቅ፣ ሰካሪ ሌሊት ሲነጋ ተቃርቦ ኖሯል! ” አለች ፋብያ። ባሏም ከመቀመጫው ተነስቶ ከቤታቸው ውስጥ በስተቀኝ በኩል ካለው ሰፊ የመኝታ ደረቅ መደብ ላይ፣ ድርቆሽ ሣር ይጉዘጉዝ ጀመር።

“ እኛ ቤት ይኸውላችሁ፣ የንጫት አልጋ እንኳ የለንም አለ! ” እንግዶቹን ይቅርታ እየጠየቀ።

“ የሁላችንም ያው መደብ ነው ” አለች ሁለተኛዬቱ እን ግዳ። በየቅል የያዙትን ጠላቸውን ሁሉም ጨላለጡና ኬሻ ብቻ በሰበሰበ የመደብና የድርቆሽ መኝታቸው ላይ ክልተው አሉ።

በማግስቱ ሁለቱ እንግዶቻቸው ወደ ስብሰባው ሲያመሩ፣ ፋብያ ሌሊት ያለፈበትን ወፍጮዋን ተያያዘችው። በቀበሌያቸውም ስብሰባው ባስከተለው ጦሰ፣ ብዙ ሰዎች ተጋደሉ፣ ብዙ ሰዎች ተፋቱ፣ ብዙ ሰዎች ታሠሩ። በየት አምልጠው እንደሌሎ አይታወቅም እንጅ፣ እነዚያ የመጀመሪያውን የስብሰባ ዱብ ዕዳ ገፈት የቀመሱ ሁለት የፋብያ እንግዶች፣ ጁቡቲ ገብተው “ ሴተኛ አዳሪ ” ከሆኑ መንፈቅ አልፏቸዋል። ፋብያና ባሏም፣ “ ስብሰባውን ንቆ ባለመ ካፈልና፣ የሴቶችን እኩልነት መብት በማርከስ ” በተሰኘ ሁለት የወ ንጀል ዐይነቶች ተከሠው፣ ጉዳያቸው ፍርድ ቤት ሳይቀርብ፣ ከሚኖ ፋብት ቀበሌያቸው ወደ አውራጃው ዋና እሥር ቤት ተወሰደው፣ ያለፍርድ ከታሠሩ፣ ይኸው ሁለት መስቀሎችን ተከሰዋል።

“ ዘሊባኖስ ”

መፈጠሪ ብቻ ፣ አርጎኝ ወንጀለኛ፣
በግትት ናሪአለሁ ፣ ሆኖስት እስረኛ!

(የጠፍ. ቱ.7)